II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2022/191

av den 16 februari 2022

om införandet av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 21 december 2020 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål (*fästdon*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* (*tillkännagivandet om inledande*) ([2]).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 6 november 2020 av European Industrial Fasteners Institute (EIFI eller *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som stod för mer än 25 % av unionens sammanlagda tillverkning av fästdon av järn eller stål (*klagandena*). Dessutom ställde sig tillverkare som stod för mer än 58 % av unionens sammanlagda tillverkning under perioden juli 2019–juni 2020 bakom klagomålet. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada, vilken var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Till följd av en begäran från klaganden som stöddes av erforderlig bevisning antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2021/970 ([3]) (*registreringsförordningen*), genom vilken import av fästdon med ursprung i Kina blev föremål för registrering enligt artikel 14.5 i grundförordningen.

(4) Efter offentliggörandet av registreringsförordningen mottog kommissionen synpunkter från flera importörer, den europeiska sammanslutningen av fästdonsdistributörer (EFDA, European Fasteners Distributors Association) och Kinas handelskammare för import och export av maskiner och elektroniska produkter (CCCME, China Chamber of Commerce of Import and Export of Machinery and Electronic Products). Eftersom inga provisoriska åtgärder hade införts konstaterade kommissionen att det enligt lag inte var möjligt att ta ut tullar retroaktivt. I enlighet med

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT C 442, 21.12.2020, s. 6.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/970 av den 16 juni 2021 om registrering av import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 214, 17.6.2021, s. 53).

artikel 10.4 i grundförordningen kan ”[p]rodukter som införts för konsumtion högst 90 dagar *före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas* […] kan beläggas med en slutgiltig antidumpningstull” (kursivering tillagd). Därför blev alla påståenden som rörde registreringsförordningen ogiltiga och registreringsförordningen upphävs härmed i sin helhet.

(5) EFDA hävdade slutligen att om kommissionen inte införde provisoriska åtgärder skulle registreringsförordningen inte längre vara aktuell och borde upphävas eftersom det enda syftet med registreringsförordningen var att införa slutgiltiga åtgärder retroaktivt, och att om provisoriska åtgärder inte infördes vore retroaktiv tillämpning av slutgiltiga åtgärder inte längre möjlig enligt artikel 10.4 i grundförordningen. Kommissionen instämde i detta och upphävde registreringsförordningen. Behovet av att införa slutgiltiga antidumpningstullar retroaktivt granskas i skälen 591 och följande.

1.3 **Berörda parter**

(6) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att ta kontakt med kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom underrättade kommissionen specifikt klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare, de kinesiska myndigheterna, kända importörer, användare och intresseorganisationer som såvitt det var känt berördes om inledandet av undersökningen och uppmanade dem att delta.

(7) CCCME begärde att få behandlas som en berörd part och hävdade att den företrädde den kinesiska fästdonsindustrin. EIFI ifrågasatte CCCME:s ställning som berörd part och hävdade att CCCME inte kunde styrka någon objektiv koppling mellan sin verksamhet och den produkt som är föremål för denna undersökning. I synnerhet lämnade CCCME inte in någon bolagsordning eller någon förteckning över sina medlemmar som visade att den kunde representera den kinesiska fästdonsindustrin. EIFI hävdade tvärtom att CCCME tar upp 25 industrisektorer på sin webbplats utan att nämna fästdonsindustrin specifikt. EIFI hävdade också att även om CCCME hade fullmakter från flera företag finns det inga bevis för att dessa företag tillverkade fästdon. I vilket fall som helst representerade CCCME, som är en statlig organisation, bara Kinas och inte industrins intressen i sig.

(8) Kommissionen bekräftade att CCCME hade bemyndigats av ett antal tillverkare av fästdon i Kina att agera på deras vägnar. CCCME kunde endast vara en berörd part i detta förfarande om den hade bemyndigats av dessa specifika tillverkare av fästdon att representera dem.

1.4 **Synpunkter på inledandet av undersökningen**

(9) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden. Ingen av de berörda parterna begärde att bli hörd om inledandet av undersökningen.

(10) När förfarandet inleddes kritiserade två importörer att den undersökningsperiod som kommissionen valt (1 juli 2019–30 juni 2020) motsvarade perioden direkt före inledandet av undersökningen och föreslog att en lämpligare undersökningsperiod skulle fastställas från den 1 oktober 2019 till den 30 september 2020 i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen.

(11) I linje med sin praxis och med beaktande av de särskilda omständigheter som föreligger i varje undersökning ansåg kommissionen att perioden mellan den 1 juli 2019 och den 30 juni 2020 var lämplig för att kunna komma fram till en representativ slutsats. Unionsindustrin för fästdon består till stor del av små och medelstora företag (*SMF-företag*) och det skulle ha varit orimligt betungande för dem att rapportera redovisningsuppgifter på ett annat sätt än per halvår. Dessutom finns det många olika varianter och typer av den undersökta produkten, vilket krävde att exceptionella mängder redovisningsuppgifter behövde konverteras och sammanställas för den aktuella undersökningen. I artikel 6.1 i grundförordningen tillåts avvikelser i motiverade fall, som i detta ärende. Påståendet om att den valda undersökningsperioden var olämplig avvisades därför.

(12) Samma två importörer hävdade baserat på de makroekonomiska indikatorerna i klagomålet att unionsindustrin inte led någon väsentlig skada och att det inte finns något orsakssamband mellan importen från Kina och den skada som klaganden lidit.

(13) Kommissionen ansåg att de uppgifter som lämnats av klaganden var tillräckliga för att uppfylla de rättsliga kraven för ett inledande enligt artikel 5 i grundförordningen när det gäller både väsentlig skada och orsakssamband. Det erinras om att beviskraven i klagomålsskedet är mindre strikta än de som krävs för att införa åtgärder. I synnerhet visade klagomålet på en betydande ökning av importen från Kina, nästan en tredubbling mellan 2016 och undersökningsperioden för klagomålet, vilket medförde att landets marknadsandel ökade upp till 15 % under undersökningsperioden i fråga. Priserna på denna import underskred kraftigt unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden. Parallellt minskade unionsindustrins tillverknings- och försäljningsvolymer, arbetstillfällen gick förlorade, investeringarna minskade och prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindrades på ett sätt som ledde till en betydande nedgång i unionsindustrins lönsamhet (som minskade med ungefär 50 % mellan 2016 och undersökningsperioden för klagomålet). Eftersom denna utveckling skedde parallellt med ökningen av importen från Kina och eftersom man inte identifierade några andra faktorer som kunde ha orsakat denna nedgång drog kommissionen slutsatsen att det fanns tillräcklig bevisning för att den väsentliga skadan orsakades av importen från Kina.

(14) CCCME framförde tvivel om importvolymerna i klagomålet, särskilt klagandens uppskattningar för att utesluta importen av fästdon av rostfritt stål från den totala importvolymen under vissa KN-nummer. CCCME noterade också att några sådana justeringar inte gjordes för importen från övriga tredjeländer. men föreslog ingen alternativ metod för att uppskatta de volymer fästdon av rostfritt stål som importerades.

(15) Kommissionen ansåg att den metod som klagandena föreslog var rimlig eftersom den baserades på historiska uppgifter och klagandens kunskap om marknaden. Det faktum att ingen justering gjordes för andra importkällor ledde potentiellt till att marknadsandelen för den kinesiska importen underskattades och ifrågasatte därför inte den övergripande bedömningen i klagomålet. Eftersom CCCME inte föreslog någon annan metod som skulle vara lämpligare än den som klagandena föreslog avvisade kommissionen CCCME:s påståenden.

1.5 **Begäran om anonymitet**

(16) De flesta unionstillverkare som antingen företräddes av klaganden – EIFI – eller som stödde klagomålet begärde att få behandlas anonymt för att förhindra eventuella repressalier från kunder i unionen som också köpte in fästdon från kinesiska leverantörer. Dessa kunder inbegrep några stora företag med betydande marknadskraft jämfört med unionstillverkarna av fästdon, som främst är små och medelstora företag.

(17) Två importörer ifrågasatte kommissionens beslut att bevilja dessa företag anonymitet och menade att det inte fanns några belägg för eventuella negativa konsekvenser.

(18) Kommissionen höll inte med. Med tanke på asymmetrin mellan unionstillverkarna och användarna av fästdonen drog kommissionen slutsatsen att det faktiskt fanns risk för repressalier från de unionstillverkare som representerades av EIFI och de som stödde klagomålet ([4]). På denna grundval valde kommissionen att inte offentliggöra namnen på dessa företag. Invändningarna mot denna konfidentiella behandling avvisades därför.

(19) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME och EFDA att ingen korrekt begäran om anonymitet från unionstillverkarna i urvalet hade lämnats in.

(20) Kommissionen mottog begäranden om anonymitet från de unionstillverkare som ingick i urvalet den 8 januari 2021 efter att den 18 december 2020 ha mottagit en begäran från klaganden EIFI om att fortsätta att hemlighålla namnen på klagandena och de som ställde sig bakom klagomålet när undersökningen inleddes och fram till dess att individuella begäranden från unionstillverkarna i urvalet kunde lämnas in. Med tanke på hur allvarliga hoten om repressalier var och med tanke på att de utvalda unionstillverkarnas avsåg att lämna in de relevanta begärandena ansåg kommissionen det lämpligt att skydda deras identiteter redan mellan inledandet av undersökningen den 21 december 2020 och den 8 januari 2021, när dessa begäranden togs emot. Begäranden togs emot och godtogs

([4]) Se WTO-panelrapporten *European Communities - Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China*, WT/DS397/R, av den 3 december 2010, punkt 7.453.

för alla unionstillverkare som slutligen valdes ut till att ingå i urvalet. EFDA hävdade också att EIFI inte hade rätt att lämna in sådana begäranden som borde ha lämnats in för varje enskilt företag. Eftersom EIFI har mandat att företräda både den klagande unionsindustrin och dess enskilda medlemmar, och med tanke på att EIFI endast vidarebefordrade de individuella begäranden som undertecknats av de berörda företagen, avvisades detta påstående.

(21) Samma parter hävdade vidare att det inte fanns någon anledning att hålla namnen på de företag som ingick i urvalet hemliga, eftersom att delta urvalet inte innebär att ett företag är en klagande eller ställer sig bakom klagomålet utan endast att det samarbetar. I detta avseende hänvisade de till överprövningsorganets rapport *EC – Fasteners (China)* ([5]), där kommissionen intog en liknande ståndpunkt. Samma parter hävdade också att de berörda parter som motsatte sig åtgärderna hade ett intresse av att så många unionstillverkare som möjligt samarbetade och lämnade uppgifter till kommissionen och att rädslan för repressalier därför var ogrundad. Kinas delegation vid Europeiska unionen bestred också att det fanns några avgörande bevis för hot om repressalier från kunderna i unionen. Kommissionen godtog begärandena om anonymitet från de unionstillverkare som ingick i urvalet eftersom hotet om repressalier inte bara berörda klagandena och de som ställde sig bakom klagomålet, utan även de unionstillverkare som ingick i urvalet, vilket framgår av de begäranden som togs emot. De försäkringar som framfördes av EFDA och CCCME efter det slutliga utlämnandet av uppgifter var inte ett bevis för att hot inte förekom. Samtliga påståenden i detta avseende avvisades därför.

1.6 **Påståenden om den konfidentiella behandlingen**

(22) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME och EFDA att den icke-konfidentiella akten var otillräcklig till viss del och att lämpliga icke-konfidentiella sammanfattningar inte alltid tillhandahölls. De hävdade att man måste kunna uppvisa goda skäl för att beviljas konfidentiell behandling och att de icke-konfidentiella sammanfattningarna måste vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om de konfidentiella uppgifterna. Båda parterna lämnade en förteckning över exempel där de ansåg att dessa kriterier inte uppfylldes.

(23) Kommissionen noterar att exemplen ovan, som följde på det slutliga utlämnandet av uppgifter, antingen redan tidigare hade varit föremål för begäranden om ytterligare uppgifter och hade diskuterats i vederbörlig ordning under undersökningens gång i skriftväxlingar med dessa parter och under ett hörande som hölls med förhörsombudet den 29 november 2021, som hade begärts av EFDA, eller rörde uppgifter som saknade koppling till de viktigaste omständigheter och överväganden som kommissionen baserade sina slutgiltiga slutsatser på, eller var att anse som obefogade eftersom goda skäl för att beviljande av konfidentiell behandling kunnat uppvisas och de icke-konfidentiella sammanfattningarna var tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna i enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen. Ett av begärandena rörde synpunkter från en annan berörd part efter utlämnandet av uppgifter som gjordes tillgängliga i den icke-konfidentiella akten inom tre dagar. Dessa påståenden avvisades därför.

1.7 **Påståenden om hanteringen av den icke-konfidentiella akten**

(24) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME och EFDA sina farhågor kring hanteringen av den icke-konfidentiella akten och påstod att i) viss korrespondens med klaganden saknades i den icke-konfidentiella akten, att ii) annan korrespondens hade strukits och att iii) vissa handlingar laddades upp först mycket senare.

(25) Kommissionen noterar att dessa påståenden redan tidigare har behandlats av kommissionen i skriftväxlingar med dessa parter och under ett hörande med förhörsombudet den 29 november 2021, på begäran av EFDA. Påståendet om att viss korrespondens med klaganden saknades i ärendehandlingarna behandlas också i skäl 47 och påståendet om de påstådda sena uppgifterna till berörda parter i samband med ändringen av urvalet av unionstillverkare tas upp i skäl 44. Dessa påståenden avvisades därför.

([5]) Punkt. 579.

1.8 **Stickprovsförfarande**

1.8.1 *Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare*

(26) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet på grundval av unionstillverkarnas rapporterade produktions- och försäljningsvolym i unionen i formuläret för att kontrollera tillräcklig representativitet, och även med hänsyn till deras geografiska belägenhet och andelen små och medelstora företag. Urvalet bestod av sex unionstillverkare i fyra olika medlemsstater. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet.

(27) En av de unionstillverkare som ingick i det preliminära urvalet (ett SMF-företag) informerade kommissionen om att den inte skulle ha möjlighet att besvara hela frågeformuläret. Kommissionen beslutade sig därför att ändra urvalet av unionstillverkare genom att ersätta detta företag med det nästa största SMF-företaget i samma medlemsstat.

(28) EFDA hävdade att det inte gick att lämna meningsfulla synpunkter på urvalet eftersom tidsfristen var för kort och på grund av att unionstillverkarna i urvalet hade beviljats anonymitet. CCCME hävdade att unionstillverkarnas anonymitet utgjorde ett hinder för att förstå vilken produktmix som tillverkades av de utvalda företagen och att kontrollera de offentligt tillgängliga uppgifterna för dessa företag. EFDA och CCCME hävdade att även om anonymitet hade begärts av och beviljats klagandena och de som ställde sig bakom klagomålet så kunde denna behandling inte automatiskt utvidgas till unionstillverkarna i urvalet. De menade att de unionstillverkare som ingick i urvalet endast var samarbetsvilliga parter och därför inte nödvändigtvis klagande eller parter som stödde klagomålet. Kommissionen hade därför ingen anledning att hemlighålla identiteten på unionstillverkarna i urvalet. Eftersom ingen separat begäran om anonymitet från de unionstillverkare som ingick i urvalet hade inkommit till kommissionen beviljades de utvalda unionstillverkarna denna behandling på ett otillbörligt sätt.

(29) EFDA och CCCME hävdade vidare att det hur som helst inte fanns något bra skäl till att hemlighålla deras identitet eftersom detta hindrade berörda parter från att lämna meningsfulla synpunkter på urvalet. De menade också att i enlighet med artikel 19 i grundförordningen måste skyddet av konfidentiella uppgifter vägas mot de berörda parternas rätt till försvar.

(30) Den brittiska och irländska sammanslutningen av fästonsdistributörer (BIFAD, British and Irish Association of Fastener Distributors) hävdade å sina irländska medlemmars vägnar på liknande sätt att tidsfristen för att lämna synpunkter på det preliminära urvalet varit otillräcklig och att den anonymitet som beviljats de utvalda företagen skulle hindra sammanslutningen att bedöma om urvalet hade gjorts på ett rimligt och balanserat sätt. De bad om att få tillgång till mer uppgifter om varje företags tillverkning, kapacitet, produktsortiment och betjänade marknader.

(31) När det gäller den tidsfrist som hade beviljats för att lämna synpunkter på det preliminära urvalet beviljades berörda parter sju dagar från och med inledandet av undersökningen, som förlängdes med ytterligare sju dagar med hänsyn till de särskilda omständigheterna i ärendet. Kommissionen ansåg att dessa tidsfrister var generösa, också med tanke på de strikta tidsfrister som gäller i samband med antidumpningsundersökningar. Kommissionen noterar att alla berörda parter som aktivt samarbetade under undersökningen inkom med synpunkter inom denna tidsfrist. Påståendet om att parterna inte hade tillräckligt med tid på sig för att lämna synpunkter på det preliminära urvalet avvisades därför.

(32) När det gäller hemlighållandet av identiteten på de unionstillverkare som ingick i urvalet lämnades den 18 december 2020 en begäran in om att den anonyma behandling som beviljats klaganden och de som stödde klagomålet i det preliminära inledningsskedet skulle utökas till att omfatta undersökningen. Eftersom stickprovsförfarandet är en del av undersökningen omfattas även det av konfidentiell behandling. Den 8 januari 2021 begärde dessutom de unionstillverkare som ingick i urvalet särskilt att få vara anonyma under undersökningen.

(33) Genom att bevilja unionstillverkarna i urvalet anonymitet vägde kommissionen i vederbörlig ordning dels risken för repressalier, dels de berörda parternas rättigheter, och drog slutsatsen att det fanns en överhängande risk för repressalier som motiverade att de unionstillverkare som ingick i urvalet beviljades konfidentiell behandling i fråga om deras identitet. Argumenten i detta avseende avvisades därför.

(34) När det gäller begäran om ytterligare information om tillverkning, kapacitet och de produktsortiment som tillverkas ansåg kommissionen att om den utlämnande denna information per företag skulle berörda parter kunna identifiera de berörda unionstillverkarna. Det noteras dock att på grund av den höga graden av överensstämmelse mellan priserna i unionen och priserna på exporten fick de exporterande tillverkarna i urvalet reda på de flesta produkttyper som tillverkades av unionstillverkarna i urvalet genom de detaljerade beräkningarna av prisunderskridande och målprisunderskridande. Det noteras också att stickprovsmetoden meddelades de berörda parterna i vederbörlig ordning och att inga synpunkter inkom på metoden som sådan. Denna begäran avvisades därför.

(35) Under undersökningen underrättade en av de unionstillverkare som ingick i urvalet kommissionen om att den inte skulle kunna besvara alla delar av kommissionens frågeformulär. En annan unionstillverkare som ingick i urvalet kunde inte lämna tillräckliga garantier för de uppgifter som lämnats för kontrolländamål. Dessa unionstillverkare uteslöts därför från urvalet.

(36) För att säkerställa att urvalet förblev representativt mot bakgrund av kriterierna i artikel 17 beslutade sig kommissionen att ändra urvalet av unionstillverkare genom att ersätta ovannämnda företag med de två därpå följande näst största tillverkarna sett till volym och försäljning, samtidigt som den tog hänsyn till geografisk spridning och en bred produktmix. Såsom anges i noteringen till ärendehandlingarna av den 15 juli 2021 förlitade sig kommissionen på de uppgifter som unionstillverkarna hade lämnat i fasen för fastställande av tillräcklig representativitet, vilka också användes vid stickprovsförfarandet. Dessutom inhämtade kommissionen offentligt tillgängliga uppgifter och kontrollerade de berörda företagens webbplatser. Kommissionen kontaktade företagen och uppmanade dem att samarbeta genom att besvara ett frågeformulär. Berörda parter gavs möjlighet att framföra sina synpunkter.

(37) Kommissionen mottog synpunkter från CCCME, EFDA och en exporterande tillverkare, Celo Suzhou Precision Fasteners Ltd (*Celo Suzhou*).

(38) CCCME och EFDA hävdade att de berörda parterna inte hade haft tillräckligt med tid på sig att lämna synpunkter på det ändrade urvalet. Kommissionen noterade att varken CCCME eller EFDA bad om en förlängning av tidsfristen och att båda lämnade utförliga synpunkter på det ändrade urvalet av unionstillverkare. Deras påstående avvisades därför.

(39) Båda parterna upprepade också att anonymitet inte borde beviljas de unionstillverkare som ingick i urvalet, dock utan att framföra några ytterligare argument. Av de skäl som anges i skäl 32 avvisades därför dessa påståenden.

(40) CCCME hävdade vidare att andra berörda parter behandlades på ett diskriminerande sätt eftersom det infördes strikta tidsfrister för dem, medan de nyvalda unionstillverkarna hade fått en tidsfrist för att besvara frågeformuläret som löpte ut nästan sex månader efter den tidsfrist som beviljades de unionstillverkare som ursprungligen ingick i urvalet. Med tanke på att kommissionen hade tillräckligt med tid på sig för att analysera de frågeformulär som togs emot under denna förlängda tidsfrist hade den ingen anledning att fastställa en mycket kortare tidsfrist för de berörda parternas synpunkter på det nya urvalet.

(41) Kommissionen noterade att alla unionstillverkare, importörer och exporterande tillverkare som ingick i urvalet behandlades lika och gavs en tidsfrist på 30 dagar plus motiverade förlängningar, om så behövdes, för att besvara frågeformulären från den tidpunkt då de underrättades om att de hade valts ut. CCCME:s påstående om att vissa unionstillverkare i urvalet skulle ha haft mer än sex månader på sig att besvara frågeformuläret är därför vilseledande. Kommissionen noterar också att ett urval slutförs först efter bedömningen av de synpunkter som inkommit från berörda parter och att kommissionen därför fastställer tidsfristen för att lämna synpunkter på urvalet i enlighet därmed, med hänsyn tagen till undersökningens övergripande tidsfrister. Kommissionen avvisade därför påståendet om diskriminerande behandling.

(42) CCCME och EFDA hävdade vidare att kommissionen inte hade informerat berörda parter om att de berörda unionstillverkarna hade upphört att samarbeta i tid och att den också borde ha underrättat berörda parter tidigare om att urvalet av unionstillverkare hade ändrats. CCCME hänvisade till artikel 6.7 i grundförordningen, där det föreskrivs att berörda parter får ”granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen”. EFDA uppgav att kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut om urvalet av unionstillverkare

utan att ta tillräcklig hänsyn till de berörda parternas synpunkter, vilket skulle framgå av det faktum att de ytterligare unionstillverkare som valdes ut till urvalet redan hade skickats frågeformulären innan dessa synpunkter mottogs.

(43) CCCME och EFDA föreslog vidare att kommissionen i stället för att ändra urvalet av unionstillverkare skulle grunda sina slutsatser på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen och avsluta undersökningen. CCCME noterade att om exporterande tillverkare skulle upphöra att samarbeta under en undersökning skulle tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen tillämpas, och att unionstillverkarna därför borde behandlas på samma sätt. Alternativt borde kommissionen tillhandahålla ytterligare uppgifterom hur dessa ytterligare företag valdes ut till urvalet av unionstillverkare, särskilt hur dessa företag identifierades, samt hur detta påverkade representativiteten hos det slutliga urvalet. I detta avseende hävdade båda parterna också att kommissionen hade valt de ytterligare företagen enbart baserat på uppgifter från klaganden utan att motta några kommentarer från andra berörda parter.

(44) När det gäller påståendet om att otillräckliga uppgifter hade lämnats noterar kommissionen att den infogade alla relevanta uppgifter i ärendehandlingarna i tillräckligt god tid för att berörda parter skulle hinna lämna synpunkter. Kommissionen beaktade alla synpunkter som togs emot och behandlade dem på lämpligt sätt. Påståendet om att de ytterligare företagen valdes ut enbart på grundval av uppgifter från klaganden stämmer inte faktamässigt, vilket också beskrivs i skäl 36.

(45) På EFDA:s och CCCME:s begäran lämnade kommissionen ytterligare uppgifter till dem om det ändrade urvalet, bland annat om hur detta påverkade urvalets representativitet. CCCME upprepade sin begäran om ytterligare information om den exakta andelen av tillverkningen och försäljningen av standardfästdon och icke-standardfästdon för de unionstillverkare som ingick i urvalet och om ett förtydligande av vilka kriterier och vilken metod som hade använts för valet av de ytterligare unionstillverkarna. CCCME begärde också att få ta del av kommunikationen mellan klaganden och kommissionen om valet av ytterligare unionstillverkare.

(46) När det gäller påståendet om att undersökningen borde avslutas på grund av bristande samarbete betonar kommissionen att det i artikel 17.4 i grundförordningen uttryckligen tillåts att om vissa eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt urval göras. När det gäller påståendet om diskriminering av de exporterande tillverkarna noterar kommissionen att om en exporterande tillverkare i urvalet skulle upphöra att samarbeta under en undersökning så utesluts denna exportör från urvalet och de uppgifter som har lämnats beaktas inte. Om det fortfarande är möjligt ersätter kommissionen även denna exporterande tillverkare i urvalet. Samma metod tillämpades också för de berörda unionstillverkarna. Samtliga påståenden i detta hänseende avvisades därför.

(47) När det gäller begäran om ytterligare information hänvisar kommissionen till skäl 36, i vilket kriterierna för att välja ut de ytterligare unionstillverkarna samt den använda metoden anges. Den exakta andelen av unionstillverkarnas produktion och försäljning av standardfästdon och icke-standardfästdon var i sig inte ett kriterium för fastställandet av urvalet, och inte heller var tillverkningen av standardfästdon det enda kriterium som skulle iakttas för urvalet. Såsom anges i skäl 110 betraktades alla produkttyper som en enda produkt. Unionsindustrin tillverkade och sålde standardfästdon och icke-standardfästdon, och de exporterande tillverkarna exporterade standardfästdon och icke-standardfästdon till unionsindustrin, och slutanvändningsområdena överlappade. Dessutom finns denna information inte tillgänglig när företagen väljs ut till urvalet. Kommunikationen mellan klaganden och kommissionen offentliggjordes i enlighet med artikel 6.7 i grundförordningen, samtidigt som artikel 19.1 i grundförordningen iakttogs, enligt vilken konfidentiella uppgifter bör behandlas som sådana av myndigheterna. I enlighet med artikel 19 i grundförordningen gjorde kommissionen en icke-konfidentiell sammanfattning av de konfidentiella uppgifterna tillgänglig för de berörda parterna. Exportörernas begäran avslogs därför.

(48) Celo Suzhou hävdade att man i urvalet av exporterande tillverkare borde ha beaktat de produkttyper som exporterades för att kunna jämföra exportpriserna med försäljningspriserna för de tillverkare som ingick i urvalet för unionsindustrin. Såsom anges i skäl 36 gjorde kommissionen ett urval som säkerställde en bred produktmix. Med tanke på den höga grad av överensstämmelse som konstaterades i detta fall (mer än 90 %) drog kommissionen slutsatsen att urvalet av unionstillverkare faktiskt inbegrep de produkttyper som exporterades mest till unionen. Påståendet avvisades därför.

(49) Mot denna bakgrund ansågs det slutliga urval som bestod av sex unionstillverkare vara representativt för unionsindustrin.

(50) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EFDA att man inte kunde lämna meningsfulla synpunkter på urvalet av unionstillverkare, eftersom unionstillverkarnas identitet hemlighölls. EFDA upprepade också att kommissionen hade underlåtit att informera berörda parter om att urvalet ändrades under undersökningens gång och att kommissionen beslutade vilka ytterligare företag som skulle ingå i urvalet redan innan de informerade de berörda parterna och gav dem möjlighet att lämna synpunkter. EFDA och CCCME upprepade att det saknades information i den icke-konfidentiella akten och att kommissionen inte lämnade ut den totala produktions- och försäljningsvolymen för de unionstillverkare som ingick i urvalet. CCCME upprepade sina farhågor kring det ändrade urvalet och påstod att kommissionen inte hade förklarat varför två av unionstillverkarna övergav undersökningen.

(51) När det gäller påståendet om unionstillverkarnas anonymitet har detta redan behandlats i skälen 16–21. Påståendet om otillräcklig information om urvalet har redan tagits upp i skäl 44 och påståendet om att den icke-konfidentiella akten var ofullständig behandlades i skäl 47. Kommissionen informerade också om varför urvalet ändrades i skäl 35, och dessa uppgifter fanns också i den icke-konfidentiella akten innan det att uppgifterna lämnades ut. Eftersom inga ytterligare argument framfördes i detta avseende avvisades dessa påståenden. När det gäller den totala produktions- och försäljningsvolymen för de unionstillverkare som ingick i urvalet ingick dessa inte i analysen eftersom de är makroekonomiska indikatorer och det därför inte fanns någon anledning att överlämna sådana uppgifter till de berörda parterna. I skäl 352 angav kommissionen särskilt hur stor andel av den totala unionstillverkningen som företagen i urvalet stod för, och de berörda parterna kunde hur som helst räkna fram den totala produktionsvolymen utifrån de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(52) EFDA hävdade vidare att kommissionen lämnade motsägelsefulla uppgifter om antalet unionstillverkare som ingick i urvalet och om representativiteten för de unionstillverkare som ingick i urvalet. EFDA upprepade också sina tvivel kring förfarandet för att fastställa urvalet och de uppgifter som hade lämnats till berörda parter i detta avseende.

(53) När det gäller antalet företag som ingick i urvalet innehöll det allmänna informationsdokumentet faktiskt ett skrivfel i två stycken, som visade att fyra unionstillverkare ingick i urvalet i stället för sex. Detta fel korrigerades omedelbart när det påtalades för kommissionen. Det korrekta antalet unionstillverkare som ingick i urvalet meddelades de berörda parterna i en notering till den icke-konfidentiella ärendeakten under undersökningens gång. När det gäller urvalets representativitet bekräftade kommissionen att alla uppgifter som kommissionen lämnat var korrekta och att EFDA:s påstående därför var ogrundat. Även om siffran i det allmänna informationsdokumentet (9,5 %) visade representativiteten i förhållande till den totala unionstillverkningen visade den siffra som lämnades till EFDA på begäran under undersökningen (18 %) representativiteten i förhållande till den totala produktionsvolymen för de unionstillverkare som gav sig till känna före inledandet och lämnade de uppgifter som var nödvändiga för stickprovsförfarandet. Denna siffra meddelades EFDA på begäran flera månader före utlämnandet av uppgifter och därmed före det att den totala produktionsvolymen i unionen fastställdes.

(54) Med hänvisning till det förfarande som tillämpades erinrar kommissionen om att den enligt vad som anges i skäl 46, i enlighet med artikel 17.4 i grundförordningen, var tvungen att ändra urvalet av unionstillverkare på grund av att de två företag som inledningsvis valts ut inte samarbetade. När det gäller samrådet med berörda parter och utlämnandet av information under denna process har detta redan förklarats i detalj i skälen 28–47. Ändringen av det preliminära urvalet i samband med inledandet grundades på synpunkter från berörda parter som en del av det stickprovsförfarande som beskrivs i tillkännagivandet om inledande.

(55) CCCME och EFDA hävdade slutligen att det allmänna informationsdokumentet innehöll motsägelsefulla uppgifter om metoden för ändring av urvalet av unionstillverkare och att uppgifterna i det allmänna informationsdokumentet också inte överensstämde med det meddelande som kommissionen skickade till de nya utvalda unionstillverkarna. I synnerhet hävdade CCCME att andelen av produktions- och försäljningsvolymen avseende standardfästdon och icke-standardfästdon var ett viktigt kriterium för valet av unionstillverkare, vilket påstods framgå av ovannämnda meddelande till de nya utvalda unionstillverkarna. Dessa påståenden var sakligt felaktiga. Kommissionen uppgav inte för någon av de berörda parterna, inbegripet de nya utvalda unionstillverkarna, att andelen av tillverknings- och försäljningsvolymen avseende standardfästdon och icke-standardfästdon skulle vara ett nyckelkriterium för fastställandet av urvalet. Kommissionen noterar att dessa uppgifter vanligtvis inte finns tillgängliga på den

detaljnivån under stickprovsskedet. Detta gäller även i den aktuella undersökningen. Men detta utesluter inte att kommissionen på grundval av tillgängliga uppgifter ändå kunde fastställa om en unionstillverkare tillverkade standardfästdon eller icke-standardfästdon (se skäl 36). Dessa påståenden avvisades därför.

(56) Mer allmänt menade EFDA att urvalet av unionstillverkare inte var representativt eftersom en av de två tillverkare av standardfästdon som ingick i urvalet var ett SMF-företag, och därför skulle endast uppgifterna från det andra företaget ha en betydande inverkan. Detta påstående lämnades ogrundat. Kommissionen noterar att tre företag som ingick i urvalet var SMF-företag, medan övriga tre inte var det. Kommissionen noterade också att urvalet garanterade en representativ produktmix (se skäl 36) och att det överlag ansågs vara representativt för unionsindustrin. Detta påstående avvisades därför.

1.8.2 *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(57) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(58) Tjugoåtta icke-närstående importörer lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av fem av dessa baserat på den största importvolymen med avseende på den berörda produkten. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen hölls samråd med berörda parter om urvalet.

(59) EIFI hävdade att två av de utvalda icke-närstående importörerna, som hör till samma koncern, skulle vara närstående en tillverkare av fästdon i Kina, och att de också genom ett närstående företag i unionen licensierade tillverkningen av vissa fästdon i Kina. De kunde därför inte betraktas som icke-närstående importörer. EIFI hävdade vidare att dessa företag också var närstående olika unionstillverkare av fästdon. Slutligen noterade EIFI att eftersom dessa två importörer var närstående borde endast en av dem ingå i urvalet och den andra ersättas av en annan samarbetsvillig importör i unionen. Som svar på EIFI:s inlaga hävdade EFDA att dessa endast kunde uteslutas från urvalet om de var närstående en tillverkare som också exporterar till unionen. EFDA hävdade att de berörda importörerna borde fortsätta att ingå i urvalet med tanke på de många produkttyper som de importerade och de olika segment som de levererade till i unionen.

(60) Importörerna i fråga förnekade att de hade några affärskontakter med den berörda kinesiska tillverkaren, att de importerade den berörda produkten från detta företag eller att de var närstående någon av de andra exporterande tillverkarna av fästdon i Kina. EIFI:s påståenden bekräftades inte genom undersökningen och de uppgifter som EIFI lämnat till stöd för detta påstående visade inte heller att importörerna i fråga faktiskt var närstående någon av de exporterande tillverkarna. Det faktum att importörerna var närstående varandra ansågs inte heller vara ett giltigt argument för att utesluta dem från urvalet. Urvalet omfattade tre andra icke-närstående importörer fördelade över olika medlemsstater som valdes ut på grundval av den största importvolymen. Urvalet representerade 9 % av den totala importen av fästdon från Kina och ansågs därför vara tillräckligt representativt. Därför avvisades EIFI:s påståenden i detta avseende.

1.8.3 *Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare*

(61) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen.

(62) Nittiotvå exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare i Kina lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. Tre exporterande tillverkare hävdade att de på grund av att de tillverkade en särskild produkttyp som inte kunde jämföras med övriga produkttyper som exporterades från Kina borde ingå i urvalet för att förbättra representativiteten.

(63) I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen valde kommissionen ut tre exporterande tillverkare/en grupp av exporterande tillverkare som stod för den största exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Eftersom de exporterande tillverkare som begärde att få ingå i urvalet på grund av den särskilda produkttypen inte tillhörde de tillverkare som hade den största exportvolymen valdes de inte heller ut till att ingå i det föreslagna urvalet. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen underrättades och uppmanades alla kända berörda exporterande tillverkare och myndigheterna i det berörda landet att inkomma med synpunkter.

(64) En grupp exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet bad om att få ingå genom att hävda att i) den var en av de största exportörerna av fästdon, ii) inkluderingen av denna grupp skulle ge en mer exakt bild av den kinesiska fästdonsindustrin och iii) skulle därför också ge en bättre bild av hur slutpriserna till unionen fastställdes. Baserat på detta hävdade gruppen av exporterande tillverkare att importpriserna på grundval av urvalet inte var representativa och att cifvärdet vid EU:s gräns för beräkningen av en korrekt prisunderskridande- och målprisunderskridande-marginal baserat på dessa priser därför inte stämde. Företaget hänvisade slutligen till att fler unionstillverkare valdes ut i urvalet av unionstillverkare. Slutligen hävdade denna grupp av exporterande tillverkare att kommissionen genom att lägga till ytterligare ett företag till urvalet inte skulle hindras från att slutföra undersökningen inom de föreskrivna tidsfristerna.

(65) För det första, på grundval av företagets rapporterade exportvolym skulle inkluderingen av den berörda gruppen av exporterande tillverkare inte förbättra urvalets representativitet särskilt mycket. För det andra, när det gäller påståendena om hur den kinesiska inhemska industrin är organiserad, fastställandet av exportpriset till unionen och fastställandet av cifvärdet vid EU:s gräns, lade företaget inte fram några bevis för att man genom att inkludera detta påtagligt skulle förbättra urvalets representativitet. På grund av dess företagsstruktur skulle inkluderingen av detta samtidigt ha inneburit en betydande extra börda för undersökningen. För det tredje, eftersom urvalet ansågs vara representativt, kunde ett tillförlitligt cif-värde vid EU:s gräns fastställas, liksom korrekta beräkningar av prisunderskridande och målprisunderskridande. Slutligen är det specifika antal företag som väljs ut för urvalet av unionstillverkare irrelevant för urvalet av exporterande tillverkare. Kommissionen är inte skyldig att välja ut lika många företag på båda sidor och stickprovsförfarandet är begränsat just för att kommissionen ska hinna undersöka ett rimligt antal företag inom tidsfristerna för undersökningen. De argument som framfördes av denna grupp avvisades därför.

(66) En annan grupp av exporterande tillverkare hävdade att den borde inkluderas i urvalet eftersom hela gruppen består av ett flertal tillverkare och handlare i Kina och i unionen med betydande tillverknings- och leveranskapacitet både på hemmamarknaden och på unionsmarknaden.

(67) Att lägga till denna grupp av exporterande tillverkare till urvalet skulle emellertid ha inneburit en betydande extra börda för undersökningen, som inte skulle ha ändrat det föreslagna urvalets representativitet särskilt mycket. Det fanns också andra exporterande tillverkare med större exportvolymer än företagsgruppen i fråga som lämnade uppgifter till stickprovsförfarandet. Eftersom urvalet gjordes på grundval av exportvolymen till unionen (se skäl 63) var det därför inte motiverat att ta med denna grupp av exporterande tillverkare i urvalet. Argumentet avvisades därför.

(68) En tredje exporterande tillverkare hävdade att de företag som ingick i urvalet tillverkade bultar och att det föreslagna urvalet därför inte representerade kinesiska skruvtillverkare. I egenskap av skruvtillverkare bad detta företag om att få ingå i urvalet. Det hävdade vidare att slutsatser borde dras separat för de två produkttyperna, dvs. dels skruvar, dels bultar.

(69) Detta krav upprepades av CCCME, som hävdade att urvalet inte var representativt sett till volym och de produkttyper som avsågs.

(70) Såsom förklaras i skäl 63 gjordes urvalet på grundval av den största exportvolymen till unionen, medan de specifika produkttyper som tillverkades av de utvalda företagen inte var ett kriterium. Såsom anges i skäl 110 betraktades alla typer av fästdon som en enda produkt i denna undersökning. Såsom anges i skäl 398 kunde separata slutsatser för enskilda produkttyper därför inte motiveras. Den exporterande tillverkaren lade inte heller fram någon bevisning till

stöd för sitt påstående om att slutsatserna borde fastställas separat för bultar och skruvar. Slutligen fanns det andra samarbetsvilliga exporterande tillverkare med större exportvolymer än den berörda exporterande tillverkaren som lämnade uppgifter till stickprovsförfarandet, och det fanns därför ingen anledning att inkludera den sistnämnda i urvalet. Denna exporterande tillverkares argument avvisades därför.

(71) Slutligen hävdade EIFI att en av de utvalda exporterande tillverkarna borde strykas från urvalet eftersom denna part snarare handlade med fästdon än tillverkade dem, och i vilket fall som helst skulle dennes huvudsakliga marknad vara Förenta staterna och inte unionen.

(72) Samtliga tre exporterande tillverkare som valdes ut till urvalet bekräftade att den exportvolym till unionen som de rapporterade och som kommissionen använde sig av under stickprovsförfarandet avsåg deras egen tillverkning. Det faktum att en av de utvalda exporterande tillverkarna exporterade fästdon till Förenta staterna, även om exporten var större än den till unionen, är irrelevant. EIFI:s argument avvisades därför.

(73) På grundval av ovanstående bekräftade kommissionen det urval som ursprungligen hade föreslagits.

(74) Efter det att urvalet av unionstillverkare hade ändrats under undersökningens gång hävdade Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd att urvalet av exporterande tillverkare borde utökas genom att man lade till kinesiska exporterande tillverkare av icke-standardfästdon. Detta företag hävdade att ändringen av urvalet av unionstillverkare syftade till att öka dess representativitet sett till produktmixen, men att detta kriterium inte beaktades när de exporterande tillverkarna valdes ut. Den exporterande tillverkaren i fråga påpekade vidare att dess export av fästdon till unionen var representativ för ett specifikt produktsortiment och att den redan hade besvarat hela frågeformuläret inom ramen för sin begäran om individuell undersökning, vilket borde beaktas av kommissionen. Detta skulle inte försena undersökningen särskilt mycket.

(75) Såsom anges i skäl 63 representerade de tre exporterande tillverkare/den grupp som valdes ut till urvalet den största exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Det faktum att urvalet av unionstillverkare ändrades påverkade inte urvalet av exporterande tillverkare på ett sätt som skulle motivera att även detta ändrades. Detta påstående avvisades därför.

(76) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd att urvalet av exporterande tillverkare inte var tillräckligt representativt när det gäller produkttyper och begärde att kommissionen i) inte bara borde ha beaktat exportvolymen utan även de produktutbud som exporterades, och ii) att kommissionen borde ha inkluderat Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd i urvalet eftersom företaget var representativt för ett visst produktutbud.

(77) Parten upprepade också sina påståenden som anges i skäl 74 och hävdade att kommissionens strategi för stickprovsförfarandet avseende unionstillverkare och behovet av att representera de olika typerna av fästdon i urvalet direkt strider mot dess argument att vissa produkttyper inte var ett kriterium i samband med fastställandet av urvalet avseende exporterande tillverkare.

(78) Påståendena ovan har redan behandlats i skäl 75. Urvalet av unionstillverkare gjordes faktiskt på grundval av de största tillverkarna sett till volym och försäljning, samtidigt som man även tog hänsyn till geografisk spridning (flera medlemsstater) och en bred produktmix. Urvalet av exporterande tillverkare fastställdes på grundval av de största volymer som kommissionen kunde undersöka. Valet av vilka unionstillverkare som skulle ingå i urvalet säkerställde en bred överensstämmelse med exporttransaktionerna för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, och det fanns därför inget behov av att även undersöka de specifika produkttyperna för detta urval. Eftersom inga nya uppgifter lämnades i detta avseende avvisades påståendena.

1.9 **Individuell undersökning och begäran om behandling som en ny exporterande tillverkare**

(79) Sju exporterande tillverkare av fästdon ansökte om individuell undersökning enligt artikel 17.3 i grundförordningen genom att fylla i det frågeformulär för exporterande tillverkare som finns tillgängligt på internet ([6]). Med tanke på det stora antalet ansökningar skulle beviljandet av individuell undersökning ha varit orimligt betungande och ha hindrat kommissionen från att slutföra den aktuella undersökningen i tid. Kommissionen beviljade därför ingen exporterande individuell undersökning.

(80) Såsom nämns i skälen 48 och 74 menade en av de exporterande tillverkarna (Celo Suzhou Precision Fasteners Co. Ltd) efter ändringen av urvalet av unionstillverkare att dennes ansökan om individuell undersökning borde beviljas för att förbättra representativiteten hos urvalet av exporterande tillverkare. Påståendet om de exporterande tillverkarnas representativitet redan har behandlats i skäl 75.

(81) När det gäller ansökan om individuell undersökning skilde sig denna exporterande tillverkares situation inte särskilt mycket från situationen för övriga exporterande tillverkare som begärde individuell undersökning, vilket skulle motivera en annorlunda behandling. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte fanns några objektiva skäl för att motivera att denna exporterande tillverkares ansökan om individuell undersökning skulle beviljas.

(82) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade denna exporterande tillverkare sitt påstående om att individuell undersökning borde beviljas denne och framhöll att kommissionen inte förklarat varför det ansågs diskriminerande att bevilja en sådan ansökan. Till stöd för detta argument framhöll den exporterande tillverkaren att denne tillverkade en särskild typ av tekniskt fästdon som inte kan jämföras med andra produkttyper och att dennes exportpris inte låg på dumpade nivåer, vilket redan fastställts i en tidigare antidumpningsundersökning rörande samma produkt med ursprung i Kina, för vilka åtgärder infördes 2009 ([7]).

(83) Såsom anges i skäl 398 kunde separata slutsatser för enskilda produkttyper inte motiveras. En undersökning av denna exporterande tillverkares ansökan om individuell undersökning som grundades på det faktum att denne tillverkade och exporterade en särskild produkttyp, samtidigt som detta kriterium inte beaktades för övriga exporterande tillverkare som ansökte om individuell undersökning, skulle därför ha varit diskriminerande, och dessutom gjort det svårare för kommissionen att avsluta undersökningen i tid. Det är irrelevant att hänvisa till slutsatserna i den tidigare undersökningen, som inte påvisade någon dumpning när det gäller denna exportörs försäljning till unionen, eftersom de baserades på uppgifter från en annan undersökningsperiod. Denna exporterande tillverkares argument avvisades därför.

(84) En tillverkare i Kina (Ningbo Londex Industrials Co. eller *Londex*) begärde att bli behandlad som en ny exporterande tillverkare eftersom denne började exportera den berörda produkten först efter undersökningsperioden. Kommissionen noterade att en sådan behandling i regel endast kan beviljas baserat på en förordning om införande av slutgiltiga åtgärder och dess relevanta bestämmelser. Det erinras dessutom om att kommissionen gjorde ett urval av exporterande tillverkare och, såsom anges i föregående skäl, att inga ansökningar om beräkning av individuella dumpningsmarginaler eftersom detta ansågs orimligt betungande. Detta gäller också för granskningen av en ansökan om att behandlas som en ny exporterande tillverkare, vilket skulle ha krävt en utförlig granskning av företagets struktur och exportförsäljning. Denna begäran avvisades därför.

(85) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Londex sitt påstående att företaget borde behandlas som en ny exporterande tillverkare och läggas till i förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Företaget hävdade att eftersom det gav sig till känna under undersökningen och eftersom exporten ägde rum innan undersökningen avslutades skulle kommissionen inte vara bunden att följa något särskilt förfarande. Det skulle räcka med en ren kontroll av att företaget inte exporterade den berörda produkten under undersökningsperioden, utan först efteråt, vilket i sin tur inte kan anses vara orimligt betungande. Ett sådant tillvägagångssätt skulle också vara motiverat av administrativa skäl. Dessutom har kommissionen redan följt ett sådant tillvägagångssätt i tidigare fall. På samma sätt hävdade Londex att man inte granskat företagsstrukturen eller exportförsäljningen hos de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet.

([6]) Detta frågeformulär liksom frågeformulären för unionstillverkarna, importörerna och användarna fanns tillgängliga på http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?ref=ong&id=2504&sta=1&en=20&page=1&c_order=date&c_order_dir=Down.

([7]) Förordning (EG) nr 91/2009 av den 26 januari 2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 29, 31.1.2009, s. 1).

(86) Kommissionen noterade att den i tidigare undersökningar ([8]), som Londex nämnde i motsats till vad som hävdades, undersökte huruvida villkoren i artikel 11.4 i grundförordningen var uppfyllda. Inget av de argument som framfördes kunde ändra de slutsatser som anges i skäl 81 och avvisades därför.

1.10 **Svar på frågeformulären**

(87) Kommissionen sände ett frågeformulär till de kinesiska myndigheterna om förekomsten av betydande snedvridningar i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. De kinesiska myndigheterna svarade inte på frågeformuläret.

(88) Kommissionen gjorde frågeformulären tillgängliga på internet samma dag som förfarandet inleddes ([9]) och bad de unionstillverkare som ingick i urvalet, de icke-närstående importörer som ingick i urvalet och de exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet att fylla i de relevanta frågeformulären. Dessutom bad kommissionen EIFI att tillhandahålla uppgifter om makroekonomiska skadeindikatorer som rörde hela unionsindustrin.

(89) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret från fyra unionstillverkare som ingick i urvalet, klaganden (dvs. EIFI), de fem icke-närstående importörer som ingick i urvalet, två användare och de tre exporterande tillverkarna/grupperna av exporterande tillverkare.

(90) Såsom nämns i skäl 35 uteslöts två av de unionstillverkare som ingick i urvalet från urvalet under undersökningens gång och deras svar på frågeformuläret ströks därför. De två berörda unionstillverkarna ersattes av två andra unionstillverkare. Båda företagen besvarade frågeformuläret.

(91) Kommissionen inhämtade alla uppgifter som den ansåg var nödvändiga för fastställande av dumpning, därav följande skada och unionens intresse. Med tanke på covid-19-pandemins utbrott och de isoleringsåtgärder som infördes av olika medlemsstater och tredjeländer under den större delen av undersökningen kunde kommissionen i de flesta fall inte utföra några kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen. I de fallen dubbelkontrollerade kommissionen i stället alla uppgifter som ansågs vara nödvändiga för dess beslut på distans i linje med tillkännagivandet om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar ([10]). Kommissionen kunde utföra ett enda kontrollbesök på plats.

(92) Kommissionen genomförde dubbelkontroller på distans hos följande företag/parter:

Unionstillverkare

— Företag 15 (Italien)

— Företag 20 (Frankrike)

— Företag 33 (Tyskland, SMF-företag)

— Företag 37 (Italien, SMF-företag)

— Företag 61 (Polen, SMF-företag)

— Företag 4 (Kroatien)

([8]) Rådets förordning (EG) nr 1050/2002 av den 13 juni 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av inspelningsbara cd-skivor med ursprung i Taiwan (EGT L 160, 18.6.2002, s. 2,) och kommissionens förordning (EG) nr 1412/2002 av den 29 juli 2002 om införande av en preliminär antidumpningstull beträffande import av texturerat filamentgarn av polyestrar med ursprung i Republiken Indien, EGT L 205, 2.8.2002, s. 50.

([9]) *Se fotnot 8*.

([10]) Tillkännagivande om konsekvenserna av utbrottet av covid-19 för antidumpnings- och antisubventionsundersökningar (EUT C 86, 16.3.2020, s. 6).

Importörer

— F. Reyher NCHFG (Tyskland)

— Vipa SpA (Italien)

Exporterande tillverkare i Kina

— Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (*Jiangsu*).

— Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (*Ningbo Jinding*).

— Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (*Wenzhou*).

(93) Kommissionen utförde ett kontrollbesök på plats hos följande företag:

Unionstillverkare

— Företag 42 (Tyskland, SMF-företag)

(94) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2019 till och med den 30 juni 2020 (*undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2017 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

1.11 **Höranden**

(95) Berörda parter gavs tillfälle att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden i enlighet med artikel 6.5 och 6.6 i grundförordningen. Kommissionen höll höranden med flera exporterande tillverkare, CCCME och EFDA samt med klaganden, EIFI. Ett hörande ägde också rum i enlighet med artikel 6.6 i grundförordningen mellan parter med motstridiga intressen, i detta fall den exporterande tillverkaren Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd samt EIFI.

1.12 **Förenade kungarikets utträde ur unionen**

(96) Detta ärende inleddes den 21 december 2020, dvs. under den övergångsperiod som avtalats mellan Förenade kungariket och EU då Förenade kungariket fortfarande omfattades av unionsrätten. Denna period upphörde den 31 december 2020. Från och med den 1 januari 2021 betraktas därför företag och intresseorganisationer från Förenade kungariket inte längre som berörda parter i detta förfarande.

(97) Genom en notering till ärendehandlingarna den 14 januari 2021 uppmanades de aktörer i Förenade kungariket som ansåg att de fortfarande var berörda parter att kontakta kommissionen. Inga företag gav sig till känna.

1.13 **Beslut att inte införa provisoriska åtgärder**

(98) Av de skäl som anges i skälen 35 och 36 behövde urvalet av unionstillverkare ändras genom att två unionstillverkare som ursprungligen ingick i urvalet ersattes av två andra unionstillverkare. Kommissionen skickade ett frågeformulär till dessa tillverkare och uppmanade dem att fylla i det inom den tidsfrist som anges i artikel 6.2 i grundförordningen. Denna tidsram gjorde det emellertid inte möjligt för kommissionen att dra preliminära slutsatser inom den tidsfrist som anges i artikel 7.1 i grundförordningen. Kommissionen beslutade därför att inte införa provisoriska åtgärder och att fortsätta undersökningen.

(99) Den 20 juli 2021 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 19a.2 i grundförordningen de berörda parterna om sin avsikt att inte införa provisoriska åtgärder.

(100) CCCME bed kommissionen att tillhandahålla ett ”informationsdokument” med en sammanfattning av hur undersökningen fortlöpte och med preliminära slutsatser baserade på de uppgifter som fanns tillgängliga i ärendehandlingarna, så att berörda parter kunde lämna synpunkter.

(101) I grundförordningen anges inte att något sådant informationsdokument ska offentliggöras. I vilket fall som helst drog kommissionen inte några preliminära slutsatser inom de tidsfrister som anges i artikel 7.1 i grundförordningen och denna begäran avslogs därför.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

(102) Den berörda produkten är vissa fästdon av järn eller stål utom rostfritt stål, dvs. träskruvar (utom franska träskruvar), självgängande skruvar, andra skruvar och bultar med huvud (även med tillhörande muttrar eller underläggsbrickor, men exklusive skruvar och bultar för att fästa järnvägsmateriel) och underläggsbrickor med ursprung i Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (Taric-nummer 7318 15 95 19 och 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (Taric-nummer 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 och 7318 21 00 98) och ex 7318 22 00 (Taric-nummer 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 och 7318 22 00 98). Dessa KN-nummer och Taric-nummer nämns endast upplysningsvis.

(103) Fästdon tillverkas av järn eller kolstål och definieras utifrån deras fysiska och tekniska egenskaper och olika hållfasthets-/hårdhetsklasser. De bredare kategorierna är skruvar, underläggsbrickor och bultar.

(104) Med skruvar avses fästdon med yttre gängskärning på skaftet. De kan antingen fästas i trä (träskruvar) eller metallplåtar (självgängande skruvar) separat eller i kombination med en mutter och underläggsbrickor för att bilda en bult. Skruvar kan ha olika huvudformer (skålformiga, hålformiga, platta, ovala, sexkantsformiga, osv.), skaftlängder och diametrar. Skaftet kan vara helt eller delvis gängat. Skruvarna definieras i allmänhet av den typ av spår som huvudet innehåller för att möjliggöra skruvningen (t.ex. ett enda spår, ett kryss osv.).

(105) Underläggsbrickor är fästdon med ett inre hål som gör det möjligt att föra in en skruv, och som alltid används tillsammans med en skruv och en mutter.

(106) Med bultar avses fästdon som bildas av en skruv, en mutter och en eller flera underläggsbrickor.

(107) Fästdon kan vara standardfästdon eller tillverkas på grundval av kundens ritningar, då de betraktas som icke-standardfästdon. Alla fästdon som omfattas av en viss nationell eller internationell standard ska uppfylla samma grundläggande fysiska och tekniska krav med avseende på bl.a. styrka, tolerans, ytbehandling och ytbeläggning.

(108) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte EFDA och CCCME ovanstående definition av ”icke-standardfästdon”. EFDA och CCCME hävdade att kommissionen felaktigt införde begreppet ”icke-standardfästdon” i ett sent skede av förfarandet och hävdade att definitionen i skälet ovan inte motsvarar definitionen av ”specialfästdon” som meddelades berörda parter i frågeformuläret, närmare bestämt i anvisningarna för skapande av produktkontrollnummer. Dessutom upprepade de att fästdon som tillverkas utifrån striktare krav än de som gäller för en industristandard bör betraktas som ”specialfästdon” eller ”icke-standardfästdon” (se skäl 368). De upprepade också att vissa produktionscertifieringskrav som nämns i skäl 371 automatiskt borde anses klassificera alla fästdon som tillverkas inom ramen för sådana produktionsprocesser som ”specialfästdon” och hävdade att unionsindustrin själv följde ett sådant tillvägagångssätt, tvärtemot den slutsats som kommissionen drog i skäl 375.

(109) Kommissionen höll inte med om att begreppet ”icke-standardfästdon” infördes i ett sent skede av förfarandet och att det inte överensstämmer med anvisningarna i frågeformulären. Icke-standardfästdon och specialfästdon är samma sak, dvs. fästdon som inte exakt faller under en viss industristandard. Detta överensstämmer också med frågeformuläret, i vilket specialfästdon beskrivs som att ”de avviker från internationellt erkända standarder”. Kommissionen använde dessa termer utan åtskillnad och mottog inga synpunkter eller begäranden om förtydliganden i detta avseende. Kommissionen påminde om att påståendet om att fästdon som tillverkas enligt krav som var striktare än i de i någon industristandard borde betraktas som ”icke-standardfästdon” redan togs upp i skäl 373. När det gäller produktionscertifiering bekräftar kommissionen slutligen att detta inte i sig innebär att ett

fästdon klassificeras som icke-standard, även om det i praktiken kan vara så att fästdon som tillverkas enligt sådana krav i huvudsak är icke-standardfästdon. Unionsindustrin har inga invändningar mot detta, vilket EFDA och CCCME felaktigt hävdade. Samtliga påståenden ovan i detta avseende avvisades därför. Fästdon används för att på mekanisk väg sammanfoga två eller flera delar för konstruktionsändamål, tekniska ändamål eller andra tillämpningar. De används inom många olika industrisektorer och även av konsumenter.

(110) Mot bakgrund av de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna och slutanvändningsområdena anses alla fästdon utgöra en enda produkt i detta förfarande.

2.2 **Likadan produkt**

(111) Av undersökningen framgick att följande produkter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper samt användningsområden:

— Den berörda produkten.

— Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(112) Kommissionen beslutade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

2.3 **Invändningar gällande produktdefinitionen**

2.3.1 *Konstruktionsskruvar för trä/förbindare (eller franska träskruvar)*

(113) Flera berörda parter hävdade att konstruktionsskruvar för trä borde undantas från produktdefinitionen.

(114) Två exporterande tillverkare och två importörer ([11]) hävdade att konstruktionsskruvar för trä hade liknande egenskaper och slutanvändningsområden som franska träskruvar (som inte omfattas av produktdefinitionen). De var rena varianter av dessa med förbättrad mekanisk prestanda som betraktades som ett alternativ till franska träskruvar. De hävdade att konstruktionsskruvar för trä uteslutande användes i träkonstruktioner och att de inte var utbytbara med icke-standardfästdon, samtidigt som de var helt utbytbara med traditionella franska träskruvar. De framställdes utifrån kundspecifika krav och krävde ETA-certifiering (europeisk teknisk bedömning) för att få saluföras i unionen. De framställs dessutom genom en specifik produktionsprocess och med andra råvaror (dvs. stål av bättre kvalitet), med en särskild bearbetning och särskilda maskiner och har därför högre kostnader och priser.

(115) En av ovannämnda exporterande tillverkare som hänvisade till de antidumpningsåtgärder som införts på import av vissa aluminiumhjul ([12]) menade att införandet av ett övervakningssystem skulle minska den eventuella risken för kringgående när konstruktionsskruvar för trä uteslöts från produktdefinitionen. Samma exporterande tillverkare hävdade att om kommissionen inte uteslöt konstruktionsskruvar för trä från produktdefinitionen borde slutsatserna om skada och orsakssamband fastställas separat för dessa produkttyper.

(116) Alla ovannämnda parter påstod att unionsindustrin inte tillverkade konstruktionsskruvar för trä i tillräckliga mängder för att tillgodose efterfrågan på unionsmarknaden, och att det även fanns ett begränsat antal exporterande tillverkare i Kina som erbjöd konstruktionsskruvar för trä.

(117) På samma sätt hävdade det europeiska konsortiet av ankartillverkare (ECAP, European Consortium of Anchor Producers) att skruvar som används i träkonstruktioner i stället för franska träskruvar, och därmed för montering av tunga träverk, borde uteslutas från produktdefinitionen eftersom de har liknande tekniska, kemiska och fysiska egenskaper och liknande slutanvändningsområden som franska träskruvar.

(118) EIFI höll inte med om detta och hävdade att det saknades objektiva kriterier för att särskilja konstruktionsskruvar för trä från andra fästdon.

([11]) En av dessa importörer var också tillverkare av konstruktionsskruvar för trä i unionen.

([12]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 964/2010 av den 25 oktober 2010 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa aluminiumhjul med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 282, 28.10.2010, s. 1).

(119) Kommissionen ansåg att konstruktionsskruvar för trä inte omfattas av någon särskild produktstandard och inte kan särskiljas från andra träskruvar ([13]) som omfattas av produktdefinitionen. Undersökningen visade också att åtminstone några av de beskrivna egenskaperna hos konstruktionsskruvar för trä också återfinns hos fästdon som omfattas av produktdefinitionen. Kommissionen ansåg också att CE-märkningar och ETA-certifiering endast bekräftar att träskruvar kan vara icke-standardfästdon, men att detta faktum i sig inte motiverar att de borde uteslutas från produktdefinitionen. Därför tillbakavisades dessa påståenden.

(120) Påståendet om att slutsatserna avseende skada och orsakssamband bör bedömas separat för konstruktionsskruv för trä behandlas i skäl 398, och påståendet om att dessa produkttyper inte tillverkas och säljs av unionsindustrin i tillräckliga mängder behandlas i skälen 531 och följande.

(121) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod flera parter återigen att konstruktionsskruvar för trä skulle undantas från produktdefinitionen eftersom de liknade franska träskruvar och tydligt kunde särskiljas från andra fästdon, i synnerhet vanliga träskruvar.

(122) Två importörer av konstruktionsskruvar för trä (en av dem var också unionstillverkare) hävdade att konstruktionsskruvar för trär har utvecklats från franska träskruvar, och har en annan huvudform, och motsvarade därmed inte beskrivningen i den förklarande anmärkningen till KN-nummer 7318 11 (under vilket franska träskruvar importeras). De hävdade också att franska träskruvar skiljer sig från vanliga träskruvar, bland annat på grund av att huvudet är sexkantigt eller fyrkantigt. Dessa parter hävdade att huvudformen emellertid inte bör betraktas som en avgörande egenskap när man gör åtskillnad mellan konstruktionsskruvar för trär från andra träskruvar. De hävdade att franska träskruvar definieras enligt den förklarande anmärkningen till KN-nummer 7318 11, där det anges att de används för montering av takreglar och för liknande tunga träverk, vilket skulle motsvara användningen av skruvar och gängade stänger som används i träkonstruktioner i det europeiska bedömningsdokument som gäller för fästelement för träkonstruktioner ([14]).

(123) Dessa parter hävdade också att den standard som gäller för franska träskruvar, DIN 1052 (tidigare DIN 571), gör det möjligt att tillfälligt certifiera konstruktionsskruvar för trä och därmed erkänna att konstruktionsskruvar för trä har börjat användas på marknaden som ett alternativ till franska träskruvar. Likaså tillåts enligt den europeiska standarden EN 1995 Eurokod 5, som styr dimensioneringen av träkonstruktioner, att certifierade fästelement används i träkonstruktioner även om de inte omfattas av definitionen av franska träskruvar.

(124) På denna grundval hävdade dessa parter att det skulle stå klart att den avgörande faktorn för att särskilja konstruktionsskruvar för trä från andra träskruvar skulle vara slutanvändningsområdet, och de borde därför betraktas som franska träskruvar.

(125) Eftersom franska träskruvar och konstruktionsskruvar för trä hör till samma produktfamilj skulle det vara diskriminerande att inkludera konstruktionsskruvar för trä i produktdefinitionen.

(126) Två exporterande tillverkare hävdade att det endast är skaftets diameter som borde betraktas som en särskiljande egenskap snarare än huvudformen, eftersom det är denna egenskap som avgör produktens slutanvändningsområde. De hävdade att de fästdon som omfattas av undersökningen har en skaftdiameter på mindre än 5 mm. Dessa parter betonade också att industrin uttryckligen erkänner konstruktionsskruvar för trä som substitut för franska träskruvar.

(127) Samtliga parter ovan hävdade att det faktum att konstruktionsskruvar för trär klassificeras enligt KN-numret för övriga träskruvar (KN-nummer 7318 12), som omfattas av undersökningen, skulle vara irrelevant, eftersom KN-nummer endast är vägledande när produkten definieras och inte är bindande i detta avseende.

(128) Slutligen upprepade dessa parter att det saknades kapacitet i unionen att leverera denna produkttyp, att det inte fanns någon alternativ försörjningskälla från övriga tredjeländer och att det inte skulle ligga i unionens intresse att införa antidumpningsåtgärder på konstruktionsskruvar för trä.

([13]) Klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 7318 12 90. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

([14]) Europeiskt bedömningsdokument 130118-01-0603. Ett europeiskt bedömningsdokument är en harmoniserad teknisk specifikation som har utarbetats av Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) som grund för europeiska tekniska godkännanden.

(129) Ingen av påståendena ovan kullkastade undersökningsresultaten i skäl 119. Ingen av parterna bestred det faktum att det inte finns några produktstandarder för konstruktionsskruvar för trä och de erkände alla att träskruvar inte motsvarar beskrivningen av de franska träskruvar som klassificeras enligt KN-nummer 7318 11. Det faktum att konstruktionsskruvar för trä kan certifieras för att uppfylla de tekniska kraven i syfte att användas som förbindare i träkonstruktioner ansågs i sig inte vara tillräckligt för att utesluta denna produkttyp från undersökningen, eftersom den hade fysiska och tekniska egenskaper som överlappade de hos andra produkter som omfattas av produktdefinitionen (se skäl 119). På denna grundval avvisades påståendena om att konstruktionsskruvar för trä skulle undantas från den nuvarande undersökningen.

(130) Påståendena om otillräckligt utbud i unionen behandlas i samband med fastställandet av unionens intresse i skälen 538–540.

2.3.2 *Skruvar och bultar för att fästa järnvägsmateriel*

(131) En unionstillverkare av skruvar och bultar som används i järnvägsspår bad om att dessa skulle inkluderas i den produktdefinition som användes under undersökningen. Kommissionen noterade dock att dessa produkter inte omfattades av klagomålet i detta fall och att unionsindustrin därför inte har lämnat någon bevisning om dumpning och därav följande skada som motiverar en undersökning. Påståendet avvisas därför.

2.3.3 *Varmvalsade fästdon*

(132) En av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet hävdade att fästdon som tillverkas genom varmvalsning (*varmvalsade fästdon*) borde undantas från produktdefinitionen eftersom produktionsprocesserna och kostnadsstrukturerna är annorlunda och leder till andra fysiska egenskaper och andra slutanvändningsområden än för fästdon som tillverkas genom kallvalsning (*kallvalsade fästdon*), som är de som unionsindustrin huvudsakligen använder. Denna exporterande tillverkare hävdade att varmvalsade fästdon i allmänhet är större än kallvalsade fästdon och främst används inom järnvägsindustrin och/eller maskinkonstruktion. Denna part menar att de fästdon som tillverkas med denna process inte tillverkas alls eller endast i begränsade mängder av unionsindustrin. Dessutom skulle det på ett ekonomiskt plan inte vara lönsamt att övergå till varmvalsning eftersom detta kräver mer arbetskraft och energi och innebär en högre stålförbrukning. Parten begärde ett gemensamt möte där EIFI närvarade i enlighet med artikel 6.6 i grundförordningen, vilket ägde rum den 27 oktober 2021.

(133) EIFI framhöll att produktdefinitionen inte borde definieras på grundval av olika produktionsprocesser. EIFI pekade på att EU:s tullnomenklatur inte skiljer mellan produkter baserat på olika produktionsprocesser, utan på fysiska, tekniska och kemiska egenskaper. EIFI hävdade att unionsindustrin har en betydande produktionskapacitet för varmvalsning och att dimensionerna på de fästdon som kan tillverkas med båda teknikerna i hög grad överlappade.

(134) Kommissionen höll med om att det faktum att en produkt kan tillverkas genom olika produktionsprocesser i sig inte är relevant för den produktdefinition som används vid en undersökning. Följaktligen är alla produkttyper som omfattas av definitionen av den berörda produkten i skäl 102 föremål för denna undersökning, oavsett om de tillverkas genom varm- eller kallvalsning. Undersökningen visade att unionsindustrin hade betydande produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet att tillverka fästdon genom varmvalsning. Undersökningen visade också att användningsområdena för de fästdon som tillverkas genom båda processerna överlappade. Begäran om att utesluta varmvalsade fästdon avvisades därför.

(135) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade den exporterande tillverkaren sin begäran om att varmvalsade fästdon skulle undantas från undersökningen. Den ifrågasatte särskilt tillförlitligheten hos de uppgifter som lämnats av EIFI och hävdade att kommissionen godtagit dessa uppgifter utan att kontrollera dem och utan att bemöta de rättsliga och sakliga påståenden som framförts av de exporterande tillverkarna i detta avseende. Denna exporterande tillverkare hävdade att det inte fanns några rättsliga skäl till att varmvalsade fästdon behölls i produktdefinitionen.

(136) Den exporterande tillverkarens argument i detta avseende var i) att KN-numren endast är vägledande vid fastställandet av produktdefinitionen i en antidumpningsundersökning och att undersökningen därför måste fastställa huruvida en viss produkt som faller under samma KN-nummer har samma tekniska egenskaper och slutanvändningsområden och därför vållar unionsindustrin skada, ii) att importen av varmvalsade fästdon inte vållade unionsindustrin skada eftersom tillverkningen av varmvalsade fästdon i unionen är obefintlig eller ringa, och tillverkningen skulle inte öka eftersom det inte vore ekonomiskt lönsamt att övergå till att tillverka varmvalsade fästdon; i detta avseende är det också irrelevant om det förekommer en överlappning mellan produkter som framställs med å ena sidan varmvalsning, å andra sidan kallvalsning och iii) att det genom KN-nummer 7318 11 00 (”Träskruvar, franska av järn eller stål”) och KN-nummer 7318 15 20 (”Skruvar och bultar, gängade, av järn eller stål, även med tillhörande muttrar eller underläggsbrickor, för att fästa järnvägsmateriel”) erkänns att det finns en skillnad mellan varmvalsade fästdon och kallvalsade fästdon och att KN-numren därför faktiskt tar hänsyn till olika produktionsprocesser.

(137) För att ytterligare underbygga sina påståenden identifierade den exporterande tillverkaren flera produkttyper som den exporterade och som endast kunde tillverkas genom varmvalsning och som därför inte överlappade med kallvalsning. Denne upprepade att de hade andra slutanvändningsområden än fästdon som tillverkades genom kallvalsning och således via olika distributionskanaler.

(138) När det gäller påståendet att undersökningen måste visa att importerade produkter har liknande fysiska och tekniska egenskaper, har grundläggande slutanvändningsområden och har vållat unionsindustrin skada rör detta snarare definitionen av den likadana produkten än definitionen av den berörda produkten.

(139) När det gäller de argument som framförts av den exporterande tillverkaren och som sammanfattas i skäl 136 påminner kommissionen (se skäl 134) om att en produkt kan tillverkas med olika produktionsprocesser och att produktionsprocessen i sig inte är avgörande för produktdefinitionen. Det faktum att det finns olika KN-nummer för franska träskruvar och vanliga träskruvar ansågs inte vara ett bevis för att man tar hänsyn till skillnader i produktionsprocesser i KN-nomenklaturen. Tvärtom nämns inte produktionsprocessen uttryckligen i KN-numren, medan det i beskrivningen av KN-nummer 7318 11 uttryckligen hänvisas till skillnader i fråga om tekniska och fysiska egenskaper.

(140) När det gäller det argument som sammanfattas i skäl 137 erinras det om att unionsindustrin, såsom anges i skäl 134, hade betydande produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet för att tillverka alla typer av fästdon, inklusive varmvalsade fästdon. Att distributionskanalerna skiljde sig åt ansågs i sig inte relevant så länge fästdonet omfattas av produktbeskrivningen. Dessa argument avvisades därför.

(141) Samma exporterande tillverkare bad om ett hörande med förhörsombudet som anordnades den 17 november 2021. Under hörandet upprepade parten sitt påstående om att varmvalsade fästdon borde undantas från produktdefinitionen och bad om att man skulle förklara varför franska träskruvar hade undantagits från produktdefinitionen. Den berörda parten ansåg att det skulle vara diskriminerande att klaganden inte behövde lämna några förklaringar i detta avseende. Kommissionen erinrade om att i enlighet med WTO:s rättspraxis har den undersökande myndigheten handlingsfrihet när det gäller att definiera den undersökta produkten och att klagandena har rätt att definiera produktdefinitionen utan att någon särskild motivering är nödvändig. Eftersom franska träskruvar aldrig hade omfattats av produktdefinitionen ”uteslöts” de inte heller från denna. När undersökningen hade inletts var dock berörda parter tvungna att lämna en motivering om de hävdade att vissa produkttyper som omfattas av undersökningen borde ”undantas” (i strikt bemärkelsen) från införandet av åtgärder. Eftersom de två situationerna skiljer sig åt förekom ingen diskriminering. Detta påstående avvisades därför.

2.3.4 *Skruvsatser*

(142) En exporterande tillverkare hävdade att skruvsatser borde undantas från produktdefinitionen eftersom de innehöll både den berörda produkten och andra produkter som inte omfattades av undersökningen. Skruvsatser säljs i andra förpackningar än fästdon (t.ex. små kartonger, lådor med plastfönster osv.). Förpackningarna utgör, tillsammans med de produkter som inte omfattas av definitionen, en stor del av skruvsatsernas kostnader och försäljningspriser, samtidigt som kostnaderna och priserna för den berörda produkt som ingår i skruvsatsen inte kan särskiljas från resten. Dessutom är skruvsatser främst avsedda för hushållsbruk, medan de fästdon som tillverkas av unionsindustrin är avsedda för industriellt bruk. Skruvsatser distribueras via olika försäljningskanaler, dvs. detaljhandlare, medan fästdon som är avsedda för industriellt bruk säljs via distributörer. Slutligen hävdade denna exporterande tillverkare att de unionstillverkare som låg bakom klagomålet inte tillverkade och sålde skruvsatser.

(143) Kommissionen noterar att all import av sådana satser som enligt tullklassificeringsreglerna klassificeras enligt produktdefinitionen i skäl 102, förutsatt att de behåller denna produkts karaktär, omfattas av undersökningen och eventuella antidumpningsåtgärder. Under undersökningen framkom det dessutom att unionsindustrin tillverkar och säljer fästdon till gör-det-själv-branschen, som huvudsakligen säljs i form av skruvsatser. Flera unionstillverkare har sina egna automatiska förpackningslinjer, medan andra lägger ut förpackningen på entreprenad till icke-närstående tjänsteleverantörer i unionen. Det finns därför inget skäl att utesluta skruvsatser.

2.3.5 *Ankare och fästelement för betong, murbruk, trä och stål*

(144) ECAP hävdade att vissa produkter inte borde omfattas av undersökningen eftersom de har olika grundläggande slutanvändningsområden och genomgår olika CE-märkningsprocesser. Det rör sig om ”ankare” av järn eller stål och ”fästelement för betong, murbruk, trä och stål”, särskilt i) takskruvar eller självgängande skruvar med tillbehör, ii) fästelement för träkonstruktioner och iii) metallankare, betongskruvankare och nylonankare eller nylonpluggar. ECAP hänvisade till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 602/2011 ([15]). Parten hävdade att enligt denna förordning ska vissa produkter ”bestående av en bult med en underläggsbricka, en expanderbar förankringsplugg och en mutter, allt gjort av rostfritt stål” klassificeras enligt KN-nummer 7318 19 00. Parten menade att ankare av järn eller stål på samma sätt också borde klassificeras enligt samma KN-nummer och att logiken bakom och principen i förordning (EU) nr 602/2011 bör gälla för ankare för konstruktionsändamål oavsett material och form. ECAP hävdade därför att ankare av järn och stål inte borde omfattas av produktdefinitionen.

(145) ECAP hänvisade till flera europeiska bedömningsdokument för ovannämnda produkter. Europeiska bedömningsdokument är harmoniserade tekniska specifikationer för byggprodukter som tas fram av Europeiska organisationen för tekniskt godkännande (EOTA) i situationer där en produkt inte till fullo omfattas av harmoniserade europeiska standarder. ECAP lämnade inte några ytterligare uppgifter, upplysningar eller bevis som visar i vilken utsträckning dessa dokument visar att de produkter som beskrivs i dessa inte skulle omfattas av den aktuella produktdefinitionen. Det faktum att vissa produkter omfattas av ett särskilt europeiskt bedömningsdokument innebär dock inte att de inte skulle omfattas av produktdefinitionen i den aktuella undersökningen.

(146) Genomförandeförordning (EU) nr 602/2011 rör produkter av rostfritt stål, som inte omfattas av denna undersökning. I denna förordning anges hur som helst endast att en viss produkt som består av en bult med en underläggsbricka, en expanderbar förankringsplugg och en mutter, inte kan anses vara en ”sammansatt vara” för tulländamål, eftersom beståndsdelarna tillsammans utgör en enda produkt, dvs. en expanderingsbult. Under alla omständigheter omfattas all import av bultar som enligt tullklassificeringsreglerna klassificeras enligt produktdefinitionen i skäl 102 av undersökningen och eventuella antidumpningsåtgärder. Dessa påståenden avvisades därför.

(147) Kommissionen betonar att enligt avsnitt 2 i tillkännagivandet om inledande omfattas endast fästanordningar av järn och stål (annat än rostfritt stål) av undersökningen. Produkter av rostfritt stål, plast eller nylon omfattas därför inte av produktdefinitionen i denna undersökning.

(148) En unionstillverkare av ankare och dess närstående exporterande tillverkare i Kina hävdade, i likhet med ECAP, att betongankarskruvar borde undantas från produktdefinitionen. De hävdade att betongankarskruvar är specifika och mycket specialiserade produkter som har ett annat syfte än metallankare, vilket är att fästa konstruktionsdelar i betong inom byggsektorn. Till stöd för detta argument framhöll de berörda parterna att produkten hade utvecklats i enlighet med EOTA:s vägledning för europeiska tekniska bedömningar för ”Metal Anchors for Use in Concrete” (ETAG001) med målet att (delvis) ersätta metallankare. Dessa parter betonade att ankare inte uttryckligen nämndes i klagomålet och att några ankartillverkare inte företräddes av EIFI (klaganden). Liksom ECAP framhöll de att ankarna borde klassificeras enligt KN-nummer 7318 19 00, som inte omfattas av tillkännagivandet om inledande.

(149) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade detta företag sitt påstående att betongankarskruvar borde uteslutas från produktdefinitionen utan att lämna några nya argument eller uppgifter i detta avseende. Detta påstående avvisades därför.

([15]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 602/2011 av den 20 juni 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 163, 23.6.2011, s. 8).

(150) Dessa parter hävdade vidare att betongankarskruvar på grund av sina särdrag inte är utbytbara med andra fästdon som skruvar, bultar och underläggsbrickor, samtidigt som de konkurrerar med och är utbytbara med kilankare eller förankringspluggar.

(151) Av samma skäl som anges i skäl 146 avvisades påståendet om särskild certifiering. När det gäller utbytbarheten med andra produkttyper har kommissionen stor handlingsfrihet när det gäller att fastställa produktdefinitionen för en undersökning (*den berörda produkten*). Det finns inget krav i grundförordningen på att den berörda produkten endast ska omfatta produkttyper som är utbytbara och konkurrerar med varandra. Detta rör definitionen av den likadana produkten.

(152) Slutligen hävdade den unionstillverkare av ankare som nämns i skäl 148 att dess närstående exporterande tillverkare i Kina är den enda som har en officiell EU-certifiering (europeisk teknisk bedömning) från EOTA för betongankarskruvar och därför den enda som exporterar denna produkttyp till unionen. Att utesluta denna produkt skulle därför få begränsade effekter. De betonade också att hur som helst exporterades inte några betongankarskruvar under undersökningsperioden, och att detta därför inte kunde ha vållat unionsindustrin någon skada.

(153) Eftersom denna part inte lade fram några bevis till stöd för sina påståenden beslutade kommissionen att avvisa detta påstående utan att analysera det i sak.

(154) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Simpson Strongtie, en internationell koncern som tillverkar betongankarskruvar i Kina och distribuerar dem via närstående företag i unionen, att betongankarskruvar borde undantas från produktdefinitionen. De motiverade sitt sena deltagande i förfarandet med att de hade tagit för givet att denna produkttyp inte omfattades av produktdefinitionen. De beskrev de tekniska egenskaperna hos sina betongankarskruvar som tillverkades i Kina och hävdade att dessa inte konkurrerar med den andra berörda produkten eller den likadana produkten.

(155) Den försenade inlagan från detta företag kunde inte beaktas. Produktdefinitionen fastställdes i tillkännagivandet om inledande, inbegripet de KN-nummer som fästdonen importeras under. Kommissionen uppgav inte att betongankarskruvar skulle uteslutas från produktdefinitionen. De berörda parterna hade därför ingen anledning att tro att de inte ingick i denna. Av de anledningar som anges i föregående skäl avvisades de berörda parternas påståenden om att utesluta betongankarskruvar.

2.3.6 *Montageskruvar (eller dymlingar)*

(156) En exporterande tillverkare bad om att montageskruvar (eller dymlingar) skulle uteslutas från produktdefinitionen. Denna exporterande tillverkare hävdade att på grund av deras särskilda slutanvändningsområden, dvs. som fästanordningar för montering av skrivbord, skåp, bord eller hyllor (bearbetade trämaterial) inom möbelindustrin, var de fysiska och tekniska egenskaperna hos montageskruvar unika och skilde sig avsevärt från egenskaperna hos andra fästdon. Denna exporterande tillverkare hävdade dessutom att även om kommissionen inte skulle utesluta montageskruvar från produktdefinitionen borde slutsatserna om skada och orsakssamband fastställas separat för dessa produkttyper.

(157) Undersökningen visade att montageskruvar hade liknande grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och slutanvändningsområden som andra typer av fästdon som omfattas av produktdefinitionen. Det finns därför ingen anledning att utesluta denna produkttyp från undersökningen. Detta påstående avvisades därför.

(158) Påståendet om att skada och orsakssamband bör bedömas separat för dessa produkttyper behandlas i skäl 398.

2.3.7 *Polskruvar*

(159) En användare av polskruvar i unionen hävdade att dessa borde undantas från produktdefinitionen eftersom de endast användes i en specifik tillämpning, dvs. i intercellanslutningar i industribatterier, och inte tillverkades av någon av unionstillverkarna. Detta företag hävdade att polskruvar var specialskruvar och inte bara innehöll en ståldel utan även ett plasthuvud och en gängad förslutning. Undersökningen visade dock att polskruvar hade liknande grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och slutanvändningsområden som övriga typer av fästdon som omfattas av produktdefinitionen. Det finns därför ingen anledning att utesluta denna produkttyp från undersökningen och påståendet avvisades därför.

(160) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade denna användare att polskruvar uteslutande används som elektriska anslutningar i battericeller och fungerar som sådana i industribatterier för att isolera och skydda mot syra och syraånga. Polskruvar är därför inte utbytbara mot vanliga fästdon. Till stöd för sitt argument lämnade de ett meddelande från de tyska tullmyndigheterna av den 7 mars 2016 om att polskruvar inte omfattas av förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 ([16]). Eftersom den aktuella undersökningen omfattar samma produktdefinition hävdade företaget att polskruvar inte heller borde anses omfattas av den aktuella undersökningen.

(161) Det meddelande som lämnades av användaren i fråga innehöll inte något motiverat beslut av tullmyndigheterna, som innehöll de faktiska och rättsliga skäl som motiverade detta beslut och huruvida det baserades på bindande tariffuppgifter. Kommissionen kunde inte heller kontrollera att det inlämnade dokumentet var äkta. Dessutom föregick dokumentdatumet undersökningen och kunde därför inte anses påverka produktdefinitionen. Dessa argument avvisades därför.

2.3.8 *Icke-standardfästdon som används inom fordonsindustrin*

(162) CCCME hävdade att icke-standardfästdon som används inom fordonsindustrin borde undantas från undersökningen och hävdade att dessa inte exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna, eller endast i mycket begränsade kvantiteter. Alternativt borde analysen av skada och orsakssamband göras separat per marknadssegment, dvs. standardfästdon och icke-standardfästdon.

(163) Icke-standardfästdon som används inom fordonsindustrin omfattas av produktdefinitionen i skäl 102 och inbegrips därför i denna undersökning. Undersökningen har visat att exporten från Kina inkluderade export av icke-standardfästdon som var avsedda för fordonsindustrin och att det fanns flera tillverkare av fästdon för fordon i Kina. Påståendet om att dessa produkttyper borde undantas från undersökningen avvisades därför.

(164) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att kommissionen inte hade utfört någon specifik analys av de unika egenskaperna hos fästdon för fordon som skulle motivera att dessa produkter skulle undantas från undersökningen. De hävdade att fästdon för fordon fullkomligt skiljer sig från andra fästdon när det gäller industristandarder och krav.

(165) Redan innan det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade CCCME inga ytterligare förklaringar om de tekniska och fysiska egenskaper som den hänvisade till och som skulle särskilja dessa typer av fästdon från andra typer. Påståendet att dessa fästdon inte var utbytbara med andra fästdon som ingick i produktdefinitionen ansågs inte vara tillräckligt för att motivera att dessa skulle uteslutas. Det noteras att fordonsindustrin använder flera olika typer av fästdon och inte bara en enda typ. Såsom anges i skäl 151, när det gäller utbytbarheten med andra produkttyper, har kommissionen under alla omständigheter stor handlingsfrihet i samband med fastställandet av produktdefinitionen för en undersökning. Det finns inget krav i grundförordningen på att den berörda produkten endast ska omfatta produkttyper som är utbytbara och konkurrerar med varandra. CCCME:s påståenden i detta avseende avvisas därför.

(166) Påståendet om att analysen av skada och orsakssamband borde utföras på grundval av olika marknadssegment behandlas i skälen 394 och 398.

([16]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 275, 10.10.2012, s. 1).

3. DUMPNING

3.1 Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen

(167) Den bevisning som fanns tillgänglig när undersökningen inleddes tydde på att betydande snedvridningar förekom i Kina i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Kommissionen ansåg därför att det var lämpligt att inleda undersökningen med beaktande av artikel 2.6a i grundförordningen.

(168) För att inhämta de nödvändiga uppgifterna för en möjlig tillämpning av artikel 2.6a i grundförordningen uppmanade kommissionen alla exporterande tillverkare i det berörda landet att lämna uppgifter om de insatsvaror som används för att tillverka fästdon. Nittiotvå exporterande tillverkare lämnade de relevanta uppgifterna.

(169) Såsom nämns i skäl 87 begärde kommissionen också att de kinesiska myndigheterna skulle besvara ett frågeformulär om den påstådda förekomsten av snedvridningar i Kina. De kinesiska myndigheterna besvarade dock inte detta.

(170) Kommissionen uppmanade även alla berörda parter att senast 37 dagar efter det att tillkännagivandet offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* lämna synpunkter på, uppgifter om och bevisning gällande tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen.

(171) I punkt 5.3.2 i tillkännagivandet om inledande informerade kommissionen de berörda parterna, på grundval av de uppgifter som fanns tillgängliga i det skedet, om att Brasilien och Turkiet kunde vara möjliga lämpliga representativa länder enligt artikel 2.6a a i grundförordningen, om villkoren för tillämpning av denna bestämmelse bekräftades. Kommissionen uppgav vidare att den skulle undersöka andra eventuellt lämpliga representativa länder i enlighet med de kriterier som anges i artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen.

(172) Den 5 februari 2021 utfärdade kommissionen en första notering om källorna till fastställandet av normalvärdet (*noteringen av den 5 februari* eller *den första noteringen*), genom vilken kommissionen informerade de berörda parterna om de relevanta källor som den avsåg att använda för att fastställa normalvärdet. I denna notering tillhandahöll kommissionen en förteckning över alla produktionsfaktorer, t.ex. råvaror, arbetskraft och energi, som användes vid tillverkningen av fästdon. Dessutom identifierade kommissionen Brasilien, Ryssland, Thailand och Turkiet som möjliga lämpliga representativa länder. Kommissionen gav alla berörda parter möjlighet att lämna synpunkter. Kommissionen mottog synpunkter från klaganden (EIFI), två exporterande tillverkare som ingick i urvalet, CCCME och EFDA.

(173) Efter att ha analyserat de mottagna synpunkterna utfärdade kommissionen den 4 maj 2021 en andra notering om källorna till fastställandet av normalvärdet (*noteringen av den 4 maj* eller *den andra noteringen*). I den noteringen fastställde kommissionen en provisorisk förteckning över produktionsfaktorer och informerade de berörda parterna om sin avsikt att använda Thailand som representativt land enligt artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen. Kommissionen underrättade även de berörda parterna om att den skulle fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst på grundval av finansiella uppgifter från Dun & Bradstreets databas ([17]). Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter. Synpunkter inkom från klaganden, en exporterande tillverkare som ingick i urvalet, CCCME och EFDA.

(174) Efter att ha analyserat de synpunkter och uppgifter som inkom efter den andra noteringen drog kommissionen slutsatsen att Thailand var ett lämpligt val av representativt land där icke snedvridna priser och kostnader kunde hämtas för att fastställa normalvärdet. De underliggande skälen till detta val beskrivs mer ingående i skäl 220 och följande.

([17]) Dun & Bradstreet, https://globalfinancials.com/index-admin.html.

3.2 **Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen**

(175) Såsom redan nämnts i skälen 87 och 169 besvarade inte de kinesiska myndigheterna frågeformuläret om förekomsten av snedvridningar ([18]). Kommissionen underrättade de kinesiska myndigheterna genom en verbalnot den 2 juni 2021 om att den därför hade för avsikt att tillämpa bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen och använda sig av tillgängliga uppgifter när det gällde de upplysningar som efterfrågades i frågeformuläret. Kommissionen uppmanade de kinesiska myndigheterna att inkomma med synpunkter på tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen. Inga synpunkter inkom.

(176) I samband med inledandet och för att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt (se skäl 61) och i sådana fall göra ett urval bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Kina att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad dessutom Kinas delegation vid Europeiska unionen att identifiera och/eller kontakta eventuella andra exporterande tillverkare, om några sådana fanns, som skulle kunna vara intresserade av att delta i undersökningen. Nittiotvå exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare gav sig till känna och representerade 51 % av den totala exporten av fästdon från Kina till unionen under undersökningsperioden, enligt klagandens uppskattning baserat på statistik från Eurostat. Kommissionen ansåg att denna grad av samarbetsvilja var låg.

(177) Kommissionen informerade Kinas delegation vid Europeiska unionen om detta och framhöll att den på grund av detta begränsade samarbete avsåg att tillämpa bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen när det gäller den landsomfattande marginalen (dvs. den övriga tullsatsen). Kommissionen uppmanade Kinas delegation vid Europeiska unionen att inkomma med synpunkter på tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen.

(178) EFDA hävdade att graden av samarbetsvilja inte borde betraktas som låg eftersom

a) den kinesiska fästdonsindustrin består främst av småföretag och SMF-företag, som på grund av sina begränsade resurser har svårt att uppfylla alla krav och följa de olika förfarandesteg som krävs för att de ska kunna delta i undersökningen,

b) de kinesiska exporterande tillverkarna av fästdon har i de flesta fall bara få eller inga anställda med tillräckliga engelskkunskaper för att fylla i de komplexa formulär som efterfrågas i antidumpningsundersökningar,

c) de kinesiska exporterande tillverkarna av fästdon kunde inte förstå hur en antidumpningsundersökning kunde inledas i och med att flera unionstillverkare har köpt in fästdon från kinesiska leverantörer och till och med fortsatt att göra det efter undersökningsperioden,

d) kommissionen tydligt anstränger sig för att uppmuntra och underlätta SMF-företags deltagande i antidumpningsundersökningar i unionen, samtidigt som små kinesiska exporterande tillverkare behandlas på exakt samma sätt som stora exporterande tillverkare, vilket skapar betydande ojämlikhet mellan SMF-företag i unionen och i tredjeländer sett till deras förmåga att delta i handelspolitiska undersökningar och tillgripa sin rätt till försvar. Kommissionen borde därför avhjälpa denna situation genom att betrakta graden av samarbetsvilja hos de kinesiska exportörerna som tillräckligt hög.

(179) Kommissionen konstaterade att unionstillverkare och exporterande tillverkare ombeds lämna lika många uppgifter i början av undersökningen (för att styrka tillräcklig representativitet och/eller under stickprovsförfarandet). Dessa uppgifter är huvudsakligen begränsade till företagens kontaktuppgifter, deras försäljnings- och produktionsvolymer och närstående företag. Samarbetet upprättas på grundval av detta inledande svar. Därför behandlas alla företag (inklusive SMF-företag) i unionen och i exportlandet lika. Partens påståenden avvisades därför.

(180) Under dubbelkontrollerna på distans kunde kommissionen inte kontrollera den faktiska arbetskraftsåtgången för någon av de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen underrättade var och en av de tre exporterande tillverkarna i urvalet genom en skrivelse av den 3 juni 2021 om att den hade för avsikt att använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen när det gällde arbetskraftsåtgången.

([18]) Frågeformulär om förekomsten av betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a i förordning (EU) 2016/1036 som sändes till de kinesiska myndigheterna.

(181) Ningbo Jinding ansåg att uppgifterna om faktiska arbetstimmar inte var nödvändiga och att kommissionen borde utgå från standardarbetstimmar. Företaget hävdade att standardarbetstimmar kunde användas för att bedöma arbetskraftskostnaderna, särskilt eftersom det saknas en rättslig skyldighet att registrera faktiska arbetstimmar. Denna exporterande tillverkare hävdade att denne ansträngt sig så gott det gick och att kommissionen därför inte kunde bortse från de arbetskraftsuppgifter som tillhandahållits, eftersom de fortfarande gjorde det möjligt att komma fram till ”ett rimligt tillförlitligt avgörande”. Ningbo Jinding tillade att standardarbetstimmar var den lämpligaste tillgängliga uppgiften, eftersom ingen annan källa möjligen kunde vara lämpligare för de särskilda omständigheterna för företagets tillverkning av den berörda produkten.

(182) Wenzhou hävdade att de faktiska arbetsdagarna (som senare omvandlade till arbetstimmar med ett standardantal arbetstimmar per dag) uppgavs på de månatliga lönelistorna och att standardarbetstimmar per dag enligt begräsningen i den kinesiska arbetsrätten borde betraktas som tillförlitliga uppgifter för omräkningen av faktiska arbetsdagar till arbetstimmar. Det faktum att företaget inte registrerade några faktiska arbetstimmar för tillverkningen av den berörda produkten kunde inte heller betraktas som bristande samarbetsvilja, och det var därför orimligt att tillämpa artikel 18 i grundförordningen på Wenzhous arbetskraftskostnader.

(183) Kommissionen höll inte med. Det faktum att det finns lagstiftning som begränsar det standardantal arbetstimmar per dag som en arbetstagare kan arbeta räcker inte för att styrka det faktiska antal timmar som arbetas. Under undersökningen fann kommissionen inga bevis för att den kinesiska arbetsrätten iakttogs eller verkställdes och att de faktiska arbetsdagar som de exporterande tillverkarna rapporterade återspeglades i den ersättning som faktiskt betalades till personalen.

(184) Dessutom fanns det ingen bevisning för att faktiska arbetsdagar som omvandlats till arbetstimmar med ett standardantal arbetstimmar speglade antalet arbetade timmar med anknytning till tillverkningsprocessen för den berörda produkten, eftersom det inte lades fram några bevis lades för på vilka grunder standardtimmarna för tillverkningen av fästdon fastställdes.

(185) Dessutom hade de två exporterande tillverkare som omvandlade sina arbetsdagar till standardarbetstimmar per dag nästan dubbelt så hög arbetskraftsproduktivitet ([19]) jämfört med den exporterande tillverkare som registrerade faktiska arbetstimmar. Den höga arbetskraftsproduktiviteten skulle normalt sett tyda på en högre och effektivare användning av arbetskraften, vilket återspeglas i ett högre antal faktiska arbetstimmar. I detta fall kunde standardarbetstimmar därför inte användas för att bedöma arbetskraftskostnaden för den berörda produkten.

(186) På grundval av detta avvisades de exporterande tillverkarnas påståenden och kommissionen använde sig av bästa tillgängliga uppgifter om arbetskraftsåtgången i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

3.3 **Normalvärde**

(187) I de senaste undersökningarna rörande stålsektorn i Kina ([20]) fann kommissionen att det förekom betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Stål är den huvudsakliga råvara som används för att tillverka fästdon, och fästdonssektorn har därför mycket nära kopplingar till stålsektorn. Kommissionen konstaterade i denna undersökning att det på grundval av tillgänglig bevisning var lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen.

([19]) Kg tillverkade fästdon per anställd.

([20]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/635 av den 16 april 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa svetsade rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Belarus, Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 132, 19.4.2021, s. 145) samt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508 av den 7 april 2020 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade plåtar och rullar av rostfritt stål, med ursprung i Indonesien, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 110, 8.4.2020, p. 3).

(188) I tidigare undersökningar om stålsektorn konstaterade kommissionen att det förekommer betydande statligt inflytande i Kina, vilket leder till en snedvridning av den effektiva resursfördelningen enligt marknadsprinciperna ([21]). Kommissionen drog särskilt slutsatsen att inom sektorn för stål, dvs. den sektor som producerar den viktigaste råvaran för tillverkning av den berörda produkten, äger de kinesiska myndigheterna inte bara fortfarande en stor andel av företagen i den mening som avses i artikel 2.6a b första strecksatsen i grundförordningen ([22]), utan de kinesiska myndigheterna kan också påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företagen i den mening som avses i artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen ([23]). Statens närvaro och inflytande på finansmarknaderna, liksom i samband med tillhandahållandet av råvaror och insatsvaror, har dessutom en ytterligare snedvridande effekt på marknaden. Generellt sett leder planeringssystemet i Kina till att resurser koncentreras till sektorer som de kinesiska myndigheterna har utsett till strategiska eller på annat sätt politiskt viktiga, i stället för att resurserna fördelas enligt marknadskrafterna ([24]). Kommissionen drog dessutom slutsatsen att den kinesiska konkurs- och egendomsrätten inte fungerar som den ska i den mening som avses i artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen, vilket ger upphov till snedvridningar, särskilt när insolventa företag hålls flytande och vid fördelningen av markanvändningsrättigheter i Kina ([25]). Likaledes fann kommissionen snedvridningar av lönekostnaderna inom stålsektorn i den mening som avses i artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen ([26]), samt snedvridningar på finansmarknaderna i den mening som avses i artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen, särskilt med avseende på företagens tillgång till kapital i Kina ([27]).

(189) Precis som i tidigare undersökningar med avseende på stålsektorn i Kina undersökte kommissionen i denna undersökning huruvida det skulle vara lämpligt att använda de inhemska priserna och kostnaderna i Kina på grund av förekomsten av betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. Kommissionen gjorde detta på grundval av tillgänglig bevisning i ärendehandlingarna, inbegripet bevisningen i klagomålet, liksom den i landrapporten om Kina (*rapporten*) ([28]), som bygger på allmänt tillgängliga källor. Analysen omfattade undersökningen av betydande statligt inflytande i den kinesiska ekonomin i allmänhet, men även den specifika marknadssituationen i den relevanta sektorn för den berörda produkten. Kommissionen kompletterade vidare dessa uppgifter med en egen undersökning av de kriterier som är relevanta för att bekräfta förekomsten av betydande snedvridningar i Kina, vilket den även funnit i tidigare undersökningar.

(190) Utöver rapporten innehåller klagomålet ett antal faktorer som pekar på att det förekommer snedvridningar inom fästdonssektorn. I klagomålet nämns först och främst problemet med överkapacitet på marknaden för valstråd. För det andra pekade man i klagomålet på det statliga inflytandet när det gäller energi och elektricitet. I klagomålet nämndes dessutom snedvridningar inom fordons- och byggsektorerna i Kina (två stora användare av fästdon), vilket framgår av de två publikationerna från Europeiska unionens handelskammare i Kina: 2018/2019 års och 2019/

([21]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 149–150, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 158–159.

([22]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 115–118, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 122–127.

([23]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 119–122, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 128–132. De berörda statliga myndigheternas rätt att utse och avsätta nyckelpersoner i ledningen för statsägda företag enligt den kinesiska lagstiftningen kan anses återspegla motsvarande äganderättigheter, men kommunistpartiets celler i företagen, såväl statsägda som privata, utgör en annan viktig kanal genom vilken staten kan utöva inflytande över affärsbeslut. Enligt Kinas bolagsrätt ska en kommunistpartipolitisk organisation upprättas i varje företag (med minst tre medlemmar i kommunistpartiet enligt partiets stadgar), och företaget ska skapa de nödvändiga förutsättningarna för partiorganisationens aktiviteter. Tidigare förefaller detta krav inte alltid ha följts eller tillämpats strikt. Men åtminstone från och med 2016 har kommunistpartiet stärkt sina krav på att kontrollera företagsbeslut i statsägda företag som en politisk princip. Det kinesiska kommunistpartiet uppges också utöva press på privata företag att sätta ”patriotism” i första rummet och rätta sig efter partidisciplinen. År 2017 rapporterades att det fanns particeller i 70 % av de omkring 1,86 miljoner privatägda företagen, och att pressen ökar på att partiorganisationerna ska ha sista ordet i affärsbeslut inom sina respektive företag. Dessa regler gäller generellt i den kinesiska ekonomin och i alla sektorer, inbegripet för tillverkare av fästdon av järn eller stål och leverantörer av insatsvaror till dessa.

([24]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 123–129, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 133–138.

([25]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 130–133, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 139–142.

([26]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 134–135, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 143–144.

([27]) Se kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 136–145, och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 145–154.

([28]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar av den 20 december 2017, *Significant distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations* (inte översatt till svenska), SWD(2017) 483 final/2.

2020 års publikationer *Business in China – Position Papers*. I klagomålet nämns också de två rapporter som har sammanställts av THINK!DESK China Research & Consulting: Slutrapporten *Assessment of the normative and policy framework governing the Chinese economy and its impact on international competition* och utkastet till slutrapport *The China Iron and Steel Association – Government Partner and Information Hub*, som visar på snedvridningar på grund av statlig kontroll över järn- och stålsektorn, vilket inbegriper fästdon. Slutligen framhölls det i klagomålet att kommissionen redan tidigare hade funnit snedvridningar på stålmarknaden i Kina.

(191) Såsom anges i skäl 169 lämnade de kinesiska myndigheterna inga synpunkter på eller någon bevisning till stöd för eller som motbevisade den befintliga bevisningen i ärendehandlingarna, inklusive rapporten samt den ytterligare bevisning som lämnats av klaganden, i fråga om förekomsten av betydande snedvridningar och/eller huruvida det är lämpligt att tillämpa artikel 2.6a i grundförordningen i det aktuella ärendet.

(192) Särskilt inom stålsektorn, dvs. den sektor som producerar den viktigaste råvaran för tillverkningen av fästdon, äger de kinesiska myndigheterna fortfarande en stor andel av företagen. Många av de största ståltillverkarna ägs av staten. Vissa av dem nämns uttryckligen i planen för anpassning och uppgradering av stålindustrin 2016–2020. Till exempel anger det kinesiska statsägda företaget Shanxi Taiyuan Iron & Steel Co. Ltd (*Tisco*) på sin webbplats att det är en ”järn- och ståljätte” som ”har utvecklats till ett framstående och storskaligt järn- och stålkomplex, med verksamhet inom järnmalmsutvinning, järn- och ståltillverkning, förädling, leverans och handel” ([29]). Baosteel är ett annat stort kinesiskt statsägt företag som är verksamt inom ståltillverkning och som ingår i den nyligen konsoliderade koncernen China Baowu Steel Group Co. Ltd (tidigare Baosteel Group och Wuhan Iron & Steel) ([30]). Nominellt sett uppskattas antalet statsägda företag och antalet privatägda företag vara nästan jämnt fördelat, men av de fem kinesiska ståltillverkare som hör till världens tio största är fyra statsägda ([31]). Samtidigt som de tio största tillverkarna endast stod för omkring 36 % av industrins totala produktion 2016 satte de kinesiska myndigheterna samma år upp målet att konsolidera 60–70 % av järn- och ståltillverkningen till cirka tio storskaliga företag till 2025 ([32]). De kinesiska myndigheterna upprepade sin avsikt i april 2019, när den tillkännagav offentliggörandet av riktlinjer om konsolidering av stålindustrin ([33]). En sådan konsolidering kan medföra påtvingade sammanslagningar av lönsamma privata företag med underpresterande statsägda företag ([34]). Eftersom fästdonssektorn är mycket fragmenterad och de flesta tillverkare är statligt ägda är det omöjligt att fastställa det exakta antalet statsägda respektive privatägda fästdonstillverkare, men under undersökningen framkom dock att vissa fästdonstillverkare ägs av staten, t.ex. Zhoushan 7412 Factory.

(193) När det gäller de kinesiska myndigheternas möjlighet att påverka priser och kostnader genom statlig närvaro i företag i den mening som avses i artikel 2.6a b andra strecksatsen i grundförordningen undersökte kommissionen inte enskilda företag eftersom fästdonssektorn är mycket fragmenterade och främst består av statsägda SMF-företag. Det konstaterades dock att finns personliga kopplingar mellan tillverkare av den berörda produkten och de kinesiska myndigheterna genom industrisammanslutningar. Sammanslutningarna för fästdonsindustrin framhåller sina personliga band till de kinesiska myndigheterna. Till exempel krävs följande i stadgarna för Ningbo Fasteners Industry Association: ”Sammanslutningens ordförande, vice ordförande och generalsekreterare ska uppfylla följande villkor: 1) Följa partiets linje, principer, politik och uppvisa goda politiska kvaliteter” ([35]).

([29]) Tisco, ”Company profile”, http://en.tisco.com.cn/CompanyProfile/20151027095855836705.html (senast hämtad 2.3.2020).
([30]) Baowu, ”Company profile”, http://www.baowugroup.com/en/contents/5273/102759.html (senast hämtad 6.5.2021).
([31]) Rapporten – kapitel 14, s. 358: 51 % privata företag och 49 % statsägda företag när det gäller tillverkning samt 44 % statsägda företag och 56 % privata företag räknat i kapacitet.
([32]) Tillgänglig på webben: www.gov.cn/zhengce/content/2016-02/04/content_5039353.htm (senast hämtad 6.5.2021). https://policycn.com/policy_ticker/higher-expectations-for-large-scale-steel-enterprise/?iframe=1&secret=c8uthafuthefra4e (last viewed 6 May 2021), and www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senast hämtad 6.5.2021).
([33]) Tillgänglig på webben: http://www.xinhuanet.com/english/2019-04/23/c_138001574.htm (senast hämtad 6.5.2021) och http://www.jjckb.cn/2019-04/23/c_137999653.htm (senast hämtad 6.5.2021).
([34]) Exempelvis sammanslagningen 2009 mellan det privata företaget Rizhao och det statsägda företaget Shandong Iron and Steel. Se *Beijing steel report*, s. 58, och den av China Baowu Steel Group förvärvade majoritetsandelen i Magang Steel i juni 2019 (se https://www.ft.com/content/a7c93fae-85bc-11e9-a028-86cea8523dc2 [senast hämtad den 6 maj 2021]).
([35]) http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp.

(194) Både offentliga och privatägda företag inom sektorn för fästdon omfattas av politisk övervakning och vägledning. Följande exempel illustrerar den ovan beskrivna utvecklingstendensen att de kinesiska myndigheterna i allt högre utsträckning ingriper i sektorn för fästdon. Även om fästdonsindustrin är mycket fragmenterad och främst består av SMF-företag visade det sig under undersökningen att det finns kopplingar mellan partiet och sammanslutningarna för fästdonsindustrin, som samlar och företräder fästdonstillverkarna. Ningbo Fasteners Industry Association anger till exempel tydligt följande på sin webbplats: ”Under de senaste åren har sammanslutningen främjat och genomfört partiets och Kinas riktlinjer och politik”. De nära banden till regeringen betonas också i sammanslutningens stadgar, till exempel i artikel 3: ”Denna sammanslutning har som syfte att följa den nationella konstitutionen och politiken, nationella lagar och förordningar […], fungera som en bro och en länk mellan regeringen och medlemmarna för att påskynda den tekniska utvecklingen inom fästdonsindustrin och främja dess utveckling. I enlighet med kinesiska kommunistpartiets konstitution inrättar denna sammanslutning en partiorganisation och åtar sig ansvaret för att säkerställa politisk ledning, förena massorna, främja utveckling, bygga upp en avancerad kultur, främja talangutveckling och stärka karaktärsbyggandet.” Vidare anges följande i artikel 6.xviii: ”Att utföra andra uppgifter som regeringen har anförtrott sammanslutningen” ([36]). Enligt webbplatsen för fästdonsavdelningen vid sammanslutningen för Kinas maskindelsindustri (Fasteners Branch of the China Machinery General Part Industry Association) gynnas fästdonsindustrin i Ningbo av olika stödstrategier och det stödarbete som utförs av Ningbos kommunala myndigheter (även i Zhejiang) och funktionella avdelningar på alla nivåer ([37]). Kopplingen mellan fästdonsindustrin och Kinas regering är också uppenbar i Haiyandistriktet (Zhejiangprovinsen): ”Haiyan är en av de tre största produktionsbaserna för fästdon i landet. För att säkerställa en stabil och välordnad utveckling av fästdonsindustrin följer Haiyandistriktet reglerna för partiuppbyggnad, […] fördjupar ’industrikedjan + partiuppbyggnaden’, tar tillvara på den ’kommunistiska samverkan’ och främjar på ett mångsidigt sätt arbetet och produktionen vid de företag som tillverkar fästdon. […] Haiyandistriktet ger fullt spelrum åt den roll som spelas av […] distriktets partikommitté. […] Haiyan har därmed registrerat 15 företag av olika storlek, […] som pilot- och demonstrationsföretag och beviljar en ekonomisk garanti på upp till 50 % av renoveringskostnaderna.” Vidare ”ger Haiyan fullt spelrum åt den roll som den provinsiella partiorganisationen (på distriktsnivå) för sammanslutningen för fästdonsindustrin spelar när det gäller att samordna alla parter, ta ledningen i fråga om att möta efterfrågan och avlägsna informationshinder. […] På grund av epidemin stoppades den ursprungliga råvaruleveransen av stål till företagen i fästdonsparken från de två innovationscentren på Qinshan Street. Efter det att partiorganisationen vid sammanslutningen i fråga hade informerats om situationen samordnade den omedelbart de företag som tillverkar stålråvaror av hög kvalitet i regionen så att dessa skulle kunna leverera råvaror som uppfyller låga standarder till de företag som tillverkar fästdon och säkerställa komplementaritet. På bara en månad hade dessa företag omsatt omkring 100 miljoner renminbi ([38]).”

(195) Dessutom finns det offentlig politik som diskriminerar till förmån för inhemska tillverkare eller som på annat sätt påverkar marknaden i den mening som avses i artikel 2.6a b tredje strecksatsen i grundförordningen inom sektorn för fästdon.

(196) Ett antal policydokument som särskilt vägleder fästdonsindustrins utveckling kunde identifieras under undersökningen. Fästdonsindustrin omnämns som en främjad industri både i tillkännagivandet från industri- och informationsteknikministeriet om utfärdande av den vägledande katalogen för främjande och tillämpning av den första uppsättningen viktig teknisk utrustning (2019 års utgåva) ([39]) och även i den vägledande katalogen för anpassning av industristrukturer (*2019 NDRC*) ([40]).

(197) Utöver ovannämnda dokument på central nivå finns det ett antal vägledande dokument på lokal nivå, provinsnivå eller kommunal nivå som vägleder och stöder fästdonsindustrins utveckling. I 2019 års stimulansstrategi för fästdonsindustrin i Haiyandistriktet planeras till exempel följande: ”Haiyan är ’fästdonens hemstad’, och fästdonsindustrin är också en av de viktiga traditionella industrierna i Haiyan. […] För att […] främja innovation och utveckling inom fästdonsindustrin i vårt distrikt lanserade myndigheterna nyligen den ’treåriga särskilda handlingsplanen för digitalisering och smart omvandling av fästdonsindustrin i Haiyandistriktet’. De relaterade särskilda fonderna vänder sig mot företag som genomför en digital och smart omvandling inom fästdonsindustrin” ([41]). Subventionsfonden för fästdonsindustrin i Haiyan utökades ytterligare under 2020 ([42]).

([36]) http://www.fastener-cn.net/reception/association/constitution.jsp.
([37]) http://www.afastener.com/news/detail-1795.html.
([38]) https://www.cnjxol.com/54/202006/t20200616_631931.shtml.
([39]) Se https://www.miit.gov.cn/cms_files/filemanager/oldfile/miit/n973401/n5082759/n5084605/c7592204/part/7592209.pdf, sida 55, där hållfasta fästdon finns angivna.
([40]) Se http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf, sida 29.
([41]) http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html.
([42]) http://www.jgjzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html.

(198) Fästdonsindustrin gynnas dessutom av statliga riktlinjer och inflytande vad gäller stål, som är den viktigaste råvaran i tillverkningen av fästdon. De kinesiska myndigheterna anser att stålindustrin är en nyckelindustri ([43]). Detta bekräftas i de många planer, direktiv och andra dokument som handlar om stål och som utfärdas på nationell, regional och kommunal nivå, såsom planen för anpassning och uppgradering av stålindustrin 2016–2020, som var i kraft under undersökningsperioden. I planen anges att stålindustrin är ”en viktig och grundläggande sektor i den kinesiska ekonomin och en nationell hörnsten” ([44]). De viktigaste uppgifter och mål som stakas ut i planen täcker alla aspekter av industrins utveckling ([45]). I den trettonde femårsplanen om ekonomisk och social utveckling ([46]), som var i kraft under undersökningsperioden, anges att företag som tillverkar stålprodukter i det högre marknadssegmentet ska stödjas ([47]). Planen inriktas även på att uppnå hållbara och tillförlitliga kvalitetsprodukter genom stöd till företag som använder teknik för ren stålproduktion, precisionsvalsning och kvalitetsförbättring ([48]). I den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version) (2013 års ändring) ([49]) (*katalogen*) anges stålindustrin som en främjad industri.

(199) Så som framgår av exemplen ovan när det gäller stål, som är en viktig råvara i tillverkningen av fästdon, vägleder de kinesiska myndigheterna dessutom utvecklingen av sektorn för fästdon med hjälp av en bred uppsättning politiska verktyg och direktiv samt kontrollerar i princip alla aspekter av sektorns utveckling och funktion. Fästdonsindustrin gynnas av statliga riktlinjer och inflytande i fråga om stål, som är den viktigaste råvaran för tillverkningen av dessa.

(200) Utöver det som nämns ovan erhåller tillverkare av fästdon även statligt stöd, vilket tydligt visar på statens intresse av denna sektor. Under undersökningen fastställde kommissionen att ett antal ekonomiska stimulansprogram hade gjorts tillgängliga för fästdonstillverkarna, inklusive 2019 års stimulanspolitik för fästdonsindustrin 2019 i Haiyandistriktet: ”Kraftfullt främja en digital och smart omvandling av fästdonsföretagen: För tillämpningen av digitala förvaltningssystem och programvara för integrerad styrning kommer särskilda ekonomiska incitament att beviljas beroende på genomförandeåret, […], företag som genomför digitala och smarta omvandlingar (eller gör nya inköp) och uppgraderar sin utrustning 2019 kommer att beviljas ett engångsbidrag på upp till 20 % av den faktiska investeringen i kärnutrustning och högst 2 miljoner renminbi. När det gäller genomförandet under 2020 kommer de att beviljas ett engångsbidrag på upp till 15 % av den faktiska investeringen i kärnutrustning och högst 1,5 miljoner renminbi. När det gäller genomförandet under 2021 kommer de att beviljas ett engångsbidrag på upp till 12 % av den faktiska investeringen i kärnutrustning och högst 1 miljon renminbi” ([50]). Subventionerna fanns också tillgängliga 2020: ”På grundval av den särskilda provinsiella pilotfonden på 20 miljoner används motsvarande fonder på distriktsnivå för omvandlingen och uppgraderingen av fästdonsindustrin. Tillsammans med den ’treåriga särskilda handlingsplanen för fästdonsindustrin’ ökade det ursprungliga grundsubventionsbeloppet på 3 % eller 6 % av investeringarna i industriprojekt för programvaruuppgradering till mer än 12 %, upp till högst 20 %, […] och andelen investeringssubventioner för rena programvaruprojekt inom fästdonsindustrin har nått mer än 30 %, med en högsta andel på 50 %. Hittills har mer än 12 miljoner renminbi betalats ut genom särskilda fonder till fästdonsindustrin, till mer än 30 företag. […] När det gäller projekt för teknisk omvandling (investeringar) måste investeringen i produktionsutrustning överstiga 3 miljoner renminbi ([51]).”

(201) Sammanfattningsvis har de kinesiska myndigheterna infört åtgärder för att förmå olika aktörer att uppfylla de offentliga politiska målen att stödja främjade industrier, inklusive produktionen av stål, som är den huvudsakliga råvaran vid tillverkningen av fästdon. Sådana åtgärder hindrar marknadskrafterna från att verka fritt.

([43]) Rapporten, del III, kapitel 14, s. 346 ff.
([44]) Inledningen till planen för anpassning och uppgradering av stålindustrin.
([45]) Rapporten, kapitel 14, s. 347.
([46]) Folkrepubliken Kinas trettonde femårsplan för ekonomisk och social utveckling (2016–2020), som finns på webbadressen https://en.ndrc.gov.cn/newsrelease_8232/201612/P020191101481868235378.pdf (senast hämtad 6.5.2021).
([47]) Rapporten – kapitel 14, s. 349.
([48]) Rapporten – kapitel 14, s. 352.
([49]) Den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version) (2013 års ändring), utfärdad genom föreskrift nr 9 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen den 27 mars 2011 och ändrad i enlighet med beslutet av den nationella utvecklings- och reformkommissionen om ändring av relevanta klausuler i den vägledande katalogen för industriell omstrukturering (2011 års version), utfärdad genom föreskrift nr 21 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen 16.2.2013.
([50]) http://www.haiyan.gov.cn/art/2019/12/6/art_1512856_40973400.html.
([51]) http://www.jgjzh.com/html/news/xxdt/2020/0426/625.html.

(202) Det har inte framkommit någon bevisning i den aktuella undersökningen som skulle kunna bevisa att diskriminerande tillämpning eller bristande efterlevnad av konkurs- och egendomsrätten i enlighet med artikel 2.6a b fjärde strecksatsen i grundförordningen inom den sektor för fästdon som avses i skäl 188 inte skulle påverka tillverkarna av den berörda produkten.

(203) Sektorn för fästdon påverkas också av snedvridningar av lönekostnader i den mening som avses i artikel 2.6a b femte strecksatsen i grundförordningen, i enlighet med vad som anges i skäl 188. Snedvridningen påverkar sektorn, både direkt (vid tillverkningen av den berörda produkten och vid tillverkningen av den viktigaste insatsvaran) och indirekt (när det gäller tillgång till kapital eller insatsvaror från företag som omfattas av samma arbetsrättssystem i Kina) ([52]).

(204) Ingen bevisning har heller lämnats in som skulle kunna visa att sektorn för fästdon inte påverkas av statligt inflytande i finanssystemet i den mening som avses i artikel 2.6a b sjätte strecksatsen i grundförordningen, enligt vad som även anges ovan i skäl 188. Det omfattande statliga inflytandet i det finansiella systemet leder därför till att marknadsvillkoren påverkas kraftigt på alla nivåer.

(205) Kommissionen erinrar slutligen om att det krävs ett antal insatsvaror för att tillverka fästdon. När tillverkare av fästdon köper/ingår avtal om dessa insatsvaror påverkas de priser som de betalar (vilka registreras som kostnader) helt klart av samma snedvridningar av systemet som nämns ovan. Leverantörer av insatsvaror anställer till exempel arbetskraft som påverkas av snedvridningarna. De kan låna pengar som omfattas av snedvridningarna av finanssektorn/kapitalfördelningen. De påverkas dessutom av planeringssystemet, som gäller på alla myndighetsnivåer och i alla sektorer.

(206) Till följd av detta är det inte bara de inhemska försäljningspriserna för fästdon som inte kan användas i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen, utan alla kostnader för insatsvaror (inklusive råvaror, energi, mark, finansiering, arbetskraft osv.) påverkas eftersom deras prissättning påverkas av statens betydande inflytande, vilket beskrivs i delarna A och B i rapporten. Det statliga inflytande som beskrivs när det gäller fördelning av kapital, mark, arbetskraft, energi och råvaror förekommer i hela Kina. Detta innebär till exempel att en insatsvara som har tillverkats i Kina genom en kombination av olika produktionsfaktorer påverkas av betydande snedvridningar. Detsamma gäller för insatsvarorna för produktionen av insatsvarorna och så vidare.

(207) Varken de kinesiska myndigheterna eller de exporterande tillverkarna åberopade någon bevisning eller framförde några argument för motsatsen i denna undersökning.

(208) Den tillgängliga bevisningen visar att priserna på eller kostnaderna för den berörda produkten, inbegripet kostnader för råvaror, energi och arbetskraft, inte är resultatet av fria marknadskrafter eftersom de påverkas av ett betydande statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen, vilket framgår av de faktiska eller potentiella följderna av en eller flera av de relevanta aspekter som anges i den artikeln. På grundval av detta, och i avsaknad av samarbete från de kinesiska myndigheternas sida drog kommissionen slutsatsen att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader för att fastställa normalvärdet i detta fall. Kommissionen konstruerade således normalvärdet endast på grundval av tillverknings- och försäljningskostnader som återspeglar icke-snedvridna priser eller referensvärden, i detta fall på grundval av motsvarande tillverknings- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, vilket diskuteras i det följande avsnittet.

(209) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade de kinesiska myndigheterna och CCCME synpunkter där de bland annat bestred lagenligheten i artikel 2.6a i grundförordningen och förekomsten av de betydande snedvridningar som beskrivs av kommissionen. Synpunkterna behandlas närmare nedan.

(210) De kinesiska myndigheterna hävdade för det första att det inte finns några bevis för att rapporten godkändes eller fick stöd av kommissionen, och att det därför råder tvivel om huruvida rapporten kan representera kommissionens officiella ståndpunkt. Vad gäller faktainnehållet är rapporten, enligt de kinesiska myndigheterna, missvisande, ensidig och verklighetsfrämmande. Enligt de kinesiska myndigheterna ger det faktum att kommissionen har utfärdat landsrapporter för endast ett fåtal utvalda länder anledning till farhågor rörande behandlingen av mest gynnad nation. De kinesiska myndigheterna menar att kommissionen inte borde förlita sig på bevisen i rapporten, eftersom detta inte heller är i linje med en anda av rättvis lagstiftning, eftersom det i praktiken innebär att man fattar beslut i målet innan det prövas.

([52]) Se genomförandeförordning (EU) 2021/635, skälen 134–135, och genomförandeförordning (EU) 2020/508, skälen 143–144.

(211) CCCME hävdade också att artikel 2.6a tillämpas på ett diskriminerande sätt gentemot Kina, vilket strider mot principen om mest gynnad nation, eftersom kommissionen endast utfärdade landspecifika rapporter för Kina och Ryssland. CCCME ifrågasatte också rapportens bevisvärde.

(212) För det andra menade de kinesiska myndigheterna och CCCME att bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen är oförenliga med antidumpningsavtalet, i synnerhet artikel 2.2, som innehåller en uttömmande förteckning över situationer där normalvärdet kan konstrueras och där ”betydande snedvridningar” inte ingår. Vidare anser de kinesiska myndigheterna att det faktum att man använder uppgifter från ett lämpligt representativt land är oförenligt med artikel VI.1 b i Gatt och artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, enligt vilka tillverkningskostnaden i ursprungslandet måste användas när normalvärdet konstrueras.

(213) CCCME erinrade dessutom om att avsnitt 15 i protokollet om Kinas anslutning till WTO tillåter avvikelser från standardmetoden för att fastställa normalvärde och prisjämförbarhet enligt artikel VI i Gatt 1994 och antidumpningsavtalet, men att dessa avvikelser var tidsbegränsade, eftersom de löpte ut den 11 december 2016. Enligt CCCME bör unionen efter detta datum inte avvika från standardmetoden för att fastställa normalvärdet för tillverkarna i exportlandet och. endast använda exportlandets inhemska priser och kostnader, såvida inte andra bestämmelser i WTO-avtalen, inklusive antidumpningsavtalet, tillåter något annat. CCCME hävdade att artikel 2.6a i grundförordningen, i den mån den tillåter EU att använda uppgifter från ett lämpligt representativt land, strider mot unionens åtagande enligt WTO-avtalen, särskilt dess åtagande enligt avsnitt 15 i protokollet om Kinas anslutning till WTO.

(214) För det tredje hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens undersökningsmetod i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med WTO:s regler, eftersom kommissionen, i strid med artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, bortsåg från den kinesiska tillverkarens bokföring utan att fastställa om detta register överensstämde med de allmänt godtagna redovisningsprinciperna i Kina. I detta sammanhang påminde de kinesiska myndigheterna om att överprövningsorganet i DS473 och panelen i DS494 hävdade att enligt artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet, så länge den bokföring som förs av den exportör eller tillverkare som är föremål för undersökning – inom godtagbara gränser – på ett korrekt och tillförlitligt sätt speglar alla de faktiska kostnader som den berörda tillverkaren eller exportören ådragit sig för den berörda produkten kan denna anses ”på ett rimligt sätt spegla de kostnader som hör ihop med produktionen och försäljningen av den berörda produkten”, och den undersökande myndigheten bör använda denna bokföring för att fastställa tillverkningskostnaderna för de tillverkare som granskas.

(215) CCCME hävdade också att artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med WTO:s regler i den mån den föreskriver att man måste bortse från den exporterande tillverkarens och exportlandets kostnader och priser på grund av betydande snedvridningar. CCCME påminde också om att WTO:s överprövningsorgan i rapporten *European Union – Anti-dumping measures on biodiesel from Argentina* konstaterade att EU hade agerat i strid med artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet genom att inte använda de granskade tillverkarnas bokföring som underlag för att beräkna tillverkningskostnaden för den undersökta produkten. CCCME påpekade bland annat att man mot bakgrund av överprövningsorganets avgörande kunde konstatera att snedvridningarna i Argentina, som orsakade en skillnad mellan de inhemska och internationella priserna på den huvudsakliga råvaran för den berörda produkten, inte i sig utgjorde en tillräcklig grund enligt artikel 2.2.1.1 för att dra slutsatsen att tillverkarens bokföring inte på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna för de råvaror som hörde samman med produktionen och försäljningen av den berörda produkten, eller för att bortse från dessa kostnader när normalvärdet för den berörda produkten konstruerades.

(216) Vad det gäller argumentet om rapportens ställning enligt EU:s lagstiftning påminde kommissionen om att artikel 2.6a c i grundförordningen inte föreskriver något särskilt format för rapporterna om betydande snedvridningar och att det inte heller i denna bestämmelse fastställs var dessa ska offentliggöras. Rapporten är en faktabaserad teknisk handling som endast används i samband med undersökningar som rör handelspolitiska skyddsåtgärder. Rapporten utfärdades därför på lämpligt sätt, som ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, eftersom den är rent beskrivande och inte ger uttryck för några politiska åsikter, preferenser eller bedömningar. Detta påverkar inte dess innehåll, dvs. de objektiva informationskällor om förekomsten av betydande snedvridningar i den kinesiska ekonomin som är relevanta för tillämpningen av artikel 2.6a c i grundförordningen. När det gäller anmärkningarna om att rapporten skulle vara ensidig och icke-representativ noterade kommissionen att denna rapport är ett detaljerat dokument som bygger på omfattande objektiva bevis, inbegripet lagstiftning, förordningar och andra officiella policydokument som offentliggjorts av de kinesiska myndigheterna, tredjeparts-rapporter från internationella organisationer, akademiska studier och artiklar från forskare samt andra tillförlitliga

oberoende källor. Rapporten har funnits offentligt tillgänglig sedan i december 2017, och alla berörda parter har därför haft goda möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera den och den bevisning som den grundar sig på. Kommissionen noterade dessutom i detta sammanhang att samtidigt som de kinesiska myndigheterna pekade på rapportens brister i rent allmänna och abstrakta termer har de avstått från att någonsin inkomma med motbevisning om innehållet och bevisningen i rapporten. Som svar på påståendena om överträdelse av klausulen om mest gynnad nation påminde kommissionen om att en landsrapport enligt artikel 2.6a c i grundförordningen endast ska utarbetas för ett land om kommissionen har välgrundade indikationer på att det kan förekomma betydande snedvridningar i ett specifikt land eller i en specifik sektor i det landet. Efter ikraftträdandet av de nya bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen i december 2017 fick kommissionen sådana indikationer på betydande snedvridningar för Kina. Kommissionen offentliggjorde också en rapport om snedvridningar i Ryssland i oktober 2020 ([53]) och i förekommande fall kan andra rapporter följa. Dessutom erinrade kommissionen om att rapporterna inte heller är obligatoriska för tillämpningen av artikel 2.6a. I artikel 2.6a c beskrivs villkoren för att kommissionen ska utfärda landsrapporter och enligt artikel 2.6a d är klagandena inte skyldiga att använda rapporten, och enligt artikel 2.6a e är förekomsten av en landsrapport inte heller ett villkor för att inleda en undersökning enligt artikel 2.6a. Enligt artikel 2.6a e räcker det med att klagandena lägger fram tillräcklig bevisning för betydande snedvridningar i ett land och att kriterierna i artikel 2.6a b är uppfyllda för att en undersökning ska kunna inledas på grundval av detta. Därför är reglerna om landsspecifika betydande snedvridningar tillämpliga på alla länder utan åtskillnad, oavsett om en landsrapport finns eller inte. Detta innebär att reglerna om snedvridningar i landet per definition inte strider mot principen som mest gynnad nation.

(217) När det gäller de kinesiska myndigheternas och CCCME:s andra och tredje argument om att artikel 2.6a i grundförordningen skulle vara oförenlig med WTO-rätten, särskilt bestämmelserna i artikel 2.2 och 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet och undersökningsresultaten i DS473 och DS494, upprepade kommissionen sin åsikt i skälen 72 och 73 i förordningen om provisorisk tull att artikel 2.6a i grundförordningen är helt i linje med EU:s skyldigheter enligt WTO-rätten. När det gäller påståendet om att begreppet betydande snedvridningar i artikel 2.6a i grundförordningen inte finns angivet bland de situationer där det är tillåtet att konstruera normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a i antidumpningsavtalet erinrade kommissionen dessutom om att inhemsk lagstiftning inte behöver använda exakt samma termer som de avtal som omfattas för att överensstämma med dessa avtal, och att den anser att artikel 2.6a till fullo är förenlig med de relevanta bestämmelserna i antidumpningsavtalet (och i synnerhet möjligheterna att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.2 i detta). Dessutom, när det gäller DS494, erinrade kommissionen om att både EU och Ryssland överklagade panelens slutsatser, som inte är slutliga och enligt WTO:s gällande rättspraxis följaktligen inte har rättslig status i WTO-systemet eftersom de inte har antagits av tvistlösningsorganet. I alla händelser förklarade panelen uttryckligen i sin rapport att bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen inte omfattas av denna tvist. När det gäller DS473 gällde det relevanta avgörandet inte tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, utan en särskild bestämmelse i artikel 2.5 i grundförordningen. Kommissionen anser att WTO-rätten såsom den tolkas av WTO-panelen och WTO:s överprövningsorgan i DS473 gör det möjligt att använda uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd. Förekomsten av betydande snedvridningar gör att kostnaderna och priserna i exportlandet inte lämpar sig för att konstruera normalvärdet. Under dessa omständigheter är det i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen möjligt att konstruera kostnaderna för produktion och försäljning på grundval av icke-snedvridna priser eller referensvärden, bland annat i ett lämpligt representativt land på en liknande utvecklingsnivå som exportlandet. I detta avseende kan den rådande situationen på marknaden för den likadana produkten eller dess insatsvaror (såsom den i Kina) innebära att exportörens inhemska försäljning av den likadana produkten inte tillåter en korrekt jämförelse med exportörens exportförsäljning av den berörda produkten.

(218) När det gäller åtagandena enligt avsnitt 15 i protokollet om Kinas anslutning till WTO erinrar kommissionen om att i antidumpningsförfaranden rörande produkter från Kina fortsätter de delar av avsnitt 15 i protokollet som inte har löpt ut att tillämpas vid fastställandet av normalvärdet, både vad gäller kriteriet om marknadsekonomi och användningen av en metod som inte bygger på en strikt jämförelse med kinesiska priser eller kostnader.

(219) Följaktligen avvisade kommissionen de kinesiska myndigheternas och CCCME:s argument.

([53]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, SWD(2020) 242 final, 22.10.2020, tillgängligt på https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/october/tradoc_158997.pdf.

3.4 **Representativt land**

3.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(220) Valet av det representativa landet enligt artikel 2.6a i grundförordningen baserades på följande kriterier:

(1) En ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas. För detta ändamål utgick kommissionen från länder med en bruttonationalinkomst per capita som var jämförbar med Kinas enligt Världsbankens databas ([54]).

(2) Tillverkning av den berörda produkten i det landet.

(3) Tillgången till relevanta offentliga uppgifter i det representativa landet.

(4) Om det fanns fler än ett möjligt representativt land skulle företräde, där så var lämpligt, ges till ett land med en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd.

(221) Som anges i skälen 172 och 173 gjorde kommissionen två noteringar tillgängliga i ärendehandlingarna om de källor som hade använts för att fastställa normalvärdet och som de berörda parterna uppmanades att lämna synpunkter på: noteringen av den 5 februari (*den första noteringen*) och noteringen av den 4 maj (*den andra noteringen*). I dessa noteringar beskrevs de fakta och bevis som låg till grund för de relevanta kriterierna och de synpunkter som inkommit från de berörda parterna om dessa aspekter och deras relevanta källor. Kommissionens bedömning av faktauppgifterna, bevisen och slutsatserna kan sammanfattas enligt följande.

3.4.2 *En ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas*

(222) I den första noteringen identifierade kommissionen 55 länder med en ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas. Under undersökningsperioden klassificerade Världsbanken dessa länder som ”högremedelinkomstländer” på grundval av bruttonationalinkomsten. En betydande tillverkning av den undersökta produkten var dock känd endast i åtta av dessa länder, nämligen Brasilien, Colombia, Indonesien, Malaysia, Mexiko, Ryssland, Thailand och Turkiet.

3.4.3 *Tillgången till relevanta offentliga uppgifter i det representativa landet*

(223) I den första noteringen informerade kommissionen om relevanta lätt tillgängliga uppgifter, i första hand finansiella uppgifter om de företag som tillverkar den undersökta produkten i Brasilien, Ryssland, Thailand och Turkiet, och om importen till dessa länder av råvaran för tillverkning av den undersökta produkten. I den andra noteringen bekräftade kommissionen att den hade tillgång till finansiella uppgifter om ett företag som tillverkar den undersökta produkten i Malaysia, som hade identifierats av de berörda parterna. Inga företag som tillverkar den undersökta produkten och som hade lätt tillgängliga finansiella uppgifter hittades i Colombia, Indonesien och Mexiko.

(224) I den andra noteringen ansåg kommissionen att mer än 75 % av importen av tråd av legerat stål (HS 722790) till Brasilien och Malaysia enligt databasen Global Trade Atlas (*GTA*) hade sitt ursprung i Kina och länder som inte är WTO-medlemmar som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 ([55]). Tråd av legerat stål står för mer än 45 % av tillverkningskostnaden för fästdon. Baserat på detta ansåg kommissionen att importvärdet för tråd av legerat stål sannolikt undergrävdes och inte var representativt i jämförelse med andra tillgängliga representativa länder som Thailand eller Turkiet. Kommissionen drog därför slutsatsen att Brasiliens och Malaysias lätt tillgängliga uppgifter var av lägre kvalitet när det gäller det icke-snedvridna värdet, och de ansågs inte vara representativa länder i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

(225) I den andra noteringen uteslöt kommissionen Ryssland från sin bedömning som lämpligt representativt land i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, eftersom alla berörda parter var överens om att Ryssland inte var ett lämpligt representativt land för denna undersökning.

([54]) World Bank Open Data – Upper Middle Income – https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income.

([55]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/755 av den 29 april 2015 om gemensamma regler för import från vissa tredjeländer (EUT L 123, 19.5.2015, s. 33).

(226) I den andra noteringen noterade kommissionen att Thailand var den största marknaden för standardfästdon och icke-standardfästdon jämfört med alla andra potentiella representativa länder, och dubbelt så stor som Turkiet när det gäller produktionsvärde och inhemsk efterfrågan. Mot bakgrund av dessa uppgifter meddelade kommissionen sin avsikt att använda Thailand som lämpligt representativt land och att använda de tillgängliga finansiella uppgifterna för de sex företag i Thailand som förtecknades i den andra noteringen, i enlighet med artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen.

3.4.4 *Synpunkter från de berörda parterna*

(227) Efter den andra noteringen hävdade EIFI att Thailand inte var ett lämpligt representativt land av följande skäl:

— Det fanns bevis för illojala handelsmetoder från Thailands sida. Till stöd för detta påstående hänvisade EIFI till uppgifter som lämnats i klagomålet och lämnade in citat från olika aktörer i Thailand som rapporterat om otillbörliga handelsmetoder. Dessutom hävdade EIFI att många thailändska tillverkare hade låg lönsamhet.

— Thailand uppfyllde inte kravet på en adekvat nivå av social trygghet och miljöskydd enligt artikel 2.7 i grundförordningen.

(228) De illojala handelsmetoder som ska ha använts av Thailand har inte bekräftats i någon pågående antidumpningsundersökning och beaktades därför inte vidare. När det gäller nivån av social trygghet och miljöskydd i Thailand utvärderas detta i enlighet med artikel 2.6a a första strecksatsen i grundförordningen endast om det finns mer än ett möjligt representativt land tillgängligt. Eftersom detta inte var fallet i den aktuella undersökningen, såsom beskrivs i detta avsnitt, avvisades EIFI:s argument i detta avseende.

(229) CCCME hävdade att ett antal tillverkare av fästdon i Thailand ägdes av japanska biltillverkare. Dessa tillverkare tillverkade huvudsakligen icke-standardfästdon för fordonsindustrin i Japan och importerade därför råvaror av hög kvalitet från sina närstående företag i Japan. Det genomsnittliga importpriset i Thailand skulle därför spegla denna dyrare import och var inte representativt för kostnaderna för de kinesiska tillverkare som främst tillverkade standardfästdon med hjälp av billigare råvaror. Dessutom hävdade CCCME att priserna på importen från Japan inte var marknadsmässiga eftersom de huvudsakligen följde av transaktioner mellan närstående företag. På grundval av dessa argument begärde CCCME att om man beslutade att använda Thailand som representativt land så borde importuppgifterna justeras genom att importen från Japan ströks från den sammanlagda importen. Detta påstående stöddes av den exporterande tillverkare som ingick i urvalet, Ningbo Jinding, och EFDA.

(230) CCCME lämnade ingen bevisning vad gäller omfattningen av importen från Japan till Thailand av råvaror som är avsedda för tillverkningen av icke-standardfästdon som används specifikt inom fordonsindustrin. Det fanns inte heller någon bevisning för att importen skedde från närstående parter eller att importpriserna var snedvridna. En ren prisskillnad mellan importen från Japan och importen från övriga tredjeländer till Thailand ansågs inte vara tillräcklig för att dra slutsatsen att priserna på importen från Japan var snedvridna.

(231) EIFI hävdade att de uppgifter och argument som lagts fram av CCCME och EFDA visade att Thailand inte var ett lämpligt representativt land. EIFI betonade dock att de kinesiska exporterande tillverkarna tillverkar och exporterar alla typer av fästdon till unionen, även icke-standardfästdon.

(232) På grundval av GTA analyserade kommissionen priserna på exporten från Japan för de fyra viktigaste råvarorna (dvs. 7228 30, stänger av legerat stål, annat än rostfritt stål, inte vidare bearbetade än varmvalsade, varmdragna eller strängpressade), 7227 90 (stänger av legerat stål, annat än rostfritt stål, i oregelbundet upprullade ringar), 7213 99 (stänger av järn eller olegerat stål, varmvalsade, i oregelbundet upprullade ringar, e.e.a.), 7213 91 (stänger av järn eller olegerat stål, varmvalsade, i oregelbundet upprullade ringar, med runt tvärsnitt med en diameter av mindre än 14 mm). Under undersökningsperioden var Thailand en av Japans fem främsta exportmarknader och stod för 17 % av den totala exporten av dessa material, samtidigt som de fem främsta (förutom Kina) stod för över 60 %. Det genomsnittliga priset på exporten till Thailand var 17 % högre än till de övriga fem främsta länderna (ett pris på 0,90 euro/kg för Thailand och 0,77 euro/kg för de övriga fem främsta exportländerna). Utifrån dessa uppgifter kan man inte dra slutsatsen att priserna på exporten från Japan till Thailand är orimligt höga och inte representativa.

(233) På grundval av ovanstående avvisade kommissionen de berörda parternas argument att importpriserna på produktionsfaktorer till Thailand var icke-representativa eller orimliga.

(234) CCCME, EFDA och en exporterande tillverkare i urvalet hävdade att Malaysia var det lämpligaste representativa tredjelandet av följande skäl:

— Malaysia tillverkar främst standardfästdon och därför liknar landets produktmix Kinas.

— De tillgängliga finansiella uppgifterna för en malaysisk tillverkare, nämligen Chin Well Fasteners Co. Sdb. Bhd., avser exakt undersökningsperioden i motsats till de uppgifter som finns tillgängliga i Dun & Bradstreets databas över thailändska tillverkare, som omfattar antingen år 2019 eller år 2020. Inget av dessa år är heller representativt för undersökningsperioden eftersom uppgifterna för 2019 inte hade påverkats av covid-19-pandemin, medan uppgifterna för 2020 var helt och hållet påverkade av den.

— För den malaysiska tillverkaren i fråga finns det reviderade räkenskaper med tillhörande noter och revisionsberättelser och uppgifterna går att få fram per affärssegment, medan uppgifterna från Dun & Bradstreet kan omfatta mer än den berörda produkten eller det relevanta affärssegmentet. De finansiella uppgifterna från Dun & Bradstreets databas är därför mindre tillförlitliga.

— CCCME bestred att priserna på importen av viktiga produktionsfaktorer till Malaysia inte var representativa. De volymer tråd av legerat stål som importerades till Malaysia (under HS-nummer 722790) är nämligen högre än de kombinerade importvolymerna enligt samma HS-nummer till Brasilien och Ryssland, inbegripet importen från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar. Det genomsnittliga importpriset till Malaysia utan importen från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar liknar importpriset till Turkiet. Eftersom importpriserna till Turkiet inte bör anses vara snedvridna (eftersom det inte förekommer någon import från Kina eller länder som inte är WTO-medlemmar) kan importpriserna till Malaysia inte heller anses vara snedvridna eller icke-representativa.

(235) Kommissionen konstaterade att importen till Malaysia under HS-nummer 722790 från icke-snedvridna källor (dvs. andra källor än Kina och länder som inte är WTO-medlemmar) var lägre än importvolymen till andra potentiella representativa länder och var att anse som mindre tillförlitlig i fråga om priserna. I motsats till CCCME:s påstående uppgick importen till Thailand under HS-nummer 722790 till omkring 187 000 ton och var därmed nästan tolv gånger högre än importvolymen till Malaysia, som uppgick till 16 000 ton.

(236) Kommissionen hittade inte heller något företag i Malaysia som hade finansiella uppgifter för 2019 tillgängliga. Beträffande Chin Well Fasteners Co. Sdn. Bhd., som föreslagits av de berörda parterna, fanns årsrapporten för dess holdingbolag (Chin Well Holdings Berhad) faktiskt fanns tillgänglig på företagets webbplats. Årsrapporten innehöll dock en redogörelse för koncernens och holdingbolagets finansiella ställning den 30 juni 2020 ([56]). På grundval av denna rapport ([57]) bedrev koncernen följande verksamheter:

(1) Tillverkning av fästdon i Penang, Malaysia, och Dong Nai-provinsen, Vietnam.

(2) Handel med stålstänger, skruvar, muttrar, bultar och andra fästanordningar.

(3) Tillverkning av precisionsgalvaniserad tråd, glödtråd, tändtråd, hårddragen tråd, PVC-tråd, böjda runda stänger och gallernät.

(4) Investeringsinnehav.

(237) Koncernens resultaträkning omfattade därför annan verksamhet än fästdonstillverkning i Malaysia, särskilt fästdonstillverkningen i Vietnam. Kommissionen ansåg därför att det var olämpligt att använda Chin Well Holdings Berhads årsrapport med avseende på denna undersökning. De berörda parternas argument i detta avseende avvisades därför.

([56]) https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, *Annual report 2020, Report on the Audit of the Financial Statements*, s. 54.

([57]) https://disclosure.bursamalaysia.com/FileAccess/apbursaweb/download?id=203916&name=EA_DS_ATTACHMENTS, *Annual report 2020, Report on the Audit of the Financial Statements*, s. 10.

(238) EIFI och EFDA föreslog Taiwan som lämpligt representativt land och hävdade att landet var en av världens största tillverkare av fästdon.

(239) Såsom anges i skäl 220 var i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen ett av kriterierna för att välja ut det representativa landet en ekonomisk utvecklingsnivå som liknar Kinas. I detta syfte använde sig kommissionen av länder med en bruttonationalinkomst per capita som liknar Kina på grundval av Världsbankens databas. Eftersom Taiwan inte återfanns bland dessa länder avvisades de berörda parternas förslag.

(240) CCCME och EFDA hävdade också att berörda parter inte kunde utöva sin rätt till försvar på lämpligt sätt, eftersom de inte kunde söka i GTA- och Dun & Bradstreets databaser utan en prenumeration. Kommissionen tillhandahöll inte heller några utdrag ur Dun & Bradstreets databas eller någon beskrivning av den metod som Dun & Bradstreet använt för att få fram de relevanta uppgifterna. De berörda parterna hade därför inte fått se de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av ett lämpligt representativt land.

(241) Kommissionen tog upp dessa farhågor genom att i den öppna ärendeakten tillhandahålla utdrag ur Dun & Bradstreets databas över företagen i Thailand och ur GTA-databasen över importen av de viktigaste produktionsfaktorerna till Malaysia (eftersom dessa saknades i den första noteringen) ([58]). Utdraget från Dun & Bradstreets databas innehöll länkar till Dun & Bradstreets webbplats och hänvisade till den allmänna metoden, nämligen sammanställning av balansräkning, resultaträkning och nyckeltal från ett antal företag i världen, per land, inklusive förklaringar av dessa nyckeltal.

(242) Slutligen hävdade CCCME och EFDA att flera av de sex företag i Thailand som förtecknas i den andra noteringen för vilka man avsåg använda ekonomiska uppgifter för fastställandet av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för det konstruerade normalvärdet, inte var lämpliga av följande skäl:

— Ett företag (Topy Thailand) tillverkade främst produkter som inte var den berörda produkten. De små kvantiteter av den berörda produkten som tillverkades omfattade icke-standardfästdon för fordonsindustrin. Dessutom var försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna väldigt låga, vilket tyder på att företaget inte sålde till icke-närstående kunder och att försäljningspriserna och vinstmarginalen därför inte var tillförlitliga.

— Ett annat företag (TR Formac) hade ingen produktionsanläggning i Thailand.

— Ett annat företag (S.J Screwthai) tillverkade ett stort antal produkter som inte var berörda produkter (t.ex. ankarbultar) och verkade vara inriktat på icke-standardfästdon.

— Ännu ett företag (Thaisin Metals Industries Co., Ltd) tycktes vara inriktat på icke-standardfästdon.

(243) EIFI samtyckte till dessa parters bedömning och noterade att för vissa av de företag som förtecknas var försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna samt vinsten för låg (dvs. vinstmarginalen understeg det lägsta vinstmål på 6 % som fastställs i artikel 7.2c i grundförordningen).

(244) Kommissionen granskade tillgängliga uppgifter för de sex företagen i Thailand och bekräftade på grundval av deras webbplatser att

— Topy Thailand tillverkade underläggsbrickor som omfattas av produktdefinitionen, bland andra produkter som inte omfattades av denna undersökning. Kommissionen behöll därför detta företag i analysen.

— TR Formac hade ingen produktionsanläggning i Thailand. Kommissionen uteslöt därför detta företag från analysen.

([58]) Dokumentreferens t21.003886, 17.5.2021.

— S.J Screwthai tillverkade ankarbultar och även skruvar, betongankare och underläggsbrickor. Såsom anges i skäl 151 omfattas ankare, särskilt när de kombineras med bultar eller skruvar, av denna undersökning. Företaget tillverkade också flera andra typer av fästdon (t.ex. skruvar och underläggsbrickor). Kommissionen behöll detta företag i analysen.

— Bulttillverkaren Thaisin Metals Industries Co., Ltd tillverkade även självgängande skruvar, maskinskruvar, sexkantsbultar, sexkantbultar och sexkantskruvar för en rad sektorer. Eftersom detta företag tillverkade flera typer av fästdon, bl.a. icke-standardfästdon, behöll kommissionen detta företag i analysen.

(245) Det lämnades ingen underbyggd bevisning för att de thailändska företagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader var för låga. Den lägsta vinstnivå som EIFI hänvisade till var dessutom den lönsamhetsnivå som unionsindustrin rimligen kan förvänta sig under normala konkurrensförhållanden i unionen, innan den dumpade importen från det undersökta landet (vinstmålet) ökade, och är inte relevant för fastställandet av ett lämpligt representativt land.

(246) På grundval av ovanstående analys beslutade kommissionen att använda Thailand som lämpligt representativt land och använda fem företags ([59]) finansiella uppgifter för det konstruerade normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

3.4.5 *Nivå av social trygghet och miljöskydd*

(247) Eftersom kommissionen hade fastställt att Thailand var det lämpliga representativa landet på grundval av alla ovanstående faktorer var det inte nödvändigt att göra en bedömning av nivån av social trygghet och miljöskydd i enlighet med artikel 2.6a a första strecksatsen sista meningen i grundförordningen.

3.4.6 *Slutsats*

(248) Mot bakgrund av ovanstående analys beslutade kommissionen att betrakta Thailand som det lämpliga representativa landet för tillämpningen av artikel 2.6a a i grundförordningen.

3.5 **Källor som använts för att fastställa icke-snedvridna kostnader för olika produktionsfaktorer**

(249) Med utgångspunkt i de uppgifter som lämnats av de berörda parterna och andra relevanta uppgifter i ärendehandlingarna upprättade kommissionen, i den första noteringen, en inledande förteckning över de produktionsfaktorer, t.ex. råvaror, energi och arbetskraft, som de exporterande tillverkarna använder i tillverkningen av den undersökta produkten.

(250) I enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen identifierade kommissionen även källor som kunde användas för att fastställa icke-snedvridna priser och referensvärden. Som den viktigaste källan föreslog kommissionen Global Trade Atlas (GTA). I samma notering identifierade kommissionen slutligen HS-numren för de produktionsfaktorer vilka, på grundval av uppgifter från de berörda parterna, inledningsvis övervägdes att användas för GTA-analysen.

(251) Kommissionen uppmanade de berörda parterna att lämna synpunkter och lämna förslag på offentligt tillgängliga uppgifter om icke-snedvridna värden för var och en av de faktorer som nämns i noteringen.

(252) I den andra noteringen uppdaterade kommissionen förteckningen över produktionsfaktorer på grundval av de berörda parternas synpunkter och de uppgifter som lämnats av de exporterande tillverkarna i frågeformuläret.

(253) Med beaktande av alla uppgifter som lämnats av de berörda parterna identifierades följande produktionsfaktorer och deras källor med avseende på Thailand för att fastställa normalvärdet i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen:

([59]) Bangkok Fastenings Co. Ltd, Topy Fasteners (Thailand) Ltd, Thai Sin Metal Industries Co. Ltd, S.J Screwthai Co. Ltd och Sangthong Salakphan Co. Ltd

Tabell 1

Produktionsfaktorer och informationskällor

Nr	Produktionsfaktor	Kod i den thailändska tullklassificeringen	Icke-snedvridet värde
	Råvaror		
1	Stång, varmvalsad, i oregelbundet upprullade ringar, av stål eller olegerat stål, med runt tvärsnitt med en diameter av mindre än 14 mm, som inte används för framställning av lodstavar och betongarmering	7213 91 90	4,00 CNY/kg
2	Stänger, varmvalsade, i oregelbundet upprullade ringar, av stål eller olegerat stål, som inte används för framställning av lodstavar	7213 99 90	7,00 CNY/kg
3	Stänger av legerat stål (annat än rostfritt), varmvalsade, i oregelbundet upprullade ringar, e.e.a.	7227 90 00	6,00 CNY/kg
4	Andra stänger, varmvalsade, varmdragna eller strängpressade men inte vidare bearbetade	7228 30 90	7,93 CNY/kg
5	Petroleumolja, olja från bituminösa mineral (andra än råolja) och produkter som innehåller 70 % eller mer av dessa oljor, inte biodiesel eller avfall	2710 19	2,43 CNY/L
6	Metanol (metylalkohol)	2905 11	0,52 CNY/kg
7	Lastpallar, pallboxar och liknande anordningar; pallflänsar;	4415 20	4,99 CNY/kg
8	Kartonger, askar och lådor av wellpapp	4819 10	15,96 CNY/kg
9	Säckar, bärkassar och påsar (inbegripet strutar), av polymerer av eten	3923 21	32,47 CNY/kg
10	Zink i obearbetad form, olegerad, innehållande minst 99,9 viktprocent zink	7901 11	17,12 CNY/kg
11	Papper och papp, vågade (inbegripet wellpapp), även perforerade	4808 10	8,14 CNY/kg
	Arbetskraft		
12	Löner i tillverkningssektorn	Ej tillämpligt	23,63 CNY/timme
	Energi		
13	Naturgas	Ej tillämpligt	2,77 CNY/m^3
14	Elektricitet	Ej tillämpligt	Intervall på mellan 0,737 och 1,019 CNY/kWh ([60])
15	Vatten	Ej tillämpligt	7,27 CNY/m^3

([60]) Företagsspecifikt och baserat på respektive topp- och lågbelastningsförbrukning.

3.5.1 *Råvaror som används i produktionsprocessen*

(254) För att fastställa det icke-snedvridna priset på råvaror utgick kommissionen från det vägda genomsnittliga importpriset (cif) till det representativa landet, så som det rapporterats i GTA, från alla tredjeländer utom Kina och de länder som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) 2015/755 ([61]). Kommissionen beslutade att undanta import från Kina eftersom den drog slutsatsen att det till följd av förekomsten av betydande snedvridningar i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen inte var lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i Kina (se skälen 187–208). Eftersom det saknas bevisning för att samma snedvridningar inte påverkade produkter avsedda för export på samma sätt, ansåg kommissionen att samma snedvridningar påverkade exporten. Det vägda genomsnittliga importpriset justerades för importtullar i förekommande fall. Efter det att importen till Thailand från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar uteslöts förblev volymen av importen av råvaror från övriga tredjeländer representativ (mellan 27,1 % och 99,9 %).

(255) För ett mindre antal av produktionsfaktorerna utgjorde de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas faktiska kostnader en försumbar andel av de totala råvarukostnaderna under undersökningsperioden. Eftersom det värde som användes för dessa faktorer inte hade någon märkbar inverkan på beräkningarna av dumpningsmarginalen, oavsett vilken källa som användes, behandlade kommissionen dessa produktionsfaktorer som förbrukningsvaror enligt förklaringen i skälen 268 och 269. Samma metod tillämpades för ånga, som användes av en av de exporterande tillverkarna i urvalet. Trots att ånga stod för en försumbar andel av produktionskostnaderna är det en råvara som i allmänhet inte omfattas av internationell handel eller som är offentligt noterad. Det var därför svårt att fastställa ett referensvärde.

(256) Kommissionen angav transportkostnaderna för leverans av råvaror för de exporterande tillverkare som ingår i urvalet som en procentandel av den faktiska kostnaden för dessa råvaror och tillämpade därefter samma procentsats på de icke-snedvridna kostnaderna för samma råvaror för att erhålla de icke-snedvridna transportkostnaderna. Kommissionen ansåg att förhållandet mellan den exporterande tillverkarens råvaror och de angivna transportkostnaderna inom ramen för denna undersökning rimligen kunde användas för att uppskatta de icke-snedvridna råvarukostnaderna när de levererades till företagets fabrik.

(257) I sina synpunkter på den andra noteringen hävdade CCCME att kommissionen inte borde inkludera importtullar på råvaror som betalats i det representativa landet när normalvärdet konstruerades eftersom i) det saknades en rättslig grund för detta och ii) de kinesiska exporterande tillverkarna huvudsakligen köper sina råvaror på den inhemska marknaden i Kina. Parten hävdade att om kommissionen förlitar sig på ett representativt land enligt artikel 2.6a a i grundförordningen måste de kostnader som används vara *motsvarande kostnader för produktion och försäljning i ett lämpligt representativt land*. Motsvarande kostnader i Kina skulle dock inte omfatta importtullar. CCCME hävdade dessutom att uppgifterna i GTA baseras på cif-priser och därför redan omfattar ytterligare kostnader såsom internationella transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, som inte uppstår vid inhemska inköp från de kinesiska exporterande tillverkarna.

(258) Kommissionen ansåg att enligt artikel 2.6a a i grundförordningen bör normalvärdet avspegla det icke-snedvridna priset på råvarorna i det representativa landet (i detta fall Thailand) som relevant proxyvariabel för att konstruera normalvärdet i ursprungslandet. Det bör därför återspegla det pris som en tillverkare av fästdon skulle betala i Thailand för de råvaror som levererades till fabrik. Om importtullar inte lades till skulle det efterföljande referensvärdet inte avspegla det icke-snedvridna priset på den thailändska marknaden, utan endast det genomsnittliga cif-priset i de länder som exporterar råvarorna i fråga. Detta skulle strida mot artikel 2.6a a i grundförordningen, och dessa påståenden avvisades därför.

([61]) Enligt artikel 2.7 i grundförordningen kan de inhemska priserna i dessa länder inte användas för att fastställa normalvärdet.

3.5.2 *Arbetskraft*

(259) För att fastställa referensvärdet för arbetskraftskostnaderna använde kommissionen den senaste statistik som publicerats av den thailändska nationella statistikbyrån ([62]), som tillhandahöll mer detaljerad information om löner och andra ersättningar än lön inom olika ekonomiska sektorer per kvartal än Internationella arbetsorganisationen (ILO). Den thailändska nationella statistikbyrån offentliggör detaljerade uppgifter om löner inom olika ekonomiska sektorer i Thailand. Kommissionen fastställde referensvärdet baserat på sektorn för tillverkningsindustrin och informationen i ett dokument som utarbetats av KPMG om skatter och avgifter i Thailand ([63]). Kommissionen använde denna information för att fastställa de socialförsäkringsavgifter som arbetsgivaren betalade. Kommissionen beräknade en timlön i tillverkningssektorn och lade sedan till ytterligare arbetskraftsrelaterade kostnader som bärs av arbetsgivaren.

(260) Såsom nämns i skäl 183 kunde kommissionen under dubbelkontrollerna på distans inte kontrollera det faktiska antal timmar som personalen vid de tre exporterande tillverkarna i urvalet arbetade med den berörda produkten. Arbetskraftsåtgången hos samtliga tre exporterande tillverkare i urvalet baserades därför på bästa tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För en av dessa exporterande tillverkare kunde kommissionen emellertid samla in uppgifter om skillnaden mellan de faktiska timmar som rapporterades och de faktiska arbetstimmar som dess personal arbetade. Den genomsnittliga arbetstiden per kilo av den undersökta produkten användes för samtliga tre exporterande tillverkare som bästa tillgängliga uppgifter.

3.5.3 *Elektricitet*

(261) För att fastställa referenspriset för el använde kommissionen prisnoteringen av elpriset för företag, industriföretag och statliga företag på webbplatsen för Metropolitan Electricity Authority ([64]), 4.2 Tidsdifferentierade tariffer. Referensvärdet fastställdes på grundval av det elpris som offentliggjordes för faktureringsmånaden november 2018 och den tillämpliga årliga inflationstakten ([65]). Kommissionen använde uppgifterna om elpriserna för industrin i motsvarande konsumtionsintervall 4.2.3: Under 12 kV.

(262) Referensvärdet fastställdes för varje exporterande tillverkare som ingick i urvalet på grundval av deras respektive topp- och lågbelastning, när dessa uppgifter fanns att tillgå. Den resulterande förbrukningen fördelades på topp- och lågbelastningssatserna. Om en exporterande tillverkare i urvalet inte gjorde åtskillnad mellan topp- och lågbelastningen tillämpades toppsatser.

(263) Efterfrågeavgiften fastställdes i kW baserat på antalet anställda som var sysselsatta med tillverkningen av den berörda produkten för att härleda ett genomsnittligt antal arbetstimmar för att få fram en fast kostnad. Den vägda genomsnittliga satsen för både topp- och lågbelastningen fastställdes som ett referensvärde för varje exporterande tillverkare i urvalet.

3.5.4 *Gas*

(264) För att fastställa referensvärdet för gas använde kommissionen gaspriserna för företag (industriella användare) i Thailand som offentliggjorts av avdelningen för energipolitik och energiplanering vid energiministeriet ([66]). Priserna skiljde sig åt beroende på förbrukningsvolym. Kommissionen använde motsvarande priser från tabell 7.2–4: Slutlig energiförbrukning per capita. Kommissionen använde de senaste uppgifterna, från 2019, som referensvärde.

(265) Kommissionen räknade om förbrukningen från 1 000 ton oljeekvivalenter till kubikmeter ([67]) för att fastställa referensvärdet för naturgas.

(266) För både elektricitet och gas använde sig kommissionen av nettopriser (utan moms).

([62]) http://www.nso.go.th/sites/2014en/Pages/Statistical%20Themes/Population-Society/Labour/Labour-Force.aspx.
([63]) https://home.kpmg/xx/en/home/insights/2011/12/thailand-other-taxes-levies.html.
([64]) http://www.mea.or.th/en/profile/109/114.
([65]) https://www.bot.or.th/English/MonetaryPolicy/MonetPolicyComittee/MPR/Monetary%20Policy%20Report/MPR_EN_March2020.pdf s. 19.
([66]) http://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.
([67]) https://www.convert-me.com/en/convert/energy/mcmsgas/mcmsgas-to-toe.html?u=toe&v=8452000.

3.5.5 *Vatten*

(267) Priset på vatten i Thailand offentliggörs av provinsmyndigheten för vatten ([68]). För att fastställa referenspriset för vatten använde kommissionen den genomsnittliga taxan för alla regioner för vilka relevanta uppgifter fanns offentligt tillgängliga.

3.5.6 *Förbrukningsartiklar/försumbara kvantiteter*

(268) Eftersom de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i urvalet hade ett stort antal produktionsfaktorer kategoriserades en del råvaror som förbrukningsvaror om de var av försumbar betydelse för såväl den exporterande tillverkarens sammanlagda tillverkningskostnader som för produkttypnivån.

(269) Kommissionen beräknade förbrukningsvarornas procentandel av den totala råvarukostnaden och tillämpade denna procentandel på den med hjälp av de fastställda, icke-snedvridna priserna omräknade kostnaden för råvaror.

3.5.7 *Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst*

(270) Enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ska det konstruerade normalvärdet innehålla ”ett icke snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst”.

(271) För att fastställa ett icke-snedvridet och skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst använde kommissionen försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för de fem företag i Thailand som hade konstaterats tillverka fästdon (se skäl 246). Såsom anges i detta skäl använde kommissionen därför siffrorna för 2019 och 2020, eftersom dessa finansiella uppgifter var de senast tillgängliga uppgifterna för kommissionen. Följande fem företag användes:

(1) Topy Fasteners (Thailand) Limited.

(2) Thaisin Metal Industries Company Limited;

(3) Bangkok Fastening Company Limited;

(4) S.J Screwthai Company Limited.

(5) Sangthong Salakphan Company Limited.

3.5.8 *Beräkning av normalvärde*

(272) På grundval av ovanstående icke-snedvridna priser och referensvärden konstruerade kommissionen normalvärdet för varje produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

(273) För att fastställa de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna för varje juridisk enhet som tillverkar och exporterar den berörda produkten ersatte kommissionen, för varje exporterande tillverkare, de produktionsfaktorer som köpts från icke-närstående parter med de produktionsfaktorer som anges i tabell 1.

(274) Först fastställde kommissionen de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna på grundval av de produktionsfaktorer som köps in av vart och ett av företagen. Därefter tillämpade den de icke-snedvridna enhetskostnaderna på var och en av de exporterande tillverkarnas (i urvalet) faktiska förbrukning av de olika produktionsfaktorerna.

(275) Som ett andra steg lade kommissionen till tillverkningsomkostnader för att fastställa de totala icke-snedvridna tillverkningskostnaderna. De allmänna tillverkningskostnader som de exporterande tillverkarna i urvalet ådrog sig ökades med de kostnader för råvaror och förbrukningsvaror som avses i skälen 268 och 269 och uttrycktes därefter som en andel av de tillverkningskostnader som faktiskt uppkommit för var och en av de exporterande tillverkarna i urvalet. Denna procentandel tillämpades på de icke-snedvridna tillverkningskostnaderna.

([68]) https://en.pwa.co.th/contents/service/table-price.

(276) Slutligen lade kommissionen till försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst, som fastställdes på grundval av de fem thailändska företagen (se skälen 486 och 487). Försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader uttryckta som en procentandel av tillverkningskostnaden och tillämpade på de totala icke-snedvridna tillverkningskostnaderna uppgick till 12,4 %. Vinsten, uttryckt som en procentandel av kostnaden för sålda varor och tillämpad på de totala icke-snedvridna tillverkningskostnaderna, uppgick till 6,2 %.

(277) På denna grundval konstruerade kommissionen normalvärdet från fabrik per produkttyp i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen.

3.6 **Exportpris**

(278) För de tre utvalda exporterande tillverkarna som exporterade direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes deras exportpris därför på grundval av det exportpris som faktiskt betalats eller ska betalas, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

3.7 **Jämförelse**

(279) Kommissionen jämförde normalvärdet och exportpriset för de exporterande tillverkare som ingår i urvalet på grundval av priset från fabrik. Om så krävdes för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten Baserat på det samarbetsvilliga företagets faktiska uppgifter gjordes justeringar för hanterings- och fraktkostnader, försäkringskostnader, förpackningskostnader, kreditkostnader och bankkostnader.

3.8 **Dumpningsmarginaler**

(280) För de exporterande tillverkare som ingick i urvalet jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten för att beräkna dumpningsmarginalen, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(281) För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet beräknade kommissionen den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för den exporterande tillverkare som ingick i urvalet, i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen.

(282) Såsom anges i skäl 176 ansågs graden av samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna i Kina vara låg. För alla andra exporterande tillverkare i Kina ansåg kommissionen därför att det var lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen på grundval av den högsta dumpningsmarginal som fastställts för den mest representativa produkttyp som såldes av de exporterande tillverkarna i urvalet. Kommissionen ansåg det därför lämpligt att fastställa en landsomfattande dumpningsmarginal på 86,5 % för alla andra icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare.

(283) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, med beaktande av de berörda parternas synpunkter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter i avsnitt 3.9, uttryckta som en procentandel av cif-priset vid unionens gräns, före tull, är följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd	48,8 %
Övriga samarbetsvilliga företag	39,6 %
Alla övriga företag	86,5 %

3.9 **Synpunkter från berörda parter efter det slutliga utlämnandet av uppgifter**

3.9.1 *CCCME:s status*

(284) EIFI har flera gånger framfört att CCCME inte kan betraktas som en intresseorganisation och inte bör beviljas status som berörd part i den aktuella undersökningen av följande skäl:

a) CCCME kan inte vara en intresseorganisation enligt grundförordningen och EU:s allmänna politik eftersom den inte företräder sina medlemmars intressen i den mening som avses i grundförordningen. Det är snarare ett organ som företräder Kina. EIFI har hävdat att CCCME är en enhet som har som uttalat mål att korrigera och reglera den nationella marknadsekonomiska ordningen. Den del av CCCME:s webbplats som rör medlemskapskraven kopplar CCCME till handelsministeriet och statsrådet.

b) Att representativa sammanslutningar uppfyller kraven i EU:s allmänna politik, särskilt EU:s konkurrensrätt, krävs både i fråga om grundförordningen och framför allt i fråga om EU:s konkurrensrätt. En enhet som CCCME, vars syfte är att förhindra konkurrens, både på hemmamarknaden och på exportmarknaderna, kan per definition inte vara en representativ sammanslutning enligt EU:s lagstiftning. Representativa sammanslutningar i EU är nämligen bundna av konkurrensrätten. De flesta sammanslutningar har bestämmelser för sina sammanträden som säkerställer att deras medlemmar inte ägnar sig åt konkurrensbegränsande beteende när de diskuterar frågor av intresse för industrin som helhet. Detta får inte inbegripa diskussioner om volymer, priser och marknader, men CCCME försöker kontrollera konkurrensen och samordna de exporterande tillverkarnas svar i det aktuella förfarandet.

c) Dessutom låter CCCME medvetet kommissionen betrakta Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co. Ltd som en exporterande tillverkare, när det i själva verket rör sig om en handlare som inte bör finnas med på förteckningen över övriga samarbetsvilliga exporterande tillverkare.

(285) CCCME lämnade in 20 fullmakter ([69]) till kommissionen från fästdonstillverkare i Kina, som ger CCCME rätt att företräda dem i den aktuella undersökningen. Dessa uppgifter har funnits tillgängliga och har kunnat kontrolleras av de berörda parterna. De skäl som EIFI har framfört ifrågasätter inte att CCCME har befogenhet att företräda tillverkarna i denna undersökning och påståendet avvisas därför. Kommissionen ansåg därför att CCCME var en berörd part eftersom den företrädde dessa specifika tillverkare av fästdon i Kina.

3.9.2 *Val av representativt land*

(286) CCCME och EFDA upprepade sitt påstående om att Malaysia är det lämpligaste representativa tredjelandet i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen snarare än Thailand av ett antal olika skäl. De hävdade bland annat att företagen i Malaysia huvudsakligen tillverkar standardfästdon och att deras produktmix därför liknar de kinesiska tillverkarnas produktmix.

(287) När det gäller importpriset för tråd av legerat stål (HS 722790), en råvara som används vid tillverkningen av fästdon till Malaysia, har CCCME hävdat att det är representativt, eftersom det är mycket likt importpriset till andra länder, såsom Turkiet eller EU, medan importpriserna för samma råvara till Thailand (om importen från Japan inkluderas) inte är i linje med importpriset till dessa andra länder och därför inte kan anses vara representativa.

(288) CCCME hävdade vidare att när det gäller importvolymen för samma råvara (tråd av legerat stål, HS 722790) till Malaysia sker majoriteten av importen till både Malaysia och Thailand relativt sett från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar. Den relativa kvantitativa analysen kan därför inte vara ett giltigt skäl till att kommissionen valde Thailand framför Malaysia. Det faktum att den återstående importvolymen av tråd av legerat stål (efter avdrag för importen från Kina och andra källor som inte är WTO-medlemmar) är lägre i Malaysia än i Thailand gör inte

([69]) Inlaga t21.000687.

importen icke-representativ, eftersom den fortfarande uppgår till 16 000 ton, vilket kan anses tillräckligt för att betraktas som representativ. Kommissionen kan inte heller lägga fram någon bevisning som styrker att importpriset till Malaysia inte är representativt på den grunden eller att importpriset i Thailand skulle vara mer representativt enbart på grund av att importen är mer omfattande.

(289) CCCME tillade att det är omotiverat att kommissionen endast har inriktat sig på importvolymerna av tråd av legerat stål (HS 722790) för att utesluta Malaysia, samtidigt som importen av andra råvaror (HS 721391, HS 721399 och HS 722830) tillsammans utgör ungefär samma procentandel av de kinesiska fästdonstillverkarnas totala tillverkningskostnader. När samtliga fyra råvarorna betraktas tillsammans kommer 70 % av importen till Malaysia från andra länder än Kina och länder som inte är WTO-medlemmar, medan endast 54 % av importen av dessa fyra råvaror i Thailand kommer från andra källor än Kina och från länder som inte är WTO-medlemmar.

(290) Såsom förklaras i skäl 224 köptes mer än 75 % av importen av tråd av legerat stål (HS 722790) till Malaysia in från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar. Såsom anges i skäl 235 var importen till Thailand av samma råvara nästan tolv gånger högre. Kommissionen ansåg att dessa uppgifter i sig räcker för att dra slutsatsen att importen till Malaysia är mindre lämplig sett till pris än importen till Thailand, eftersom den till synes påverkades av konkurrensen med importen från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar, som tillsammans stod för mer än 80 % av all import av denna råvara till Malaysia. I den andra noteringen stämmer det att kommissionen uppgav att importpriset från andra källor till Malaysia var anpassat till det mycket låga priset på importen från Kina och andra länder som inte är WTO-medlemmar. Detta pris på 4,43 CNY/ton låg närmare priset på importen från Kina och andra länder som inte är WTO-medlemmar (3,9 CNY/ton) än priset på importen till Turkiet (4,93 CNY/ton), vilket parten hävdade.

(291) På grundval av uppgifter från de exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet stod de övriga tre viktigaste råvarorna tillsammans (HS 721391, HS 721399 och HS 722830) för en lägre andel av tillverkningskostnaden för fästdon än tråd av legerat stål (HS 722790), med minst 10 %. Kommissionen upplyste dock även om den relativa andelen för importen av dessa övriga råvaror från Kina och länder som inte är WTO-medlemmar i den andra noteringen, som var högre i Malaysia än i Thailand, med undantag av en av dem (HS 721391). På denna grundval ansågs Malaysia inte vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen. Produktmixen för de fästdon som tillverkades i Malaysia analyserades därför inte och påståendena i detta avseende avvisades.

(292) CCCME hävdade vidare att avsaknaden av uppgifter om dumpning och skada för malaysiska tillverkare är en brist i kommissionens analys, nämligen att kommissionen aldrig har tillhandahållit uppgifter angående Malaysia från Dun & Bradstreet till berörda parter, vilket den har gjort för de länder som tas upp i den första noteringen. Trots att CCCME i sina synpunkter på den andra noteringen betonade vikten av att förlita sig på företags reviderade räkenskaper jämfört med uppgifter från Dun & Bradstreet verkar kommissionen inte ha försökt hitta sådana uppgifter för Malaysia eller Thailand.

(293) EFDA menade att den påstådda avsaknaden av finansiella uppgifter för malaysiska företag beror på kommissionens egen passivitet, eftersom kommissionen har tillhandahållit utdrag från Dun & Bradstreet för flera länder men vägrat att göra det för Malaysia. EFDA noterade också att det är omöjligt att Dun & Bradstreet saknar uppgifter om malaysiska fästdonstillverkare och har framfört att Dun & Bradstreets webbplats innehåller uppgifter om 85 företag under en av de Nace-koder som är relevant för den undersökta produkten.

(294) Den exporterande tillverkaren Ningbo Jinding, som ingick i urvalet, har fått tag på reviderade räkenskaper för elva malaysiska tillverkare av fästdon från det malaysiska registret och har föreslagit tre av dem (som var lönsamma) för kommissionen.

(295) CCCME tillade att de uppgifter som kommissionen nu har till sitt förfogande, dvs. reviderade räkenskaper för dessa företag i Malaysia, är mycket mer tillförlitliga än uppgifter från Dun & Bradstreet om de thailändska företagen, eftersom

a) de reviderade räkenskaperna är detaljerade, begripliga och innehåller förklaringar om de finansiella uppgifterna och tolkningen av dem, medan de rapporter som finns tillgängliga via Dun & Bradstreet ofta är allmänna, inte tillräckligt detaljerade eller saknar analyser av källuppgifterna. Dessutom innehöll Dun & Bradstreets databas alla tillgängliga uppgifter och ”standardiserar de grundläggande rapporteringsuppgifterna”, vilket gör det svårt att veta exakt vad uppgifterna omfattar.

b) Det finns faktiska bevis för att uppgifterna från Dun & Bradstreet inte är tillförlitliga eftersom den exporterande tillverkaren Ningbo Jinding i tidigare inlagor ([70]) har visat att företagets egna uppgifter i Dun & Bradstreets databas inte motsvarar uppgifterna i dess reviderade räkenskaper.

(296) När det gäller de tillgängliga uppgifterna för fästdonstillverkarna i Malaysia bekräftade kommissionen, såsom anges i skäl 223, att det fanns finansiella uppgifter om ett företag som tillverkar den undersökta produkten i Malaysia i den andra noteringen. Det var därför inte nödvändigt att tillhandahålla uppgifter från Dun & Bradstreet för detta företag eftersom vissa av de berörda parterna också hade identifierat detta företag och lämnat in koncernens reviderade räkenskaper i den ärendehandling som var öppen för alla berörda parter i detta fall. Det noteras vidare att kommissionen, i linje med sin normala praxis, använder de databaser som den förfogar över (såsom Bloombergs och Dun & Bradstreets databaser) för att identifiera tillverkare i alla potentiella representativa länder, däribland Malaysia och Thailand. I sina efterforskningar strävar kommissionen efter att identifiera vilka som tillverkar den undersökta produkten med en fullständig uppsättning finansiella uppgifter som är relevanta för undersökningsperioden för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för det konstruerade normalvärdet. Det faktum att berörda parter hittade tillverkare i Malaysia under de Nace-koder som är relevanta för den undersökta produkten bekräftar inte att dessa tillverkare faktiskt tillverkar den undersökta produkten, och att det finns en fullständig uppsättning finansiella uppgifter som är relevanta för undersökningsperioden. Även om kommissionen inte ifrågasätter att de granskade räkenskaperna är användbara konstaterar den att CCCME inte har lyckats visa hur den standardiserade grunden för rapporteringsuppgifterna i Dun & Bradstreets databas gör uppgifternas exakta omfattning osäker. Skillnaderna i de uppgifter som lagts fram – mellan Ningbo Jindings reviderade räkenskaper och företagets uppgifter i Dun & Bradstreets databas – beror i själva verket på att de intäktsuppgifter som finns i databasen hänför sig till de uppskattade intäkterna 2014, medan intäkterna i de reviderade räkenskaper som har lagts fram avser de faktiska intäkterna 2014. Slutligen beaktades inte de reviderade räkenskaperna för de tre malaysiska tillverkarna närmare efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, eftersom Malaysia inte ansågs vara ett lämpligt representativt land i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen (se skäl 291). Parternas påståenden avvisades därför.

(297) CCCME och EFDA upprepade sin begäran om att om Thailand skulle användas som representativt land borde importuppgifterna för de fyra viktigaste råvarorna (HS 721391, HS 721399, HS 722790 och HS 722830) justeras genom att importen från Japan dras av från den totala importen, eftersom den är orimligt högt prissatt. Påståendet stöddes av den exporterande tillverkaren Wenzhou, som ingick i urvalet. Parterna hävdade nämligen att importen av valstråd från Japan till Thailand främst avser de högre kvalitetsklasser som används för fästdon för fordonsindustrin. De är mycket dyrare än den valstråd av lägre kvalitet som används av de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet och som främst tillverkar standardfästdon. Dessa parter hävdade att Thailand har en stark fordonstillverkning som kräver betydande volymer fästdon som tillverkas med en valstråd av särskilt hög kvalitet, och att det endast finns en inhemsk leverantör av denna specialkvalitet i Thailand, med begränsad kapacitet. Därför måste betydande mängder av sådan valstråd av specialkvalitet importeras. Eftersom det inte finns några andra tillverkare av valstråd av specialkvalitet i Asean-regionen än Japan (utom den tidigare nämnda inhemska tillverkaren i Thailand) skedde importen nödvändigtvis från det landet.

(298) Dessa parter hävdade vidare att priserna på importen av de fyra viktigaste råvarorna från Japan till Thailand inte är representativa, eftersom dessa priser är högre än importpriserna eller priserna på hemmamarknaden för dessa råvaror på andra marknader (som Turkiet, EU, Förenta staterna osv.). CCCME tillade att kommissionen inte borde ha analyserat priserna på den japanska exporten till olika marknader, utan snarare ha jämfört priserna på importen från Japan med priserna på importen från andra länder till Thailand. CCCME har därför begärt att kommissionen antingen borde förlita sig på uppgifter om den thailändska importen, exklusive importen från Japan, eller på Aseans uppgifter om importen till Thailand, eller använda thailändska inhemska priser för dessa material.

(299) De kinesiska myndigheterna stödde påståendet att de valstrådar som importeras från Japan används för tillverkningen av fästdon som är avsedda för fordonsindustrin i Thailand och att prisnivån på dessa därför är onormalt hög. Eftersom endast ett fåtal fästdon för fordon exporteras från Kina till EU återspeglar det referensvärde som används för att fastställa normalvärdet inte de motsvarande kostnaderna för valstråd som används i de fästdon som exporteras från Kina till EU.

(300) EFDA hävdade också att den enda skillnaden mellan HS 721391 och HS 721399 är valstrådens dimension, vilket i sig inte kan motivera den betydande skillnaden i det genomsnittliga importpriset per HS-nummer. De hävdade att denna prisskillnad troligen beror på att importen från Japan under HS-nummer 721391 endast stod för 9 %, medan importen under HS-nummer 721399 stod för 65 %. Wenzhou tillade att dess inköpspris för råvaror under HS 721391 och HS 721399 var liknande.

([70]) Ningbo Jindings inlaga t21.003137, 6.4.2021.

(301) Ingen av de ovannämnda berörda parterna underbyggde sina påståenden om andelen valstråd av specialkvalitet som användes för tillverkningen av icke-standardfästdon som används inom fordonssektorn i den totala importen från Japan till Thailand, eller hur man särskiljer råvaran av specialkvalitet bland de fyra HS-numren, trots att icke-standardfästdon också omfattades av denna undersökning och råvaran av specialkvalitet kan användas för dem. Baserat på de konfidentiella uppgifter som har lämnats av en av parterna stod fästdon för fordonsindustrin för mindre än 50 % av den totala efterfrågan på fästdon för industriellt bruk i Thailand under 2018, vilket innebar att det fanns en efterfrågan på råvaror för både standardfästdon och icke-standardfästdon i Thailand. Samtidigt stod importen från Japan av de fyra viktigaste råvarorna till Thailand för omkring 33 % av den totala importen av dessa material, samtidigt som parterna saknade bevis i sina inlagor för hur stor del av importen som var avsedd för icke-standardfästdon eller för fästdon över huvud taget (eftersom materialet också användes för andra produkter).

(302) När det gäller prisskillnaden mellan importen från Japan och övriga tredjeländer till Thailand inkluderade för det första de importpriser från Japan till Thailand som jämfördes av parterna tullar, medan priserna på andra marknader inte gjorde det. För det andra ansåg kommissionen att prisjämförelsen mellan det genomsnittliga priset på importen från Japan till Thailand och de genomsnittliga prisnivåerna på andra marknader, som de berörda parterna tillhandahöll, inte var meningsfull, eftersom den inte avsåg likadana produkter. Även om de japanska priserna till Thailand, som dessa parter hävdade, inte inkluderade vanlig valstråd, inkluderade genomsnittspriset på andra marknader båda sidor – vanliga valstrådar och valstrådar av specialkvalitet, och en sådan jämförelse gav därför inte några meningsfulla resultat och beaktades inte. Kommissionen tittade därför för jämförelsens skull å ena sidan på priserna på all import till Thailand (inklusive vanlig valstråd och valstråd av specialkvalitet) och å andra sidan på importpriserna eller de inhemska priserna på andra marknader, vilka tillhandahållits av parterna. En jämförelse som baserades på det genomsnittliga priset för alla typer av valstrådar under respektive HS-nummer visade att det endast fanns betydande prisskillnader för två typer som användes i mindre kvantiteter av den exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Prisskillnaden i sig var därför inte betydande. Slutligen underbyggde parterna inte varför skillnaden i valstrådsdimensionen inte kunde ha någon betydande inverkan på priserna. Wenzhous inköpspris var snedvridet och kunde därför inte beaktas.

(303) Med tanke på att i) parterna inte lade fram mer underbyggda uppgifter om hur stor andel av de importerade råvarorna från Japan som var avsedda för icke-standardfästdon och hur man särskiljer råvaran av specialkvalitet bland de fyra HS-numren, att ii) det fanns en tillräcklig efterfrågan på råvarorna för tillverkningen av både standardfästdon och icke-standardfästdon i Thailand och att iii) den genomsnittliga prisskillnaden mellan importen till Thailand och det genomsnittliga priset på valstråd på andra marknader inte var relevant, såsom anges i skälet ovan, fanns det ingen anledning att konstatera att exporten från Japan till Thailand inte var representativ och därför borde exkluderas. Följaktligen avvisas parternas påståenden i detta avseende.

(304) CCCME upprepade vidare att vissa thailändska tillverkares finansiella uppgifter inte borde användas för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Topy Thailand, Thaisin Metals Industries Co., Ltd och S.J Screwthai tillverkade nämligen inte produkter som kan jämföras med de kinesiska tillverkarnas. Därmed innebar dessa tillverkares annorlunda produktfokus oundvikligen att deras kostnader och finansiella uppgifter var mycket annorlunda och inte kunde jämföras med de kinesiska tillverkare som ingick i urvalet.

(305) EFDA hävdade också att Topy Thailand inte tillverkade den undersökta produkten och därför inte borde uteslutas. De underläggsbrickor som tillverkas av Topy Thailand var, i enlighet med vas som framgår av webbplatsen för koncernföretaget i Japan, tryckringar som helt skiljde sig från de underläggsbrickor som omfattades av den aktuella undersökningen. Uppgifterna från Topy Thailand tycktes inte heller vara tillförlitliga, eftersom Topy-koncernens konsoliderade vinst i årsrapporten för 2020 motsvarade den som kommissionen använde för Topy Thailand.

(306) CCCME hävdade att uppgifterna i Dun & Bradstreets databas och Orbis-databasen ([71]) i allmänhet är helt otillförlitliga, särskilt för de utvalda thailändska tillverkarna, eftersom uppgifterna skiljer sig åt mellan de två databaserna. CCCME hävdade att uppgifterna i dessa databaser är en uppskattning och tyckte att det var olämpligt att kommissionen förlitade sig på sådana uppskattningar, eftersom de finansiella uppgifterna för privata företag i Thailand inte är offentliga och det därför är omöjligt för dessa databaser att förlita sig på faktiska siffror. CCCME tillade att man endast kan lita på Dun & Bradstreets databas och Orbis-databasen i fall där räkenskaperna har offentliggjorts.

([71]) Databasen Orbis, som tillhandahålls av Bureau Van Dijk (https://orbis.bvdinfo.com).

(307) När det gäller tillverkarna i Thailand bekräftades inte påståendena om att de inte tillverkade den undersökta produkten under undersökningens gång. Såsom anges i skäl 244 tillverkades flera typer av fästdon som omfattades av definitionen av den undersökta produkten i dessa företags produktmix. På Topy Thailands webbplats ([72]) framgick det också att företaget tillverkade underläggsbrickor av standardtyp som ingår i den undersökta produkten och inte bara tryckringar, vilket man hade hävdat. Kommissionen bekräftade därför att de utvalda företagen i Thailand direkt eller indirekt var närstående tillverkningen och försäljningen av den undersökta produkten, och alla påståenden i detta avseende avvisades.

(308) När det gäller påståendet om att uppgifterna i Dun & Bradstreets databas inte var tillförlitliga, såsom anges i skälen ovan, noterar kommissionen att den konsoliderade vinsten för Topy-koncernen är ett resultat av koncernens intäkter och kostnader i förhållande till parterna utanför koncernen och att vinsterna inom koncernen elimineras i koncernredovisningen. Med tanke på detta det inte konstigt att vinsten för ett av företagen i koncernen och koncernen som helhet är liknande och bekräftar inte att uppgifter från Dun & Bradstreet för Topy Thailand inte är tillförlitliga. Den årsrapport från Topy-koncernen som lämnats in av EFDA klargör inte heller frågan eftersom den endast innehåller konsoliderade siffror för koncernen och därför inte ifrågasätter den thailändska enhetens resultat.

(309) Skillnaderna mellan uppgifterna i Orbis-databasen och Dun & Bradstreets databas kan bero på olika beskrivningar av de finansiella poster som samlas in av databaserna, eller på olika delar av företagets/koncernens rapport, och det kan därför inte bevisas att uppgifterna inte är tillförlitliga. Dessutom inhämtas dessa uppgifter från företagen och behöver inte nödvändigtvis vara offentligt tillgängliga. Parten kunde inte heller bevisa att uppgifter från Orbis-databasen och Dun & Bradstreets databas endast var tillförlitliga i fall där räkenskaperna hade offentliggjorts. Påståendena i detta hänseende avvisades därför.

(310) Slutligen hävdade CCCME att om kommissionen använde de thailändska företagens finansiella uppgifter måste vinstmarginalerna justeras för att återspegla råvarukostnaderna exklusive importen från Kina och andra länder som inte är WTO-medlemmar. I detta avseende lyckades parten inte visa hur en sådan justering skulle vara relevant för dessa specifika företag i Thailand och att det var relevant att utesluta importen från Kina och andra länder som inte är WTO-medlemmar för dessa specifika företag. Påståendet avvisades därför.

3.9.3 *Referensvärden som använts för beräkningen av normalvärdet*

3.9.3.1 Referensvärde och beräkningen av arbetskraftskostnaden

(311) När det gäller de bästa tillgängliga uppgifter om arbetskraftsåtgången som använts i enlighet med artikel 18 i grundförordningen hävdade Jiangsu att de timmar som kommissionen använde för beräkningen inte var den tidpunkt då den anställde inställde sig vid eller lämnade produktionslinjen, utan den tidpunkt då en anställd anländer till eller lämnar fabriken. Principen om åtta timmars arbetsdag bör tolkas som det maximala antalet arbetstimmar under en arbetsdag och de justeringar som kommissionen tillämpade var orimliga och ledde till absurda resultat. Kommissionen borde ha använt en arbetsdag på åtta timmar eftersom det är denna som är inskriven i konventionen angående arbetstid i industrin ([73]), som har ratificerats av EU:s medlemsstater. Dessutom tillämpar Kina principen om en åttatimmars arbetsdag och därför bör de åtta timmarna tolkas som det maximala antalet arbetstimmar under en arbetsdag.

(312) Kommissionen ansåg att de fastställda ankomst- och avresetiderna till och från fabrikslokalerna i Jiangsu var rimliga för att beräkna de faktiska arbetstimmarna eftersom det inte fanns någon annan anledning för en anställd att befinna sig i fabrikslokalerna än för det faktiska arbetets skull, eller några sådana andra anledningar tillhandahölls inte av Jiangsu. Det bör noteras att det genomsnittliga antalet arbetstimmar per dag, som beräknades av kommissionen, översteg standardantalet på åtta arbetstimmar, vilket var rimligt eftersom övertidstimmarna också registrerades av Jiangsu självt. Partens påståenden i detta avseende avvisas därför.

([72]) http://www.topy.co.th/product_Washers.php.
([73]) Artikel 2 i konventionen angående arbetstid i industrin, 1919 (nr 1).

(313) Jiangsu hävdade vidare att kommissionen inte tillhandahöll någon förklaring av på vilken grund den fastställde arbetskraftskostnaden per timme, utan endast tillhandahöll en länk till källan. De faktiska timmar som arbetas per vecka inom tillverkningsindustrin i Thailand överstiger fyrtio timmar i veckan avsevärt. Jiangsu framförde att omkring 67 % av de anställda inom tillverkningssektorn i Thailand, baserat på den källa som kommissionen använde, arbetade mellan 40 och 49 timmar. Dessutom föreskrivs i den nu gällande arbetsskyddslagstiftningen i Thailand att den maximala arbetstiden per vecka är 48 timmar, vilket därför skulle vara en lämpligare grund för att fastställa arbetskraftskostnaden per timme.

(314) För att beräkna arbetskraftskostnaden per timme använde sig kommissionen av 40 timmar per vecka (dvs. den månatliga arbetskraftskostnaden i det representativa landet dividerades med fyra veckor och därefter med fyrtio timmar per vecka), vilket är standardantalet timmar som arbetas per vecka (åtta timmar per dag multiplicerat med fem arbetsdagar). Det faktum att 67 % av de anställda inom tillverkningssektorn i Thailand arbetar mellan 40 och 49 timmar i veckan visar inte hur många anställda som arbetar 40 timmar eller fler, samtidigt som arbetsskyddslagstiftningen i Thailand föreskriver det maximala antalet arbetstimmar, inte det faktiska antalet arbetstimmar. Partens påstående i detta avseende avvisas därför.

(315) Ningbo Jinding hävdade att kommissionen inte borde ha använt det fasta antalet arbetstimmar per kilo fästdon som tillverkas vid Jiangsu, eftersom Jiangsus produktivitet är betydligt högre än Ningbo Jindings, tack vare att Jiangsu använder sig av varmvalsning under produktionsprocessen. Denna part tillade att kommissionen borde tillämpa tillgängliga uppgifter på ett rimligt sätt, och att detta framför allt inte borde leda till helt orimliga resultat, särskilt inte när tillämpningen av tillgängliga uppgifter inte beror på bristande samarbete, som i det aktuella fallet. EFDA stödde detta påstående och noterade att kommissionen hade blåst upp arbetskraftskostnaderna och därmed dumpningsmarginalerna.

(316) Ningbo Jinding upprepade också sin begäran om att kommissionen borde utgå från standardarbetstimmar och påstod att det fanns bevis för att arbetsrätten i Kina, som fastställer en åtta timmar lång arbetsdag, har följts och verkställts av företaget. Dessutom finns det inga bevis i ärendehandlingarna för att den kinesiska arbetsrätten inte följdes eller verkställdes, och därför borde kommissionen utgå från att lagstiftningen följdes.

(317) Såsom anges i skäl 180 kunde kommissionen inte kontrollera den faktiska arbetskraftsåtgången för någon av de tre exporterande tillverkarna i urvalet och använde därför tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen i detta avseende. Såsom anges i skäl 260 motsvarade uppgifterna om skillnaden mellan de rapporterade timmarna och de ankomst- och avresetider som konstaterades vid Jiangsu inte den faktiska arbetstidsåtgången vid Jiangsu. Kommissionen har endast använt uppgifterna om ankomst- och avresetiderna som tillgänglig uppgifter för att uppskatta de faktiska arbetstimmarna. Det var därför inte möjligt för kommissionen att fastställa skillnaden mellan de arbetstimmar som krävs för olika tillverkningsmetoder (varm- och kallvalsning) för någon av de exporterande tillverkarna i urvalet. Den klagande hade inte heller själv lämnat några bevis för hur dessa skulle uppskattas. De 17 arbetstimmar som beräknades på grundval av tillgängliga uppgifter liknade de standardarbetstimmar som krävdes vid några av Ningbo Jindings produktionsavdelningar, men det fanns inte fanns några bevis för att övertidstimmarna inte var frivilliga.

(318) Såsom anges i skäl 183 fann kommissionen under undersökningens gång att den faktiska arbetstiden inte återspeglades i den ersättning som betalades ut till personalen. I motsats till vad som hävdades lade företaget inte fram några bevis för de arbetstimmar som ersättningen grundades på och kunde därför inte visa att standardarbetstimmar faktiskt tillämpades, utan tillhandahöll endast företagets meddelanden till personalen som begränsade det maximala antalet timmar. Kommissionen ansåg därför att metoden för fastställande av faktiska arbetstimmar var rimlig och parternas påståenden i detta avseende avvisades.

3.9.3.2 Referensvärde för elkostnader

(319) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Jiangsu att den inflationsjustering som kommissionen använde för att justera eltariffen från november 2018 inte har förverkligats, eftersom den thailändska eltariffen inte har ändrats för att återspegla någon inflation sedan dess. Jiangsu hävdade vidare att kommissionen inte har lämnat några skäl till att justeringen är nödvändig. Dessutom har kommissionen inte justerat inflationen för vatten och naturgas och inte heller förklarat detta.

(320) Ningbo Jinding hävdade att eftersom referensvärdet för elkostnaderna fastställdes på grundval av det elpris som offentliggjordes för faktureringsmånaden november 2018, justerat med den tillämpliga inflationstakten fram till mitten av undersökningsperioden, inte återspeglade elkonsumenternas faktiska kostnader i Thailand under undersökningsperioden. Parten påpekade att det bland de eltariffsvillkor som anges på den webbplats ([74]) där kommissionen hämtade det elpris som var tillämpligt under undersökningsperioden, anges att ”elavgifter som faktureras varje månad omfattar grundavgiften för el enligt tarifferna nedan, och en energijusteringsavgift”. Kommissionen borde därför ha tillämpat en energijusteringsavgift snarare än en inflationsjustering.

(321) Kommissionen har granskat eltariffsvillkoren i Thailand och bekräftat att energijusteringsavgiften (som omfattar olika delar av det rörliga priset) faktiskt har justerats regelbundet av elleverantören i Thailand. Den justerade därför det referensvärde för el som användes med energijusteringsavgiften i stället för inflationsjusteringen för de tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet. Till skillnad från det referensvärde för el som baserades på faktureringen i november 2018 och som därför behövde justeras till undersökningsperioden, såsom förklaras ovan, rörde de referensvärden för vatten och naturgas som kommissionen tillämpade redan undersökningsperioden, och därför gjordes inga ytterligare justeringar.

(322) Ningbo Jinding hävdade också att kommissionen har tillämpat en felaktig spänningsnivå för de eltariffer som Ningbo Jinding debiterades under undersökningsperioden, eftersom företagets faktiska spänningsnivå överstiger 12 kV. Kommissionen granskade och justerade referensvärdet i förhållande till Ningbo Jindings spänningsnivå, vilket bekräftades av bevis som samlats in under dubbelkontrollen på distans och som var av relevans för de eltariffer som Ningbo Jinding debiterades under undersökningsperioden.

3.9.3.3 Justering för inhemsk frakt och importtullar som tillämpas på råvarornas referensvärde

(323) Ningbo Jinding hävdade att kommissionen felaktigt hade beräknat den inhemska frakten baserat på en procentandel av råvaruvärdet, medan frakten för råvaruinköpen vanligtvis fastställs på grundval av inköpsvolymen. Denna part noterade att kommissionen själv konsekvent kopplar transportkostnaderna till volymen snarare än råvaruvärdet. Dessutom borde kommissionen ha tagit hänsyn till det faktiska transportavståndet till Ningbo Jinding.

(324) Wenzhou hävdade att det är tillräckligt att se till att råvarupriset från fabrik inte är snedvridet och att varje tillägg av transportkostnader bör vara förenligt med de faktiska leveransvillkoren för de kinesiska exporterande tillverkarnas råvaruinköp. Följaktligen bör endast de faktiska transportkostnaderna från leverantörerna till Wenzhou beaktas utöver priset från fabrik. Wenzhou ansåg vidare att det var orimligt att transportkostnaderna för råvaror uttrycktes som en procentandel av den rapporterade råvarukostnaden, medan den faktiska transportkostnaden beräknades på grundval av kvantiteten och inte värdet.

(325) Ningbo Jinding hävdade vidare att det saknas anledning att lägga till en importtull på råvarupriset eftersom Ningbo Jinding köpte sina råvaror i Kina och inte betalade några importtullar. GTA-uppgifterna baseras också på cif-priser, och omfattar därför redan ytterligare kostnader såsom internationella transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, som inte var tillämpliga i samband med inhemska inköp och därför borde dras av.

(326) Wenzhou Junhao upprepade också sin synpunkt på den första noteringen att alla råvaror för den undersökta produkten köptes in på den inhemska marknaden av Wenzhou Junhao. Wenzhou Junhao hävdade att det importpris (cif) till Thailand som kommissionen använde som grund för att fastställa ett icke-snedvridet råvarupris, kan omfatta högre leveranskostnader än inhemskt inhandlade råvaror.

(327) Kommissionen ansåg att enligt artikel 2.6a a i grundförordningen bör normalvärdet avspegla det icke-snedvridna priset på råvarorna i det representativa landet (i detta fall Thailand) som relevant proxyvariabel för att konstruera normalvärdet i ursprungslandet. Det bör därför återspegla det pris som en tillverkare av fästdon skulle betala i Thailand för råvarorna levererade till fabrik. Om inga internationella transportkostnader eller importtullar lades till

([74]) http://www.mea.or.th/en/profile/109/114.

skulle det referensvärde som blir resultatet inte avspegla det icke-snedvridna priset på den thailändska marknaden, utan endast det genomsnittliga cif-priset i de länder som exporterar råvarorna i fråga. Detta skulle strida mot artikel 2.6a a i grundförordningen.

(328) I avsaknad av ett referensvärde för transportkostnader (per företag, per råvarutyp, per transportkanal osv.) har kommissionen dessutom använt förhållandet mellan den exporterande tillverkarens transportkostnader och råvarukostnader. Detta förhållande tillämpas på råvarans referensvärde, som följaktligen multipliceras med den kvantitet råvara som förbrukas av den exporterande tillverkaren. Denna metod återspeglar den exporterande tillverkarens kostnadsstruktur, eftersom förhållandet mellan transportkostnaderna och råvarukostnaderna upprätthålls och dessutom tillämpas på det icke-snedvridna referensvärdet.

(329) Alla parternas påståenden om beräkningen av inhemsk frakt och justeringen för importtullar som tillämpades för referensvärdet avvisades därför.

3.9.4 *Beräkning av normalvärdet*

(330) Wenzhou hävdade att det inte borde göras någon åtskillnad mellan de två valstrådstyper som används för tillverkningen av fästdon, nämligen HS 721391 och HS 721399, eftersom de endast skiljer sig åt sett till diameter (över eller under 14 mm) och deras pris är nästan lika, enligt flera källor. Dessutom är en diameter över eller under 14 mm inte en indikator som särskiljs i produktkontrollnummerstrukturen för den undersökta produkten.

(331) När det gäller råvaror bad man i frågeformuläret de exporterande tillverkarna att identifiera varje typ av råvara som användes vid tillverkningen av den produkt som omfattas av undersökningen med den mest exakta tullkoden (åtta eller tio siffror). Den angivna råvaran matchas sedan så exakt som möjligt med tullkoden för referensvärdet för samma råvara i det representativa landet. När man specificerar vilka råvaror som används är priset på dessa råvaror eller produktkontrollnummerstrukturen irrelevant, eftersom ingen av dessa används för att matcha tullkoden med referensvärdet för samma råvara i det representativa landet. I denna undersökning identifierades båda typerna av den råvara som används av Wenzhou. På grundval av detta har båda typerna av de råvaror som används av Wenzhou matchats med referensvärdet för samma råvara i Thailand. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(332) Wenzhou hävdade vidare att de försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader som användes för att konstruera normalvärdet fastställdes på grundval av fem thailändska företag utan att tillhandahålla en fördelning av de enskilda företagens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Kostnaderna för direktförsäljning, t.ex. transportkostnader, har inte heller dragits av från försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna. Därför är kommissionens påstående i det slutliga utlämnandet av uppgifter att den konstruerade normalvärdet för varje produkttyp från fabrik felaktigt. Eftersom exportförsäljningen fastställdes från fabrik utan transportkostnader bör dessa kostnader också dras av från normalvärdet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

(333) Såsom anges i skäl 276 konstruerade kommissionen normalvärdet per produkttyp från fabrik i enlighet med artikel 2.6 a i grundförordningen, vilket inbegriper ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Det finns inga tillgängliga uppgifter som visar att försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna för de thailändska företag som kommissionen använde omfattade transportkostnader för leverans till kunder. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(334) EIFI ansåg att den dumpningsmarginal som fastställdes för Jiangsu baserades på motstridiga uppgifter. Enligt Dun & Bradstreet hade Jiangsu endast 15 anställda, vilket motsvarar det antal anställda som normalt arbetar vid ett handelsföretag och överensstämmer inte med de fästdonskvantiteter som Jiangsu tillverkar. Jiangsus genomsnittliga exportpris på fästdon under undersökningsperioden är också lägre än det totala genomsnittliga exportpriset från Kina under samma period. Eftersom företaget hävdade att det främst tillverkade fästdon genom varmvalsning, vilket innebar högre produktionskostnader än fästdon som tillverkas genom andra produktionsprocesser, borde deras försäljningspris i genomsnitt dock vara högre än det genomsnittliga exportpriset från Kina. Dessutom är Jiangsu närstående två andra företag i Kina som tillverkar fästdon, som inte rapporterades i svaret på frågeformuläret, och risken var därför stor att dessa företag kommer att sköta sin export via Jiangsu och dra nytta av de lägre tullsatserna.

(335) Såsom anges i skäl 92 genomförde kommissionen dubbelkontroller på distans och bekräftade de uppgifter som hade lämnats av Jiangsu, inklusive antalet anställda och exportpriset. Det faktum att Jiangsus genomsnittliga exportpris kan vara lägre än det genomsnittliga priset för all export från Kina kan bero på avvikelsen från genomsnittet, med tanke på antalet exporterande tillverkare i Kina och antalet typer av den undersökta produkten som importeras från Kina och som inbegrips i beräkningen av det genomsnittliga importpriset för all export från Kina. Undersökningen visade inte heller att några närstående företag tillverkar den berörda produkten i Kina. EIFI:s påståenden i detta avseende avvisas därför.

3.9.5 *Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet*

(336) EFDA hävdade att andelen samarbetsvilliga exportörer som inte ingick i urvalet var för hög i strid med artikel 9.6 i grundförordningen. Detta beror på att kommissionen använde sig av tillgängliga uppgifter om arbetskraftsåtgången i enlighet med artikel 18 i grundförordningen och därför borde ha bortsett från de marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18 vid beräkningen av den genomsnittliga dumpningsmarginalen för urvalet. EFDA föreslog att Jiangsus dumpningsmarginal skulle användas för att fastställa den dumpningsmarginal som är tillämplig på de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet, eftersom detta skulle ha varit det enda företaget för vilka tillgängliga uppgifter inte hade använts.

(337) Kommissionen ansåg att artikel 9.6 i grundförordningen endast är tillämplig när marginalerna helt och hållet har fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18. Kommissionen framhöll att den, i enlighet med skäl 260, delvis förlitade sig på tillgängliga uppgifter om arbetskraftsåtgången för samtliga tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet, inklusive Jiangsu, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Snarare än att bortse från alla de marginaler som konstaterats för de samarbetsvilliga exportörerna ansåg kommissionen att det var lämpligt att förlita sig på alla dessa marginaler för att fastställa dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet. Partens påstående avvisades därför.

3.9.6. *Nivå på samarbete*

(338) EFDA framhöll återigen att graden av samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna bör betraktas som hög, med hänsyn tagen till fästdonsindustrins fragmenterade karaktär, som till största delen bestod av små och medelstora företag som bedrev export via handlare, logistiska svårigheter under covid-19-pandemin, affärsförbindelserna mellan exporterande tillverkare i Kina och klagandena, att graden av samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna översteg 50 %, dvs. var dubbelt så hög som unionstillverkarnas samarbetsvilja under den tidigare undersökningen om fästdon som ändå svarade för en betydande del av unionsindustrin ([75]), kommissionens strategi i detta ärende när det gäller unionsindustrins bristande samarbete och slutligen kommissionens allmänna strategi gällande SMF-företag i unionen, och i synnerhet de förenklade frågeformulär som var avsedda för SMF-företag.

(339) Såsom förklaras i skäl 179 fastställdes graden av samarbetsvilja hos de exporterande tillverkarna på grundval av de kinesiska exporterande tillverkarnas svar på stickprovsformuläret. Den information som begärdes är begränsad till grundläggande företagsinformation såsom kontaktuppgifter, global försäljning och produktionsvolymer samt närstående företag. Denna information bör vara lätt tillgänglig för alla företag, inklusive SMF-företag. Ingen av de exporterande tillverkarna som gav sig till känna pekade på att det var logistiskt svårt att lämna de efterfrågade uppgifterna, och EFDA underbyggde inte heller detta påstående. EFDA förklarade inte heller i vilken utsträckning de påstådda affärsförbindelserna mellan de exporterande tillverkarna och klaganden ska ha påverkat fastställandet av graden av samarbetsvilja. Dessutom ansågs unionsindustrins grad av samarbetsvilja i den tidigare antidumpningsundersökningen vara irrelevant för den aktuella undersökningen. Påståendet att icke-samarbetsvilliga unionstillverkare skulle behandlas annorlunda än icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare tas upp redan i skäl 46 och ansågs dessutom inte påverka de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja. Under alla omständigheter är begreppet ”betydande del” för unionsindustrin irrelevant när man beaktar de exporterande tillverkarnas grad av samarbetsvilja, eftersom begreppen avser helt olika situationer. Även om en betydande del av unionsindustrin hänvisar till tillräcklig representativitet vid inledandet syftar den landsomfattande dumpningsmarginalen till att undvika att bristande samarbetsvilja oskäligt belönas. Argumentet att SMF-företag i unionen skulle dra fördel av förenklade frågeformulär, till skillnad från de exporterande tillverkarna, är irrelevant i stickprovsskedet. Partens påståenden avvisades därför.

([75]) Förordning (EG) nr 91/2009.

(340) EFDA hävdade vidare, med hänvisning till WTO:s rättspraxis ([76]), att även om kommissionen drog slutsatsen att graden av samarbetsvilja var låg, får kommissionen inte bestraffa parterna. I detta avseende menade EFDA att tullsatsen för ”alla övriga exporterande tillverkare” fastställdes på grundval av en icke-representativ exportvolym som endast baserades på en produkttyp.

(341) När kommissionen tillämpar tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 har den stor handlingsfrihet så länge den metod som tillämpas är rimlig. I enlighet med artikel 18.6 i grundförordningen kan därtill resultaten av undersökningen vid tillämpning av tillgängliga uppgifter vara mindre gynnsamma för en part än om den hade samarbetat, för att undvika att bristande samarbetsvilja oskäligt belönas. I detta fall var kommissionen tvungen att basera beräkningen av den landsomfattande tullsatsen på de uppgifter som fanns tillgängliga i ärendehandlingarna. Metoden var rimlig eftersom den baserades på faktiska kontrollerade uppgifter från de exporterande tillverkarna i urvalet och beräkningen baserades på en vald produkttyp som var den mest representativa när det gäller den exporterande tillverkarens exportvolym. Påståendet att denna specifika produkttyp inte exporterades av de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna underbyggdes inte av EFDA och kunde inte kontrolleras. Detta argument avvisades därför.

3.9.7 *Förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare*

(342) EIFI hävdade att vissa av de exporterande tillverkare som hade klassificerats som samarbetsvilliga exporterande tillverkare inte borde betraktas som sådana eftersom de inte var tillverkare utan handlare av den berörda produkten, eller inte tillverkade den berörda produkten. För vissa av de exporterande tillverkarna motsvarade de namn som uppgavs i stickprovsformuläret inte namnen för det företagets registrerade momsnummer, och vissa andra hade ett onormalt lågt exportpris till unionen. EIFI lämnade uppgifter som baserades på offentligt tillgängliga källor till stöd för sitt påstående.

(343) Kommissionen noterar att de uppgifter som tillhandahölls av EIFI lämnades mycket sent under förfarandet, samtidigt som samma förteckning över samarbetsvilliga exporterande tillverkare lades in i ärendeakten för alla berörda parter den 6 januari 2021 ([77]) och därför inte längre kunde kontrolleras längre. Kommissionen kunde därför inte avgöra om de skäl som EIFI åberopade för att vissa företag skulle strykas från förteckningen över exporterande tillverkare var berättigade och dessa påståenden behövde därför avvisas.

(344) Ett handelsföretag i Kina, Changshu 5. Rich Trading Co., Ltd (*Changshu Rich*), hävdade att det borde läggas till på förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare tillsammans med sin närstående tillverkare i Kina, eftersom det samarbetade under undersökningen. Kommissionen noterar att ingen av dessa parter fyllde i stickprovsformuläret inom de angivna tidsfristerna. Changshu Rich har endast lämnat ett svar på stickprovsformuläret för icke-närstående importörer i unionen som inte var avsett för parterna i Kina, och svaret lämnades även först efter det att tidsfristerna hade löpt ut. Begäran om att läggas till på förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare avvisades därför. En annan exporterande tillverkare, som Changshu Rich kallade för ”partner”, hade lämnat in stickprovsformuläret inom den angivna tidsfristen och lade därför till på förteckningen.

(345) En annan exporterande tillverkare, Bulten Fasteners (China) Co., Ltd (*Bulten Fasteners*), begärde också att få läggas till på förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare med motiveringen att företaget samarbetade under undersökningen genom att lämna uppgifter om insatsvaror som var avsedda för de exporterande tillverkarna i Kina inom den tidsfrist som fastställts i tillkännagivandet om inledande. Det hävdade att kraven på att betraktas som en samarbetsvillig part var oklara och att de genom att lämna uppgifter om insatsvaror bekräftade sin avsikt att samarbeta och agera i god tro.

(346) Kommissionen noterade att Bulten Fasteners inte lämnade något svar på stickprovsformuläret, vilket efterfrågades i tillkännagivandet om inledande, och som också inkluderade ett samtyckte till att delta i stickprovsförfarandet och att undersökas. Som en av de exporterande tillverkarna nämnde i klagomålet mottog denne också särskilda instruktioner vid inledandet av förfarandet från kommissionen via skriftväxling, där det tydligt uppgavs att tillhandahållande av information inom ramen för stickprovsförfarandet var ett villkor för att betraktas som en samarbetsvillig part. Företaget lämnade inte heller några synpunkter på den förteckning över samarbetsvilliga exporterande tillverkare som nämns i skäl 345 och som hade funnits i ärendehandlingarna sedan det att undersökningen

([76]) WTO-panelrapporten *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea)*, punkt 7.36. och WTO-panelrapporten, *Kanada – Welded Pipe*, punkterna. 7.132–7.144.

([77]) Notering till de ärendehandlingar som berörda partern kan begära att få ta del av angående urvalet av exporterande tillverkare i Kina, t21.000202.

inleddes, när kommissionen väl hade valt ut stickprovet av exporterande tillverkare. I detta avseende begärde Bulten Fasteners att höras av förhörsombudet. Ett hörande ägde rum den 7 december 2021, då förhörsombudet drog slutsatsen att de processuella rättigheterna för Bulten Fasteners inte hade påverkats under förfarandet, eftersom företaget hade fått information från kommissionen som det inte hade reagerat på. Till skillnad från de exporterande tillverkare som lämnade in stickprovsformuläret och som uttryckligen gick med på att samarbeta i undersökningen i tid kan Bulten Fasteners inte betraktas som en samarbetsvillig exporterande tillverkare, och denna parts begäran avslogs.

(347) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter noterade kommissionen vissa skrivfel i förteckningen över samarbetsvilliga exporterande tillverkare, som korrigerades. Dessa korrigeringar baserades på den information som de berörda parterna hade lämnat i stickprovsformuläret. Shanghai Foreign Trade (Pudong) Co., Ltd, som lämnade in stickprovsuppgifter för sina närstående tillverkare Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd och Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd, ströks från förteckningen och ersattes av dess närstående tillverkare. BSC Corporation, en handlare som exporterar den produkt som tillverkats av dess närstående företag Liaocheng BSC Metal, ströks också från förteckningen och ersattes av dess närstående tillverkare.

3.9.8 *Övriga påståenden*

(348) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod den användare av polskruvar som nämns i skäl 154 och 155 att kommissionen bortsåg från dennes påstående om att dess huvudsakliga konkurrent i Indien tillverkar polskruvar och säljer dem i unionen på prisnivåer som liknar de för de polskruvar som importeras från Kina. Användaren hävdade att detta skulle visa att de kinesiska importpriserna inte är dumpade. Användaren hävdade också att kommissionen borde ha jämfört priserna på importen av polskruvar från Indien med normalvärdet. Eftersom kommissionen emellertid inte gjorde det går det inte att dra slutsatsen att importen från Kina av polskruvar var dumpad.

(349) Kommissionen påpekar först och främst att inget sådant påstående framfördes före det slutliga utlämnandet av uppgifter. Ett ogrundat påstående om att prisnivåerna på de indiska tillverkarnas polskruvar låg på samma nivå som de kinesiska detaljhandelspriserna på unionsmarknaden tyder inte i sig på att importpriserna från Kina inte skulle vara dumpade. För det andra grundar sig de dumpningsmarginaler som fastställts i avsnitt 3 ovan på exportpriserna för den berörda produkten som helhet och inga separata dumpningsmarginaler fastställdes för olika produkttyper. Såsom anges i detalj i avsnitt 3 fastställdes betydande dumpningsmarginaler för att kunna jämföra exportpriserna från de kinesiska exporterande tillverkarna med normalvärdet på grundval av uppgifter från det representativa landet. Denna användare lämnade inga synpunkter på beräkningen av dumpningsmarginalerna i sig och ingen av de faktorer som använts för beräkningen har bestridits av användaren. För det tredje erinras det om att denna undersökning är begränsad till export av den berörda produkten från Kina och att kommissionen därför inte var skyldig eller ens hade rätt att undersöka den påstådda dumpning som ska ha följt av importen från Indien. Detta påstående avvisades därför.

4. **SKADA**

4.1 **Inledande anmärkning**

(350) Såsom anges i skälen 96 och 97 löpte Förenade kungarikets övergångsperiod ut den 31 december 2020, och sedan den 1 januari 2021 omfattas landet inte längre av unionsrätten. Eftersom tidsfristen för att lämna svar på frågeformuläret och andra uppgifter löpte efter övergångsperioden bad kommissionen berörda parter att tillhandahålla uppgifter baserat på EU-27. Undersökningsresultaten om skada, orsakssamband och unionens intresse bedömdes därför på grundval av uppgifter för EU-27.

4.2 **Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

(351) Den likadana produkten tillverkades av fler än 70 tillverkare i unionen under undersökningsperioden. De utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

(352) Den totala tillverkningen i unionen under undersökningsperioden fastställdes till 1 060 569 ton. Kommissionen fastställde siffran på grundval av uppgifter från klaganden och de unionstillverkare som ingick i urvalet. Såsom anges i skäl 49 ingick sex unionstillverkare i det slutliga urvalet. De stod för 9,5 % av unionens sammanlagda tillverkning av den likadana produkten.

4.3 **Förbrukning i unionen**

(353) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen genom att lägga samman unionsindustrins totala uppskattade försäljningsvolym på unionsmarknaden (se tabell 6) och den totala importvolymen enligt uppgifter från Eurostat (se tabellerna 3 och 12).

(354) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukningen i unionen (ton)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Total förbrukning i unionen	2 134 778	2 093 096	1 959 386	1 748 012
Index	*100*	*98*	*92*	*82*

Källa: EIFI och Eurostat.

(355) Unionens förbrukning minskade under skadeundersökningsperioden. Sammantaget minskade förbrukningen i unionen med 18 %, från 2 134 778 ton 2017 till 1 748 012 ton under undersökningsperioden.

4.4 **Import från det berörda landet**

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(356) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av uppgifter från Eurostat. Marknadsandelen för denna import fastställdes på grundval av importvolymen och den totala förbrukningen i unionen.

Tabell 3

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Importvolym från Kina	135 287	171 152	207 946	209 033
Index	*100*	*127*	*154*	*155*
Marknadsandel (%)	6	8	11	12
Index	*100*	*129*	*167*	*189*

Källa: Eurostat.

(357) Importvolymen från Kina ökade med 54 % mellan 2017 och 2019 och förblev relativt stabil mellan 2019 och undersökningsperioden. Sammantaget ökade importvolymen med 55 % under skadeundersökningsperioden.

(358) Med tanke på den sjunkande förbrukningen i unionen ökade den kinesiska importens marknadsandel stadigt mellan 2017 och undersökningsperioden, från 6 % till 12 %.

(359) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EIFI att importvolymerna och marknadsandelen för importen från Kina borde vara högre på grundval av statistiska uppgifter som EIFI hade tillgång till. EIFI hade tillgång till statistiska uppgifter som inkluderade import av produkter som inte omfattades av undersökningen och uppskattade de totala importvolymerna på grundval av kunskap om marknaden. Den statistik som kommissionen använde för att fastställa importvolymerna i tabell 3 baserades dock på de faktiska importvolymerna av den berörda produkten enligt Taric-nummer som endast omfattade den berörda produkten. Volymen i tabell 3 återspeglar därför den faktiska importvolymen av den berörda produkten under skadeundersökningsperioden. Detta påstående avvisades därför.

(360) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde EFDA och CCCME klargöranden om vilka uppgifter som hade använts för att fastställa importvolymerna till unionen. Efter ett sådant klargörande begärde dessa parter att exakta uppgifter per Taric-nummer också skulle lämnas ut. Av sekretesskäl kan dessa uppgifter inte lämnas ut och denna begäran avslogs därför.

4.4.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(361) Kommissionen fastställde de genomsnittliga priserna för importen på grundval av uppgifter från Eurostat genom att dividera det totala värdet på importen från Kina med den totala importvolymen.

(362) Det genomsnittliga priset på importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importpriser (euro/ton)

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Kina	1 375	1 529	1 518	1 473
Index	*100*	*111*	*110*	*107*

Källa: Eurostat.

(363) Importpriserna från det berörda landet steg med 11 % mellan 2017 och 2018 och minskade under 2019 med 1 % och under undersökningsperioden med ytterligare 3 %. Totalt sett steg priserna på den kinesiska importen med 7 % under skadeundersökningsperioden. Denna höjning var dock långt ifrån tillräcklig för att uppväga prisökningen på råvarukostnaderna, som uppgick till 30 % under samma period. Dessutom låg importpriserna konstant under unionens försäljningspriser, såsom anges i tabell 8.

(364) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra

(1) det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingår i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån från fabrik, och

(2) de motsvarande vägda genomsnittliga priserna per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga kinesiska tillverkarna i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för vanliga tullar och kostnader efter import.

(365) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp och för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna vid behov och efter avräkning av avdrag och rabatter. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen under undersökningsperioden för de unionstillverkare som ingår i urvalet. Den visade en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på mellan 28 % och 46 % för importen från det berörda landet på unionsmarknaden.

4.4.2.1 Påståenden om prisjämförbarhet

(366) EFDA och CCCME hävdade att standardfästdon inte är utbytbara mot icke-standardfästdon och att de inte konkurrerar med varandra. De betonade att icke-standardfästdon vanligtvis är dyrare än standardfästdon. Medan de kinesiska exporterande tillverkarna främst exporterar standardfästdon tillverkar och säljer unionsindustrin i huvudsak icke-standardfästdon. Alla prisjämförelser bör därför baseras på en noggrann åtskillnad mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. CCCME framhöll också att de tre huvudsakliga produkttyper som omfattas av denna undersökning, dvs. skruvar, bultar och underläggsbrickor, skiljer sig från varandra och att de bör beaktas vid prisjämförelsen.

(367) På samma sätt hävdade den europeiska sammanslutningen för gör-det-själv-branschen (*EDRA* (European DIY Retail Association)) att en prisjämförelse mellan unionens försäljningspris på unionsmarknaden och det kinesiska importpriset borde ta hänsyn till skillnaden mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. En av importörerna hävdade att unionsindustrins interna produktkoder inte gjorde åtskillnad mellan standardfästdon och icke-standardfästdon och att en jämförelse mellan unionsindustrins försäljningspriser och importen från Kina därför skulle vara otillräcklig.

(368) EFDA hävdade att fästdon, även om de tillverkas på grundval av internationellt erkända standarder, också kan uppfylla särskilda ytterligare kundkrav, dvs. krav som skiljer sig från dem som fastställs i standarden, eller som inte tas upp i en sådan standard eller som är striktare än de som anges i standarden. Dessa fästdon bör betraktas som icke-standardfästdon. På samma sätt hävdade CCCME att inte bara fästdon som tillverkas på grundval av kundritningar bör betraktas som icke-standardfästdon, utan även sådana som tar hänsyn till andra kundkrav, även om sådana fästdon till fullo överensstämmer med internationella produktstandarder.

(369) EFDA pekade också på en skillnad mellan ”produktstandarder” och ”inspektionsstandarder” och mellan ”vanliga” produktstandarder och ”särskilda” produktstandarder. De hävdade att även om fästdon som överensstämmer med vanliga produktstandarder kan betraktas som standardfästdon bör fästdon som uppfyller inspektionsstandarder och särskilda produktstandarder betraktas som icke-standardfästdon i denna undersökning, eftersom dessa krav fungerar på samma sätt som kundspecifika krav.

(370) Dessutom framhöll EFDA och CCCME att fästdon som tillverkas av unionsindustrin ofta tillverkas med unionstillverkarnas standardtillverkningsanläggningar, samtidigt som de uppfyller krav som är mer omfattande än kraven i internationellt erkända standarder. Dessa fästdon bör betraktas som icke-standardfästdon.

(371) Slutligen hänvisade EFDA och CCCME till särskilda certifieringskrav inom vissa branscher (främst fordonsindustrin). Det rör sig om efterlevnadskrav för leverantörer av fästdon och omfattar till exempel skyldigheten att dokumentera tillverkningsprocessen för fästdon samt registrering av vissa uppgifter och steg i kvalitetskontrollen ([78]). EFDA hävdade att de nödvändiga investeringarna i leverantörernas tillverkningsprocess för att uppfylla dessa krav återspeglas i högre kostnader och priser och att fästdon som tillverkas under sådana förhållanden därför bör betraktas som icke-standardfästdon. CCCME hävdade att alla fästdon som används i fordonsindustrin borde betraktas som icke-standardfästdon.

(372) Kommissionen noterade att standardfästdon beskrivs i detalj i industristandarder, till exempel från Deutsches Institut für Normung (DIN) och Internationella standardiseringsorganisationen (ISO), eller i europeiska standarder (EN) som utarbetats och upprätthålls av Europeiska standardiseringskommittén (CEN). Med icke-standardfästdon avses däremot sådana fästdon som uppvisar skillnader i förhållande till branscherkända standarder och ofta överensstämmer med en viss användares design och/eller krav. Därför gör kundritningar som avviker från en erkänd internationell standard ett fästdon till ett specialfästdon, eller icke-standardiserat. På samma sätt betraktades fästdon som tillverkas i vanliga produktionslinjer som specialfästdon när de inte helt uppfyller en specifik internationellt erkänd industristandard.

([78]) Process för godkännande av produktionsdetaljer och produktionsprocess och produktionsgodkännande på nivå 3 eller högre, som används inom fordonsindustrin.

(373) Kommissionen noterade att alla påståenden om vilka typer av fästdon som bör betraktas som icke-standardfästdon, med undantag för dem som nämns i skälen 374 och 375, i själva verket inte ifrågasattes av unionsindustrin och även motsvarade överenskommelsen att så snart som ett standardfästdon inte exakt överensstämmer med en industriproduktstandard, bör det anses vara icke-standardiserat/ett specialfästdon.

(374) När det gäller de särskilda produkt- och inspektionsstandarder som nämns i skäl 369 ansåg kommissionen att så länge som ett fästdon tillverkas exakt enligt de tekniska specifikationerna för en internationellt erkänd standard bör det anses vara ett standardfästdon, och de påståenden som framförts i detta avseende avvisades därför.

(375) De certifieringskrav som anges i skäl 371 är kundspecifika efterlevnadskrav som kanske inte direkt påverkar de tekniska kraven för själva fästdonet i enlighet med internationellt erkända standarder. Så länge de inte påverkar fästdonets fysiska och tekniska egenskaper eller inte utgör en särskild kundritning, utan huvudsakligen hänvisar till frågor som dokumentationskrav i tillverkningsprocessen eller registrering av exempelvis kvalitetskontroller, betraktades inte krav på överensstämmelse som ett kriterium för att skilja mellan standardfästdon och icke-standardfästdon, och de påståenden som framförts i detta avseende avvisades.

(376) CCCME hävdade vidare att fästdon nästan uteslutande säljs via distributörer till slutanvändare och att detta bör beaktas i den prisjämförelse som bör göras i distributörernas handelsled. Såsom anges i skäl 278 skedde all exportförsäljning direkt till oberoende kunder i unionen, och de priser som betalats eller ska betalas beaktades därför i jämförelsen snarare än konstruerade exportpriser. Dessutom sålde unionsindustrin merparten av sin försäljning via distributörer och prisjämförelsen mellan importpriserna och unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden gjordes i samma handelsled. Detta argument var därför inte relevant i den aktuella undersökningen.

(377) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EFDA, CCCME och Kinas delegation vid Europeiska unionen att en justering av kostnaderna för kvalitetskontroll och dokumenthantering borde ha gjorts vid beräkningen av prisunderskridandemarginalerna. EFDA och CCCME hävdade att unionsindustrin omfattades av de särskilda certifieringskrav som anges i skäl 371, medan de kinesiska exporterande tillverkarna normalt inte hade några sådana krav. EFDA och CCCME hänvisade till artikel 3.2 i grundförordningen om att skadebedömningen måste grundas på en objektiv granskning och faktisk bevisning (inklusive en undersökning av prisernas inverkan i enlighet med artikel 3.2 i grundförordningen) och artikel 3.1 i WTO:s antidumpningsavtal som hänvisar till prisjämförbarhet. Eftersom certifieringskraven har en betydande inverkan på kostnaderna och priserna hävdade EFDA, CCCME och Kinas delegation att en lämplig justering borde göras när man beräknar prisunderskridande-marginalen.

(378) Dessa parter hänvisade till offentligt tillgänglig information och till de uppgifter som lämnats av en av de unionstillverkare som ingick i urvalet och som visade att minst en av unionstillverkarna i urvalet omfattades av certifiering baserat på en process för godkännande av produktionsdetaljer och därför felaktigt deklarerade en del av sin tillverkning som standardfästdon.

(379) När det gäller påståendena om de offentligt tillgängliga uppgifterna för en av de unionstillverkare som påstås ingå i urvalet noterade kommissionen att alla unionstillverkare som ingick i urvalet beviljades anonymitet och att eventuella synpunkter på dessa uppgifter därför inte var motiverade. Kommissionen bekräftade dock att man i samband med undersökningen inte kunde fastställa några betydande kostnadsskillnader mellan produktions-processer som är föremål för certifieringskrav och andra produktionsprocesser. Även om en sådan justering var underbyggd och motiverad skulle dess inverkan på prisunderskridandemarginalen därför vara försumbar, och kommissionens slutsatser om betydande prisunderskridande skulle därmed fortsätta att gälla. Dessa påståenden avvisades därför.

(380) När det gäller påståendet att en av de unionstillverkare som ingick i urvalet felaktigt deklarerade icke-standardfästdon som standardfästdon, erinras det om att enligt skäl 375 är det inte certifieringskraven i sig som avgör om ett fästdon ska anses vara ett icke-standardfästdon. Kommissionen konstaterade därmed i samma skäl att efterlevnadskraven, så länge de inte påverkar fästdonets fysiska och tekniska egenskaper eller inte utgör en särskild kundritning, utan

huvudsakligen hänvisar till frågor som dokumentationskrav i tillverkningsprocessen eller registrering av exempelvis kvalitetskontroller, inte betraktades som ett kriterium för att göra åtskillnad mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. Kommissionen kontrollerade att alla utvalda unionstillverkares produkttyper hade rapporterats korrekt. Detta påstående avvisades därför.

(381) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EFDA och CCCME att unionsindustrins försäljning främst skedde via närstående distributörer till slutanvändare. Eftersom kinesiska exporterande tillverkare säljer direkt till icke-närstående distributörer i unionen borde lämpliga justeringar ha gjorts för skillnader i handelsled. Detta påstående grundades inte på några uppgifter i ärendehandlingarna och underbyggdes inte heller av någon bevisning. Under undersökningen begärde EFDA och CCCME ytterligare uppgifter om den andel av unionstillverkarnas försäljning till distributörer som kommissionen lämnade och som bekräftade slutsatserna i skäl 376. Kommissionen klargjorde också att försäljningen för de unionstillverkare som ingick i urvalet som beaktades i beräkningarna av prisunderskridandet skedde till icke-närstående kunder i unionen. Detta påstående avvisades därför.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

(382) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(383) Som nämns i skälen 26–49 användes ett stickprovsförfarande för att fastställa den eventuella skada som unionsindustrin lidit.

(384) För fastställandet av skada skilde kommissionen på makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen utvärderade de makroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som klaganden lämnat, som dubbelkontrollerades mot de uppgifter som lämnats av de unionstillverkare som ingår i urvalet. De makroekonomiska uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare.

(385) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME och EFDA att kommissionen inte hade lämnat ut produktions- och försäljningsvolymen för de unionstillverkare som lämnade de uppgifter som ingick i de makroekonomiska indikatorerna. Under undersökningen förklarade kommissionen på begäran att dessa uppgifter lämnades på företagsspecifik nivå och därför var konfidentiella. EFDA hävdade vidare att kommissionen vägrade att lämna information om hur uppgifterna extrapolerades, och detta skulle vara en avgörande fråga med tanke på att endast en liten andel av de sammanlagda unionstillverkarna hade lämnat makroekonomiska uppgifter.

(386) De källor som användes och den metod som kommissionen tillämpade för att fastställa makroekonomiska uppgifter anges i skäl 384. Makroekonomiska uppgifter inhämtades från enskilda unionstillverkare och lämnades till kommissionen via klaganden. Den totala mängden makroekonomiska uppgifter uppskattades av klaganden genom att extrapolera uppgifterna på grundval av dessa tillverkares andel av den totala tillverkningen i unionen. Klaganden grundade den totala tillverkningen i unionen på tillgängliga uppgifter i Prodcom. De inlämnade uppgifterna justerades på grundval av den dubbelkontroll som utfördes mot uppgifterna från de unionstillverkare som ingick i urvalet. I justeringarna beaktades endast vissa inkonsekvenser i uppgifterna, men de uppgifter som klaganden lämnat ändrades inte väsentligt.

(387) EFDA kritiserade också att uppgifterna inte kontrollerades i tillräckligt hög grad av kommissionen och att icke-konfidentiella sammanfattningar av de makroekonomiska uppgifterna endast lämnades en dag före det slutliga utlämnandet av uppgifter. Såsom anges i skäl 384 kontrollerade kommissionen de uppgifter som tillhandahållits mot den information som fanns tillgänglig från de unionstillverkare som ingick i urvalet och genom en grundlig kompletteringsprocess avseende EIFI:s svar på frågeformuläret om makroindikatorer. De frågor som ställdes till EIFI gjordes tillgängliga för parter i den öppna ärendeakten. Kommissionen hade försäkrat sig om att uppgifterna var korrekta och ansåg därför att de utgjorde en lämplig grund för fastställandet av makroekonomiska indikatorer. Påståendet om otillräcklig kontroll avvisades därför. Den icke-konfidentiella sammanfattningen av unionstillverkarnas individuella bidrag offentliggjordes i tillräckligt god tid för att lämna synpunkter. Dessutom beviljades EFDA och CCCME en exceptionell förlängning av tidsfristen för att lämna synpunkter. Detta påstående avvisades därför.

(388) Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska skadeindikatorerna på grundval av de uppgifter som de unionstillverkare som ingår i urvalet lämnat som svar på frågeformuläret.

(389) Båda uppsättningarna av uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(390) De makroekonomiska indikatorerna är tillverkning, tillverkningskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.

(391) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

(392) Såsom anges i skäl 68 hävdade en exporterande tillverkare att urvalet av exporterande tillverkare huvudsakligen bestod av företag som tillverkar bultar (i motsats till tillverkare av skruvar) och att det därför inte skulle vara representativt för den kinesiska industrin och exporten i sin helhet. Skadeanalysen borde därför göras separat för dels skruvar„ dels bultar.

(393) Såsom anges i skälen 115 och 156 hävdade dessutom en exporterande tillverkare av konstruktionsskruvar för trä och en exporterande tillverkare av montageskruvar att dessa produkttyper inte omfattades av denna undersökning. Dessa berörda parter menade att skadeanalysen alternativt borde göras separat för dessa produkttyper.

(394) Såsom nämns i skäl 162 begärde CCCME att makroekonomiska skadeindikatorer skulle samlas in och bedömas separat för å ena sidan standardfästdon, å andra sidan icke-standardfästdon, på grundval av att unionsindustrin främst tillverkar och säljer icke-standardfästdon, medan de exporterande tillverkarna från Kina främst tillverkar och exporterar standardfästdon.

(395) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Kinas delegation vid Europeiska unionen att de berörda parterna inte hade möjlighet att kontrollera de aggregerade uppgifter för unionsindustrin som användes för att fastställa makroekonomiska indikatorer på grund av den anonymitet som beviljats de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(396) Såsom anges i skälen 16–20 ansåg kommissionen att begäran om anonymitet var väl underbyggd och välgrundad. Alla invändningar mot denna konfidentiella behandling avvisades därför. Kommissionen kan därför inte heller lämna ut vilka uppgifter per företagsnamn som bidrog till de makroekonomiska skadeindikatorerna. Metoden förklaras i skäl 384. Påståendet från Kinas delegation vid Europeiska unionen avvisades därför.

(397) Synpunkterna rörande representativiteten för urvalet av exporterande tillverkare behandlades redan i skäl 70. De berörda parternas synpunkter och påståenden rörande produktdefinitionen i undersökningen har redan behandlats i skälen 113–166.

(398) När det gäller påståendena om att skadeanalysen bör utföras separat per produkttyp erinrar kommissionen om att skäl 110 visade att alla produkttyper betraktades som en enda produkt i denna undersökning, eftersom de hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändningsområden. Alla motiveringar för fastställande av dumpning, skada och orsakssamband baserades därför på produkten som helhet. Ingen bevisning lades fram som kunde motivera en separat analys per produkttyp. Dessa påståenden avvisades därför.

(399) CCCME och EFDA hävdade att en anpassning av de mikroekonomiska skadeindikatorerna för de unionstillverkare som ingick i urvalet och som var SMF-företag skulle strida mot grundförordningen och WTO:s bestämmelser och borde därför inte tillämpas. De hävdade att en sådan metod på ett konstlat sätt skulle öka betydelsen hos de uppgifter som lämnats av SMF-företag, samtidigt som betydelsen hos de uppgifter som lämnats av stora företag på ett konstlat sätt skulle minskas. Eftersom kommissionen inte anpassade skadeindikatorerna krävdes ingen vidare analys av detta påstående.

(400) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME och EFDA att skadeanalysen borde ha utförts separat för å ena sidan standardfästdon, å andra sidan icke-standardfästdon. De hävdade också att en separat skadeanalys borde ha utförts för varje produktkategori, dvs. träskruvar, självgängande skruvar, bultar och underläggsbrickor, och hänvisade i detta avseende till överprövningsorganets rapport *US – Hot-rolled Steel* ([79]) och överprövningsorganets rapport *China – HP-SSST* ([80]) samt domstolens rättspraxis ([81]).

(401) När det gäller standardfästdon och icke-standardfästdon upprepade CCCME och EFDA för det första att specialfästdon och standardfästdon hör till två separata marknader, sett till deras fysiska egenskaper och kvalitetsskillnader samt slutanvändningsområde, och att de inte är utbytbara. För det andra upprepade de att exporterande tillverkare i Kina inriktar sig på standardfästdon, medan unionstillverkarna främst tillverkar specialfästdon. CCCME och EFDA betonade att domstolen i mål T-254/18 bekräftade att ”det kan vara motiverat med en analys av varje segment för sig när de produkter som undersökningen avser inte är utbytbara och när den dumpade importen kan beröra ett eller flera segment mer än andra”.

(402) Såsom anges i skälen 109 och 110 hade alla fästdon samma fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändningsområde. Såsom redan har påpekats i skäl 151 krävs det inte att alla produkttyper är helt utbytbara så länge alla typer har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändningsområden. Dessutom framkom det under undersökningen (se skäl 47) att unionsindustrin tillverkade och sålde standardfästdon och icke-standardfästdon samt att de exporterande tillverkarna exporterade standardfästdon och icke-standardfästdon till unionsindustrin. Det framkom även under undersökningen att slutanvändningsområdena överlappade. Unionsindustrin sålde fästdon för en rad olika tillämpningar och sektorer. Trots den låga graden av samarbetsvilja fastställde kommissionen att den dumpade importen konkurrerade med unionsindustrins försäljning av produkter med samma användningsområden och tillämpningar. Även om förekomsten av specialfästdon var låg när det gäller urvalet av samarbetsvilliga exportörer, framgick det av bevisning i ärendehandlingarna att de kinesiska exporterande tillverkarna ändå har kapacitet att tillverka och exportera icke-standardfästdon (till exempel har kinesiska exporterande tillverkare på mässor erbjudit en rad olika icke-standardfästdon och ett antal kinesiska tillverkare tillverkade fästdon till fordonssektorn). Urvalet av unionstillverkare bestod av företag vars försäljning uppvisade en jämn fördelning mellan standardfästdon och icke-standardfästdon. Majoriteten av företagen i urvalet tillverkade både standardfästdon och icke-standardfästdon, under det att det endast fanns ett företag som var helt inriktat på specialfästdon och ett som var helt inriktat på standardfästdon. Såsom anges i skäl 36 säkerställs en bred produktmix i urvalet för unionsindustrin. De produkttyper som importerades från de kinesiska exporterande tillverkarna överensstämde till mer än 90 % med de produkttyper som tillverkades och såldes av de unionstillverkare som ingick i urvalet och det framgick av en jämförelse av priserna för både standardfästdon och icke-standardfästdon att det konsekvent förekom ett betydande prisunderskridande och målprisunderskridande. Utan att det inverkar på det faktum att skadeanalysen måste göras på unionsindustrinivå, noterade kommissionen att alla unionstillverkare, inbegripet de som tillverkade specialfästdon, oavsett produktmix, uppvisade en negativ utveckling vad gäller tillverknings- och försäljningsvolym samt vinstmarginal. Detta visar att alla unionstillverkare som ingår i urvalet påverkades av importen från Kina. Såsom anges i skäl 552 finns det dessutom bevisning i ärendehandlingarna för att unionstillverkarna inte kunde öka sin tillverkning och försäljning av standardfästdon på grund av den prispress som den kinesiska importen utövade på unionsmarknaden. På makroekonomisk nivå gäller att majoriteten av de unionstillverkare som lämnade individuella uppgifter tillverkade både standardfästdon och specialfästdon. Försämringen när det gäller de makroekonomiska skadeindikatorerna, vilken inträffade samtidigt med ökningen av importen, samt den negativa utvecklingen vad gäller de mikroekonomiska indikatorerna för alla unionstillverkare i urvalet visar därför på att det förekom konkurrens på marknaden mellan unionsindustrin och importen från Kina på nivån för den likadana produkten, och undersökningen bekräftade inte de påståenden om motsatsen som framförts i detta avseende. Detta är i sig bevis för den väsentliga skada som unionsindustrin har lidit. Varken CCCME eller EFDA lämnade någon ytterligare information eller bevisning som skulle ha motiverat en separat analys av å ena sidan standardfästdon, å andra sidan icke-standardfästdon. Dessa påståenden avvisades därför.

(403) När det gäller träskruvar, självgängande skruvar, bultar och underläggsbrickor hävdade samma parter att eftersom dessa produkter klassificeras under olika KN-delnummer skulle detta tyda på att de hade olika egenskaper och inte var jämförbara med varandra. EFDA hävdade också att detta bekräftades av det faktum att en tillverkare av träskruvar i unionen hade motsatt sig klagomålet med motiveringen att den inte skulle se några positiva effekter av åtgärderna.

([79]) Rapport från överprövningsorganet, *US – Hot-Rolled Steel*, punkt 204.
([80]) Rapport från överprövningsorganet, *China – HP-SSST*, punkt 5.211.
([81]) Tribunalens dom av den 19 maj 2021, CCCME/kommissionen, T-254/18, ECLI:EU:T:2021:278, punkt 377. Se även förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004, Shanghai Teraoka Electronic/rådet„ T-35/01, ECLI:EU:T:2004:317, och tribunalens dom av den 24 september 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/kommissionen, T-500/17, ECLI:EU:T:2019:691.

(404) Slutsatserna i skälen 109 och 110 gäller också för ovannämnda produktkategorier. Ingen bevisning lades fram för att marknaderna skulle vara separerade för dessa kategorier vid sidan av det faktum att de klassificerades enligt olika KN-nummer. Detta kan dock inte betraktas som tillräcklig bevisning eftersom produkter kan omfattas av olika KN-nummer men ändå konkurrera med varandra. Det faktum att en unionstillverkare motsatte sig klagomålet i sig bevisar inte att det förekommer en segmentering på marknaden per produkttyp. Dessa påståenden avvisades därför.

4.5.1 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.1.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(405) Unionens sammanlagda produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Produktionsvolym (ton)	1 421 735	1 346 720	1 238 982	1 060 569
Index	*100*	*95*	*87*	*75*
Produktionskapacitet (ton)	2 317 772	2 256 337	2 247 276	2 310 557
Index	*100*	*97*	*97*	*100*
Kapacitetsutnyttjande (%)	61	60	55	46
Index	*100*	*97*	*90*	*75*

Källa: EIFI, kontrollerade svar på frågeformulären.

(406) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins produktionsvolym stadigt och sammantaget med 25 %.

(407) Produktionskapaciteten förblev stabil under skadeundersökningsperioden på omkring 2 300 000 ton. Kapacitetsutnyttjandet minskade dock påtagligt på grund av den betydande minskningen av produktionsvolymerna, och minskade från 61 % 2017 till endast 46 % under undersökningsperioden.

(408) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter konstaterade EFDA att indexen i tabell 5 över produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande under undersökningsperioden skiljer sig något från den icke-konfidentiella sammanfattningen av de makroekonomiska indikatorer som lämnats av EIFI och att detta skulle tyda på att kommissionen justerade de uppgifter som lämnades av EIFI.

(409) Såsom nämns i skäl 386 dubbelkontrollerades uppgifterna från klaganden mot de uppgifter som lämnades av de unionstillverkare som ingick i urvalet, och vissa korrigeringar på grundval av detta ledde till något annorlunda index.

4.5.1.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(410) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	1 414 956	1 303 730	1 199 408	1 038 934
Index	*100*	*92*	*85*	*73*
Marknadsandel (%)	66	62	61	59
Index	*100*	*94*	*92*	*90*

Källa: EIFI, kontrollerade svar på frågeformulären.

(411) Unionsindustrins försäljningsvolym minskade med 27 % under skadeundersökningsperioden, betydligt snabbare än den minskande förbrukningen, som minskade med 18 % under samma period.

(412) Till följd av detta minskade unionsindustrins marknadsandel från 66 % 2017 till 59 % under undersökningsperioden, dvs. en minskning med 10 % eller 7 procentenheter.

4.5.1.3 Tillväxt

(413) Mot bakgrund av den minskade förbrukningen förlorade unionsindustrin inte bara försäljningsvolymer i unionen utan även marknadsandelar.

4.5.1.4 Sysselsättning och produktivitet

(414) Sysselsättning och produktivitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Antal anställda (heltidsekvivalenter)	22 004	20 960	21 060	21 134
Index	*100*	*95*	*96*	*96*
Produktivitet (ton/anställd)	65	64	59	50
Index	*100*	*99*	*91*	*78*

Källa: EIFI, kontrollerade svar på frågeformulären.

(415) Unionsindustrins sysselsättning minskade under skadeundersökningsperioden på grund av den minskade produktionen och försäljningen. Detta ledde till en minskning av arbetskraften med 4 %, utan beaktande av eventuell indirekt sysselsättning.

(416) Eftersom produktionsvolymen minskade ännu snabbare än antalet anställda minskade unionsindustrins produktivitet med 22 % under skadeundersökningsperioden.

(417) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME och EFDA att kommissionen inte hade lämnat tydlig information om hur dessa indikatorer beräknats.

(418) Under undersökningen klargjorde kommissionen, på begäran av ovannämnda parter, att de makroekonomiska indikatorerna baserades på individuella uppgifter från unionstillverkare som företräddes av EIFI och att dessa uppgifter dubbelkontrollerades mot uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet. Metoden när det gäller makroekonomiska indikatorer beskrivs också i skäl 384. Detta påstående avvisades därför.

4.5.1.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(419) De dumpningsmarginaler som fastställdes under denna undersökning låg alla betydligt över miniminivån. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande, med tanke på volymen av och priserna för importen från det berörda landet.

4.5.2 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(420) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för de unionstillverkare som ingår i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Försäljningspriser i unionen

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	2 467	2 664	2 810	2 738
Index	100	108	114	111
Tillverkningskostnad per enhet (euro/ton)	2 354	2 482	2 673	2 709
Index	100	105	114	115

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(421) Unionsindustrins försäljningspriser per enhet steg med 11 % mellan 2017 och undersökningsperioden. Detta var betydligt lägre än ökningen av unionsindustrins tillverkningskostnad per enhet (+ 15 %) under skadeundersökningsperioden. Till följd av detta låg unionsindustrins försäljningspriser under tillverkningskostnaden per enhet under undersökningsperioden, på grund av den betydande prispress som utövades av importen från Kina, som underskred unionsindustrins försäljningspris med 37 % under undersökningsperioden.

(422) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte CCCME och EFDA dessa siffror och noterade att det var oklart hur enhetskostnaderna fastställdes. De påpekade också ett misstag i tabellen som kommissionen korrigerade. Enhetskostnaderna fastställdes enligt kommissionens praxis som fullständiga kostnader inklusive tillverkningskostnader och försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.

4.5.2.2 Arbetskraftskostnad

(423) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för de unionstillverkare som ingår i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Genomsnittslön per anställd (euro)	42 341	44 784	44 016	39 891
Index	*100*	*106*	*104*	*94*

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(424) Under skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd med 6 %.

4.5.2.3 Lagerhållning

(425) Lagernivåerna hos de unionstillverkare som ingår i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lagerhållning

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Utgående lager (ton)	39 021	40 191	45 398	41 638
Index	*100*	*103*	*116*	*107*

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(426) Den utgående lagernivån ökade med 16 % mellan 2017 och 2019 och minskade med 9 % mellan 2019 och undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden steg de utgående lagervolymerna med sammantaget 7 %.

4.5.2.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(427) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet hos de unionstillverkare som ingår i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	6	5	4	–1
Index	*100*	*78*	*61*	*–15*
Kassaflöde (euro)	39 458 582	29 914 473	23 776 496	14 621 456
Index	*100*	*76*	*60*	*37*

Investeringar (euro)	26 709 539	20 090 697	17 534 570	11 400 254
Index	*100*	*75*	*66*	*43*
Räntabilitet (%)	10	9	6	–1
Index	100	86	62	–8

Källa: Svar på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

(428) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionstillverkare som ingår i urvalet på grundval av nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen, uttryckt i procent av omsättningen av denna försäljning.

(429) Lönsamheten minskade varje år mellan 2017 och undersökningsperioden, när den blev negativ. Detta beror främst på att unionsindustrin inte kunde återspegla de ökade tillverkningskostnaderna i sina försäljningspriser på grund av pressen från den dumpade importen, som i genomsnitt underskred unionsindustrins försäljningspriser med 37 %.

(430) Nettokassaflödet är ett mått på unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sin verksamhet. Nettokassaflödet minskade stadigt under skadeundersökningsperioden och sjönk totalt med 63 %, främst på grund av den försämrade vinsten före skatt, under samma period.

(431) Med räntabilitet avses vinsten i procent av investeringarnas bokförda nettovärde. Den minskade ännu snabbare än lönsamheten och kassaflödet, och minskade varje år under skadeundersökningsperioden och blev negativ under undersökningsperioden, som en följd av den negativa lönsamheten. Under samma period mer än halverade unionsindustrin sin investeringsnivå, vilket ledde till en nedgång på 57 %. Unionsindustrins förmåga att anskaffa kapital hade påverkats allvarligt av urholkningen av lönsamheten och kassaflödet under skadeundersökningsperioden.

4.5.3 *Slutsats beträffande skada*

(432) Alla skadeindikatorer visade en negativ trend under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins produktionsvolym minskade med 25 % och dess försäljningsvolym med 27 %. Med den minskade förbrukningen på 18 % minskade unionsindustrins marknadsandel med 10 %, till 59 % under undersökningsperioden.

(433) Även om försäljningspriset ökade med 11 % under skadeundersökningsperioden var detta inte tillräckligt för att kompensera för ökningen av tillverkningskostnaden per enhet (+ 17 %), vilket ledde till att lönsamheten kontinuerligt urholkades under skadeundersökningsperioden. Denna prisnedgång ledde till förlust under undersökningsperioden. En liknande nedåtgående tendens noterades vad gäller sysselsättning, genomsnittlig arbetskraftskostnad, investeringar, räntabilitet och kassaflöde, vilka minskade under skadeundersökningsperioden.

(434) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

(435) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EFDA och CCCME att unionsindustrin inte led någon skada och hänvisade till offentligt tillgängliga uppgifter som tydde på positiv lönsamhet för vissa unionstillverkare under 2019, eller positiva tendenser för vissa av skadeindikatorerna.

(436) Den skadeanalys som kommissionen utförde grundades på aggregerade uppgifter från unionstillverkarna i urvalet om tillverkning och försäljning av den likadana produkten i unionen med avseende på mikroekonomiska indikatorer och på uppgifter för hela unionsindustrin med avseende på makroekonomiska indikatorer. De uppgifter som lämnats av EFDA och CCCME baserades däremot på offentligt tillgängliga uppgifter som endast rörde enskilda unionstillverkare. De ansågs därför inte vara representativa. På samma sätt omfattade kommissionens analys alla skadeindikatorer under flera år (*skadeundersökningsperioden*), medan de uppgifter som lämnades av EFDA och CCCME endast omfattade ett räkenskapsår, eller endast vissa specifika skadeindikatorer, såsom lönsamhet. Slutligen gällde de uppgifter som kommissionen inhämtat endast den undersökta produkten och dessa kontrollerades. De

uppgifter som lämnats av EFDA och CCCME ansågs därför inte lämpliga för att beskriva situationen för hela unionsindustrin under skadeundersökningsperioden och kullkastade inte undersökningsresultaten baserat på de mer exakta uppgifter som kontrollerades av kommissionen. Påståendena från EFDA och CCCME i detta avseende avvisades därför.

(437) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter noterade CCCME och EFDA att unionsindustrins lönsamhet enligt tabell 11 inte överensstämde med det försäljningspris per enhet och den tillverkningskostnad per enhet som rapporteras i tabell 8. Såsom anges i skäl 422 korrigerade kommissionen skrivfelet i tillverkningskostnaden per enhet. Den negativa lönsamhetsutvecklingen, som sjönk från 6 % 2017 till –1 % under undersökningsperioden, bekräftades dock.

5. **ORSAKSSAMBAND**

(438) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen från det berörda landet vållat unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats på grund av andra faktorer än den dumpade importen från det berörda landet inte tillskrevs den dumpade importen. Det rör sig om import från andra tredjeländer, minskad förbrukning i unionen, strukturella förändringar inom fordonssektorn, unionsindustrins import av fästdon, utvecklingen av råvarupriser och eventuella konkurrensfördelar för de kinesiska exporterande tillverkarna, covid-19-pandemin och den påstådda misskötseln inom unionsindustrin.

5.1 **Den dumpade importens verkningar**

(439) Unionsindustrins försämrade situation sammanföll med en betydande ökning av importen från Kina, vars priser konsekvent underskred unionsindustrins priser och höll nere unionens marknadspriser under undersökningsperioden. Som nämns i skäl 421 underskred de importpriser som togs ut av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet unionens priser med i genomsnitt 37 % under undersökningsperioden.

(440) Importvolymen från Kina ökade från omkring 135 000 ton 2017 till omkring 209 000 ton under undersökningsperioden, dvs. en ökning med 55 %. Marknadsandelen ökade med 6 procentenheter, från 6 % 2017 till 12 % under undersökningsperioden. Under samma period minskade unionsindustrins försäljning med 27 % och dess marknadsandel sjönk från 66 % till 59 %, dvs. med 7 procentenheter.

(441) Priserna på den dumpade importen steg med 7 % under skadeundersökningsperioden, vilket var betydligt lägre än den parallella prisökningen på råvaran (huvudsakligen valstråd). De låga priserna på importen ledde till att unionsmarknaden utsattes för en prispress som genomgående låg under unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden. Unionsindustrin kunde därför inte höja sina priser till hållbara nivåer, vilket ledde till minskad lönsamhet och förluster under undersökningsperioden.

(442) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att importen från Kina vållade unionsindustrin väsentlig skada. Denna skada yttrade sig i både volymeffekter och priseffekter.

(443) EFDA och CCCME, som hänvisar till prima facie-bevisningen i klagomålet, hävdade att vissa unionstillverkare ansökte om konkurs redan 2016 och 2017, dvs. innan den kinesiska importen ökade. CCCME betonade att de gällande antidumpningsåtgärderna på import av fästdon med ursprung i Kina inte upphävdes förrän i mars 2016 ([82]) och att ingen import från Kina förekom till unionsmarknaden före detta datum. Detta skulle visa att den skada som unionsindustrin lidit redan förekom innan importen från Kina ökade mellan 2017 och undersökningsperioden. Därför kan den skada som unionsindustrin lidit inte tillskrivas importen från Kina.

([82]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/278 av den 26 februari 2016 om upphävande av den slutgiltiga antidumpningstullen på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, utvidgad till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 52, 27.2.2016, s. 24).

(444) Dessutom hävdade EFDA, genom att hänvisa till offentligt tillgänglig information, att flera unionstillverkare befann sig i en sund ekonomisk situation trots importen från Kina. De hävdade att eftersom alla unionstillverkare borde ha påverkats av sådan import på samma sätt kan eventuell väsentlig skada för unionsindustrin som helhet inte tillskrivas importen från Kina, utan måste ha orsakats av andra faktorer.

(445) Ovanstående påståenden bekräftades inte under undersökningen. Såsom anges i skälen 439–441 fanns det ett tydligt tidsmässigt samband mellan ökningen av den dumpade importen och unionsindustrins försämrade situation. Ökningen av importen fortsatte långt efter upphävandet av de då gällande åtgärderna mot importen från Kina, och denna ökning betraktades därför inte som en ren konsekvens av upphävandet. Kommissionen noterar också att det är situationen för unionsindustrin som helhet har bedömts och att situationen för enskilda unionstillverkare kan variera, vilket dock inte kan anses vara representativt för hela unionsindustrin. Dessa påståenden avvisades därför.

(446) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde CCCME och EFDA ytterligare uppgifter om utvecklingen av priserna på valstråd, som kommissionens ovannämnda slutsatser är baserade på. Dessa parter ifrågasatte lämpligheten hos den källan som användes och hävdade att uppgifterna avser en annan period än skadeundersökningsperioden. Kommissionen grundade sin bedömning på offentligt tillgängliga uppgifter ([83]) som visade prisnivåerna för importen av valstråd under undersökningsperioden, vilket bekräftade slutsatserna i ovanstående skäl. Detta påstående avvisades därför.

(447) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME och EFDA att volymerna och priseffekterna av den kinesiska importen inte påverkade den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. För det första ansåg de att 2017 inte är en lämplig grund för att fastställa en ökning av importvolymen eftersom antidumpningsåtgärder på import av fästdon med ursprung i Kina infördes 2009 ([84]) och fortsatte att vara i kraft fram till 2016, och de kinesiska importvolymerna under 2017 hade därför inte återupptagits och var ovanligt låga. Kommissionen noterar att importen från Kina under 2017 representerade 6 % av förbrukningen i unionen, vilket inte kan anses vara obetydligt, eftersom Kina är den näst största exportören till unionsmarknaden efter Taiwan. Dessutom är denna uppåtgående trend inte bara synlig mellan 2017 och 2018, utan också mellan 2018 och 2019, då importen från Kina ökade med omkring 50 %, vilket är den överlägset största tillväxten jämfört med andra tredjeländer.

(448) Dessa parter hävdade också att prisökningen på den kinesiska importen låg inom samma intervall som prisökningen på unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden. Priserna på importen från Kina (se tabell 4) ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden, såsom framgår av tabell 8, ökade med 11 % under samma period. Det noteras också att priserna på den kinesiska importen underskred unionsindustrins priser avsevärt och att det fanns en prispress på unionsmarknaden som inte gjorde det möjligt för unionsindustrin att höja sina priser i linje med dess kostnadsökningar (+ 15 % under skadeundersökningsperioden). Att priserna helt enkelt ökade i samma storleksordning kunde därför inte kullkasta undersökningsresultaten i skäl 441 och dessa parters påståenden i detta avseende avvisades.

(449) Såsom nämns i skäl 152 hävdade en tillverkare av ankare i unionen att dess närstående exporterande tillverkare i Kina är den enda som har en officiell EU-certifiering för betongsankarskruvar och därför den enda som exporterar denna produkttyp till unionen. Eftersom företaget inte exporterade denna produkt under undersökningsperioden kunde det inte ha vållat unionsindustrin någon skada.

(450) Såsom anges i skälen 115, 152 och 156 hävdade en exporterande tillverkare av konstruktionsskruvar för trä, en exporterande tillverkare av montageskruvar och en grupp av exporterande tillverkare av betongankarskruvar att dessa produkttyper inte omfattades av denna undersökning. Dessa berörda parter menade att orsakssambandet alternativt borde fastställas separat. När det gäller montageskruvar och konstruktionsskruvar för trä hävdade parterna att de inte konkurrerade med någon av de produkttyper som tillverkas av unionsindustrin. När det gäller betongankarskruvar bekräftade gruppen av exporterande tillverkare att den inte exporterade produkten under undersökningsperioden och därför inte kunde ha vållat unionsindustrin någon skada.

([83]) https://www.schraubenverband.de/downloads. Under avsnittet ”Vormaterial”: offentligt tillgänglig statistik om prisutvecklingen för valstråd 2008–2021 (se diagrammet) och under de senaste tolv månaderna (se tabellen nedan).

([84]) Förordning (EG) nr 91/2009.

(451) Såsom anges i skäl 110 betraktades alla produkttyper som en och samma produkt i denna undersökning, eftersom de hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändningsområden. Såsom redan anges i skäl 398 baserades därför alla motiveringar för fastställande av dumpning, skada och orsakssamband på produkten som helhet. Ingen bevisning lades fram som kunde motivera en separat analys per produkttyp. Det är också irrelevant huruvida alla produkttyper exporterades under undersökningsperioden eller inte. Såsom redan anges i skäl 151 är det inte relevant att alla produkttyper är helt utbytbara så länge alla typer har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande slutanvändningsområden. Dessa påståenden avvisades därför.

(452) CCCME hävdade att unionsindustrins försäljning inte konkurrerade med importen från Kina eftersom de kinesiska exporterande tillverkarna främst tillverkade och exporterade standardfästdon, medan unionsindustrin främst tillverkade och sålde icke-standardfästdon. På denna grundval hävdade CCCME att den eventuella skada som unionsindustrin lidit inte kan tillskrivas importen av kinesiska fästdon.

(453) Undersökningen har visat att exporten från Kina inkluderade export av icke-standardfästdon och att det fanns flera tillverkare av icke-standardfästdon i Kina. Dessutom tillverkar flera unionstillverkare standardfästdon, däribland två unionstillverkare som ingick i urvalet. Det rådde därför konkurrens mellan importen från Kina och unionsindustrins försäljning, och detta påstående avvisades.

(454) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Kinas delegation vid Europeiska unionen att nästan all export från Kina bestod av standardfästdon, medan unionsindustrin främst tillverkade och sålde icke-standardfästdon och att det därför inte skulle råda någon konkurrens mellan importen från Kina och unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden. Analysen av orsakssambandet kan därför inte baseras på produkten som helhet. Kinas delegation vid Europeiska unionen påstod att mindre än 20 % av den försäljning som de unionstillverkare som ingick i urvalet stod för användes för att beräkna prisunderskridandemarginalerna, vilket bekräftar att det inte finns något konkurrensförhållande mellan importen från Kina och unionsindustrins försäljning på unionsmarknaden.

(455) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EFDA och CCCME att undersökningen hade visat att importen från Kina endast påverkade en liten del av unionsindustrin prismässigt (prisunderskridande), dvs. för de tillverkare som ingick i urvalet och som tillverkade standardfästdon. Å andra sidan bedömdes skadan för hela unionsindustrin, som dock är inriktad på icke-standardfästdon. Den begränsade importvolymen från Kina av icke-standardfästdon kan tillskrivas unionsindustrins import. Alla priseffekter på denna import måste därför betraktas som självförvållad skada. Därför kan den skada som unionsindustrin lidit inte tillskrivas importen från Kina. Detsamma gäller för underläggsbrickor, skruvar och bultar.

(456) Dessa argument och påståenden liknar dem som framfördes när det gäller fastställandet av skada i skälen 400 och 401 och behandlades redan på ett uttömmande sätt i skälen 402–404. När det gäller beräkningen av prisunderskridandet håller kommissionen inte med om de argument som framförts. Undersökningen har visat att det förekom en betydande överlappning mellan de produkttyper som importeras från de kinesiska exporterande tillverkarna i urvalet och de som tillverkas och säljs av unionsindustrin på unionsmarknaden. Därför tillverkades och såldes omkring 90 % av de produkttyper som exporterades från Kina också av unionsindustrin i urvalet på unionsmarknaden. Detta påstående avvisades därför också.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1 *Import från andra tredjeländer*

(457) Importvolymen från andra tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Import från tredjeländer

Land		2017	2018	2019	Undersökningsperiod
Taiwan	Volym (ton)	286 454	292 726	261 244	236 636
	Index	*100*	*102*	*91*	*83*

	Marknadsandel (%)	13	14	13	14
	Genomsnittligt pris	2 176	2 233	2 358	2 387
	Index	*100*	*103*	*108*	*110*
Vietnam	Volym (ton)	94 275	107 243	91 329	84 595
	Index	*100*	*114*	*97*	*90*
	Marknadsandel (%)	4	5	5	5
	Genomsnittligt pris	1 428	1 530	1 632	1 591
	Index	*100*	*107*	*114*	*111*
Turkiet	Volym (ton)	45 863	50 691	43 498	38 919
	Index	*100*	*111*	*95*	*85*
	Marknadsandel (%)	2	2	2	2
	Genomsnittligt pris	2 700	2 706	2 615	2 654
	Index	*100*	*100*	*97*	*98*
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	157 942	167 555	155 962	139 895
	Index	7 %	8 %	8 %	8 %
	Marknadsandel (%)	8	9	9	9
	Genomsnittligt pris	3 177	3 133	3 302	3 321
	Index	*100*	*99*	*104*	*105*
Totalt alla tredjeländer undantaget Kina	Volym (ton)	584 535	618 214	552 032	500 045
	Index	*100*	*106*	*94*	*86*
	Marknadsandel (%)	27	30	28	29
	Genomsnittligt pris	2 367	2 394	2 525	2 534
	Index	*100*	*101*	*107*	*107*

Källa: Eurostat.

(458) Importen från andra tredjeländer skedde huvudsakligen från Taiwan, Vietnam och Turkiet. Den totala importvolymen från alla tredjeländer förutom Kina minskade med 14 % mellan 2017 och undersökningsperioden, från omkring 585 000 till omkring 500 000 ton. Den motsvarande marknadsandelen ökade från 27 % 2017 till 29 % under undersökningsperioden, mot bakgrund av den minskade förbrukningen på unionsmarknaden. Totalt sett ökade de genomsnittliga importpriserna med 7 % under skadeundersökningsperioden och var i genomsnitt betydligt högre än priserna på importen från Kina (72 % högre under undersökningsperioden), i linje med

unionsindustrins priser. Det enda undantaget var Vietnam, vars priser endast var 8 % högre än importen från Kina. Den vietnamesiska importens marknadsandel under undersökningsperioden (5 %) var dock betydligt lägre än den kinesiska importens marknadsandel under samma period (12 %). Mellan 2017 och undersökningsperioden minskade dessutom importvolymerna från Vietnam med 10 %, medan de kinesiska importvolymerna ökade med 55 %.

(459) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att importen från andra tredjeländer inte låg bakom den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(460) Dessutom påstod CCCME att den ökade importen från andra tredjeländer som inträffade mellan 2017 och 2018 och den skada som unionsindustrin lidit sammanföll tidsmässigt och att all skada därför borde tillskrivas importen från andra tredjeländer snarare än Kina.

(461) Detta argument tar inte hänsyn till unionsindustrins utveckling under hela skadeundersökningsperioden utan fokuserade endast på två år under denna period, medan den skadevållande situationen för unionsindustrin inte kan begränsas till endast 2017 och 2018. Det strider också mot resultaten i den aktuella undersökningen, som har visat att det under skadeundersökningsperioden skedde en gradvis och betydande ökning av dumpad kinesisk import som sammanföll med en nedgång i unionsindustrins försäljning och en negativ utveckling av skadeindikatorerna. Dessutom var priserna på importen från andra tredjeländer betydligt högre än priserna på importen från Kina. Detta påstående avvisades därför.

5.2.2 *Minskning av unionens förbrukning*

(462) Under skadeundersökningsperioden minskade förbrukningen i unionen med 18 %. Kommissionen undersökte därför om denna minskning av förbrukningen kunde minska orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Såsom framgår av tabell 3 ökade emellertid den kinesiska exportförsäljningen stadigt under skadeundersökningsperioden och totalt sett med 55 %, trots den minskade förbrukningen. Denna ökning ledde till att marknadsandelen ökade från 6 % till 12 %, dvs. 6 procentenheter. Samtidigt, och såsom anges i skäl 365, underskred de kinesiska importpriserna unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden med i genomsnitt 37 %. Såsom framgår av tabell 6 minskade unionsindustrins marknadsandel med 7 procentenheter under skadeundersökningsperioden, vilket i stort sett motsvarade den kinesiska importens ökade marknadsandel, medan marknadsandelen för andra tredjeländer ökade med endast 2 procentenheter och minskade i absoluta tal. Av denna anledning drog kommissionen slutsatsen att den minskade förbrukningen inte låg bakom den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

5.2.3 *Strukturella förändringar inom fordonssektorn*

(463) Flera berörda parter hävdade att den globala fordonsmarknaden har krympt under de senaste åren och dessutom även har genomgått omfattande strukturförändringar. De hävdade att denna utveckling främst berodde på den växande trend där man överger dieselmotorer till förmån för elfordon. Eftersom de eldrivna motorerna kräver fästdon med mindre komplexa specifikationer har efterfrågan på icke-standardfästdon minskat. Denna situation förvärrades ytterligare av en allmän nedskärning av fordonsstorlekarna, vilket krävde färre fästdon. Fordonssektorn har dessutom genomgått ett antal konsolideringar i form av större sammanslagningar och förvärv, vilket ledde till en produktrationalisering som i sin tur påverkade efterfrågan på fästdon negativt. Dessa parter hävdade att denna utveckling särskilt påverkade unionsindustrin, som främst tillverkar icke-standardfästdon för fordonsindustrin.

(464) Undersökningen visade att förbrukningen i unionen av fästdon avsedda för fordonsindustrin mellan 2008 och undersökningsperioden endast stod för [25–32 %] av den totala tillverkningen i unionen. Denna uppskattning baserades på bevisning från EIFI som i sin tur baserades på uppgifter om den totala produktionsvolymen för lätta motorfordon och vilka fästdon som användes vid tillverkningen av lätta motorfordon (inklusive elfordon, hybridfordon och fordon med förbränningsmotor) under en period mellan 2008 och undersökningsperioden ([85]). Påståendet om att unionsindustrin som helhet främst tillverkar produkter för fordonsindustrin kunde därför inte bekräftas i den aktuella undersökningen. Tvärtom har undersökningen visat att unionstillverkarna levererade fästdon till olika industrisektorer, däribland de som använder standardfästdon. Nedgången inom fordonsindustrin påverkade därför inte hela unionsindustrin på samma sätt, och en stor del av unionstillverkningen påverkades inte alls. Dessutom har undersökningen visat att nedgången i tillverkningen av lätta motorfordon inte heller automatiskt

([85]) IHS Markit Inc. https://ihsmarkit.com/index.html och A2Mac1 https://portal.a2mac1.com/.

hade en negativ inverkan på de unionstillverkare som levererar till fordonsindustrin. De tillgängliga uppgifterna har framför allt visat att tillverkningen av drivlinor för helt eldrivna bilar fortfarande är relativt låg, medan hybriddrivlinorna har ökat kraftigt. Förbrukningen av fästdon i hybridfordon är dock högre än förbrukningen av fästdon i bensindrivna bilar. Även om en del av unionsindustrin kan ha påverkats negativt av utvecklingen inom fordonsindustrin stämde detta inte för en stor andel av unionsindustrin som inte levererar till fordonsindustrin, och därför kunde detta inte försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen från Kina och den väsentliga skada som hela unionsindustrin lidit. Påståendena i detta avseende avvisades därför.

5.2.4 *Unionsindustrins import*

(465) EFDA och en av importörerna i urvalet hävdade att unionsindustrin importerar standardfästdon från andra tredjeländer, däribland Kina, för att etablera sig som handlare av standardfästdon i unionen. De hävdade att importen var nödvändig för att de ska kunna bibehålla sin produktionskapacitet för icke-standardfästdon, som är mer lönsamma än standardfästdon. Dessutom hävdade en importör att denna import huvudsakligen sker från andra tredjeländer, för att undvika antidumpningstullar i framtiden, och att de därför befinner sig i en bättre konkurrenssituation än de traditionella importörer av fästdon vars leverantörer till största delen finns i Kina.

(466) Undersökningen har inte bekräftat dessa påståenden. Importen av fästdon från Kina från de unionstillverkare som ingick i urvalet stod för mindre än 1 % av deras sammanlagda tillverkning av fästdon, och importen från andra tredjeländer understiger 3 %. Såsom nämns i skäl 458 låg importen från andra tredjeländer dessutom på samma prisnivåer som unionsindustrin. Kommissionen drog därför slutsatsen att importen av fästdon från Kina eller andra tredjeländer inte upphävde orsakssambandet mellan den väsentliga skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina.

(467) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EFDA påståendet i skäl 465 om att de utvalda unionstillverkarnas import av fästdon från Kina stod för 5 % av den totala importen från Kina, som därför måste anses vara betydande. EFDA hävdade också att slutsatserna i skäl 466 inte inkluderar unionsindustrins import via distributörer, utan endast direkt import, och därför skulle den faktiska importvolymen för unionsindustrin vara mycket högre än vad som anges i det skälet. Som stöd för sitt argument tar EFDA exemplet med en av de unionstillverkare som ingick i urvalet och som i sitt svar på frågeformuläret uppgav att den köpte fästdon antingen direkt eller via distributörer från Kina.

(468) EFDA:s påstående om att importen från de unionstillverkare som ingick i urvalet stod för 5 % av den totala importen från Kina under undersökningsperioden stämmer inte och avvisades därför. Kommissionen grundade sina slutsatser i skäl 466 på kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i urvalet, inklusive den som EFDA hänvisar till i ovanstående skäl. Kommissionen kontrollerade även unionstillverkarnas leverantörer, dvs. huruvida inköpen gjordes direkt från en kinesisk leverantör eller via en distributör. Därför avvisades EFDA:s påståenden i detta avseende och slutsatserna i skäl 466 bekräftades.

5.2.5 *Konkurrensfördelar för de kinesiska exporterande tillverkarna*

(469) En av importörerna i urvalet hävdade att de kinesiska tillverkarna hade konkurrensfördelar, vilket inbegrep tillgång till lägre råvarupriser, lägre arbetskraftskostnader, mindre strikta lagstadgade miljökrav och exportsubventioner.

(470) Såsom fastställs i skäl 187 och följande var de påstådda konkurrensfördelarna i själva verket betydande snedvridningar på den kinesiska marknaden när det gäller inhemska priser och kostnader, och normalvärdet för den exporterande tillverkare som ingick i urvalet konstruerades därför i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen. Att sådana snedvridningar förekommer i Kina kan inte anses försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Dessa faktorer bekräftar snarare att dessa snedvridningar leder till konstlat låga exportpriser och dumpning. Påståendena i detta avseende avvisades därför.

5.2.6 *Covid-19-pandemin*

(471) EFDA hävdade att det var covid-19-pandemin, som startade under första halvåret 2020, som vållat den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

(472) Såsom framgår av tabell 2 började förbrukningen i unionen minska redan 2019, dvs. före covid-19-pandemin. Denna minskning fortsatte under undersökningsperioden, som omfattade första halvåret 2020. Såsom nämns i skäl 462 ökade dock importen från Kina under samma period, både i absoluta tal och sett till marknadsandel, och penetrerade unionsmarknaden till dumpade priser som avsevärt underskred unionsindustrins försäljningspriser. Detta skiljer sig från importen från andra tredjeländer, där importvolymen minskade i absoluta tal och importpriserna i genomsnitt låg inom samma intervall som unionsindustrins priser.

(473) Såsom framgår av tabell 3 hade den dumpade importen från Kina redan ökat stadigt från år till år under perioden 2017–2019, vilket ledde till en ökning med 54 % till 2019, dvs. fram till det att covid-19-pandemin drabbade världen. Med andra ord hade den dumpade importen redan vållat unionsindustrin väsentlig skada när covid-19-pandemin utbröt, vilket framgår av den negativa utvecklingen av de flesta makro- och mikroekonomiska indikatorerna under perioden 2017–2019.

(474) I detta sammanhang kan det inte förnekas att covid-19-pandemin, och den efterföljande minskningen av konsumtionen, bidrog till att ytterligare förvärra det redan försämrade läget för unionsindustrin. Denna utveckling innebär emellertid inte orsakssambandet mellan den konstaterade väsentliga skadan och den dumpade importen från Kina försvagas. Som anges ovan vållades unionsindustrin väsentlig skada av den dumpade importen från Kina, som ökade med 54 % under den treårsperiod som föregick pandemin, och det syns tydligt att väsentlig skada förelåg redan före och oberoende av pandemin.

(475) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME och EFDA påståendet att covid-19-pandemin var den främsta orsaken till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden, och hävdade att de huvudsakliga skadeindikatorerna främst försämrades mellan 2019 och undersökningsperioden, parallellt med covid-19-pandemin, medan den kinesiska importen förblev oförändrad och dess marknadsandel bara ökade med 1 procentenhet mellan 2019 och undersökningsperioden. Dessa parter hänvisade också till en förklaring från en av de unionstillverkare som ingick i urvalet i den öppna versionen av svaret på frågeformuläret om att covid-19-pandemin påverkade dess verksamhet, samt till ett uttalande från EIFI i dess korrespondens med kommissionen om att vissa förändringar i produktions- och försäljningsvolymen berodde på covid-19-pandemin.

(476) Inget av de argument som lades fram efter det slutliga utlämnandet av uppgifter motsade eller kullkastade att slutsatserna i skälen 472–474, framför allt inte det att covid-19-pandemin och den efterföljande minskningen av förbrukningen bidrog till att förvärra den redan försämrade situationen för unionsindustrin ytterligare. Kommissionen noterar också att unionsindustrins produktions- och försäljningsvolym försämrades redan mellan 2018 och 2019, dvs. före covid-19-pandemin, när den kinesiska importen ökade med 38 %. Kommissionen ansåg därför att de negativa tendenser som observerats mellan 2019 och undersökningsperioden är en förlängning av de redan negativa tendenser som har observerats sedan 2017, och att covid-19-pandemin endast förvärrade denna aktuella tendens. Kommissionen bekräftade därför slutsatserna i skäl 474 och avvisade alla påståenden i detta avseende.

5.2.7 *Misskötsel inom unionsindustrin*

(477) En av importörerna i urvalet hävdade att den skada som drabbat de unionstillverkare som också är verksamma inom tillverkning och försäljning av standardfästdon berodde på dåliga affärs- och investeringsbeslut och interna strukturella svårigheter och inte kan tillskrivas den kinesiska exporten av fästdon.

(478) Detta påstående var mycket allmänt, innehöll inte några närmare uppgifter och saknade bevisning till stöd för det. Påståendet avvisades därför.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(479) Ökningen av den dumpade importen från Kina sammanföll med att unionsindustrins situation blev allt värre. Importen från Kina vann betydande marknadsandelar i en situation där förbrukningen minskade, på bekostnad av unionsindustrin som förlorade försäljningsvolym och marknadsandelar. När det gäller priser underskred den ökande marknadsandelen för importen från Kina kontinuerligt unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden samt gav upphov till en betydande prispress och hindrade unionsindustrin från att höja sina priser till de hållbara nivåer som behövdes för att unionsindustrin skulle uppnå skäliga lönsamhetsnivåer.

(480) Andra möjliga faktorer undersöktes också, men ingen av dem kunde försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Kommissionen särskilde och avgränsade verkningarna av alla kända faktorer som hade betydelse för unionsindustrins situation från den dumpade importens skadevållande verkningar.

(481) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen från Kina vållade unionsindustrin väsentlig skada och att de andra faktorerna, betraktade var för sig eller tillsammans, inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan. Skadan är framför allt uppenbar när det gäller utvecklingen inom tillverkning, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym på unionsmarknaden, marknadsandel, produktivitet, lönsamhet och räntabilitet.

6. NIVÅN PÅ ÅTGÄRDERNA

(482) På grundval av kommissionens slutsatser om dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga åtgärder införas för att förhindra att den dumpade importen vållar unionsindustrin mer skada.

(483) För att kunna fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.

6.1 Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)

(484) Kommissionen fastställde först storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit. I detta fall undanröjs skadan om unionsindustrin kan täcka sina tillverkningskostnader, inbegripet kostnader till följd av multilaterala miljöavtal och protokoll till dessa, som unionen är part i, samt Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner som förtecknas i bilaga Ia till grundförordningen, och erhålla en skälig vinst (”vinstmål”) genom att sälja till ett sådant målpris som avses i artikel 7.2c och 7.2d i grundförordningen.

(485) I enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen, för fastställandet av vinstmålet, beaktade kommissionen lönsamhetsnivån före ökningen av importen från det berörda landet och den lönsamhetsnivå som kunde förväntas under normala konkurrensförhållanden. Denna vinstmarginal bör inte vara lägre än 6 %.

(486) Som ett första steg fastställde kommissionen en grundläggande vinst som täckte samtliga kostnader under normala konkurrensförhållanden. Kommissionen tog den vinst som uppnåddes av de unionstillverkare som ingick i urvalet innan importen från Kina ökade. Denna vinstmarginal fastställdes till 5,9 %, vilket motsvarar unionsindustrins vinstnivå 2017. Eftersom denna vinstmarginal var lägre än den miniminivå på 6 % som krävs enligt artikel 7.2c i grundförordningen, ersattes denna vinstmarginal med 6 %.

(487) Ingen påstådde att unionsindustrins investeringsnivå, forsknings- och utvecklingsnivå (FoU) och innovationsnivå under skadeundersökningsperioden skulle ha varit högre under normala konkurrensförhållanden.

(488) I enlighet med artikel 7.2d i grundförordningen framfördes inte heller några påståenden om de framtida kostnader som följer av multilaterala miljöavtal (inklusive protokoll till dessa), som unionen är part i, och som unionsindustrin kommer att ådra sig under den period då åtgärden tillämpas enligt artikel 11.2.

(489) På denna grundval beräknade kommissionen ett icke-skadevållande pris för den likadana produkten för unionsindustrin genom att tillämpa vinstmålet på 6 % på unionsindustrins tillverkningskostnad under undersökningsperioden.

(490) Kommissionen fastställde sedan nivån för undanröjande av skada på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de exporterande tillverkarna i urvalet i det berörda landet per produkttyp, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på den öppna marknaden i unionen av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen eventuellt resulterade i uttrycktes i procent av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.

(491) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte två av de exporterande tillverkare som ingick i urvalet beräkningen av målpriset. De hävdade att vissa av produkttyperna såldes i mycket små mängder av unionsindustrin och att det genomsnittliga priset för dessa typer därför inte var representativt. En av dessa exportörer hävdade dessutom att vissa produkttyper som såldes av unionsindustrin inte var jämförbara med de som exportörerna exporterade. Samma exporterande tillverkare påpekade att kommissionen borde ha informerat om de justeringar som gjordes enligt artikel 7.2d i grundförordningen och hur de beräknades.

(492) Även om de kvantiteter som såldes av de berörda produkttyperna faktiskt var små konstaterade kommissionen att de kvantiteter som exporterades av den berörda kinesiska exporterande tillverkaren med samma produktkontrollnummer också var små och att det inte fanns några uppgifter i ärendehandlingarna som visade att dessa priser inte var representativa. Även om kommissionen skulle ha uteslutit dessa försäljningstransaktioner från beräkningen av målprisunderskridandet skulle detta knappt ha påverkat beräkningen, och målprisunderskridandemarginalerna skulle ändå ha legat betydligt högre än de dumpningsmarginaler som beräknades för dessa exporterande tillverkare. Dessa påståenden avvisades därför.

(493) När det gäller de justeringar som gjordes enligt artikel 7.2d i grundförordningen innehöll det allmänna informationsdokumentet ett fel och uppgav felaktigt att sådana justeringar gjordes, trots att inga begäranden om sådana justeringar inkom (se skäl 488). Det fanns därför inget behov av att utelämna ytterligare information.

(494) Nivån för undanröjande av skada för ”andra samarbetsvilliga företag” och för ”alla övriga företag” fastställs på samma sätt som dumpningsmarginalen för dessa företag.

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal	Slutgiltig skademarginal
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd	22,1 %	79,0 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd	46,1 %	85,3 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd	48,8 %	125,0 %
Övriga samarbetsvilliga företag	39,6 %	94,0 %
Alla övriga företag	86,5 %	196,9 %

7. **UNIONENS INTRESSE**

(495) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall, trots att skadevållande dumpning konstaterats föreligga. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla olika berörda parters intressen, inbegripet unionsindustrin, importörerna, detaljhandlarna inom gör-det-själv-branschen och användarna.

7.1 **Unionsindustrins intresse**

(496) Införandet av åtgärder kommer att förbättra marknadsvillkoren för unionstillverkarna, som kommer att kunna förbättra sin konkurrensställning på marknaden och återvinna förlorade försäljningsvolymer och marknadsandelar. Eftersom prispressen från den orättvist prissatta importen skulle hävas kommer unionsindustrin att kunna höja sina försäljningspriser och uppnå en hållbar lönsamhet.

(497) Utan åtgärder skulle unionsindustrin påverkas mycket negativt eftersom importen skulle fortsätta att öka och leda till en ytterligare prisnedgång i unionen och ha en negativ inverkan på unionsindustrins produktions- och försäljningsvolymer liksom dess marknadsandel. Detta skulle i sin tur påverka unionsindustrins finansiella indikatorer negativt, och i synnerhet skulle den redan förlustbringande situationen förvärras ytterligare med negativa konsekvenser för investeringar och sysselsättning i unionen.

(498) Införandet av åtgärder skulle därför helt klart ligga i unionsindustrins intresse.

(499) EFDA och andra berörda parter hävdade att unionsindustrin inte skulle dra nytta av införandet av antidumpningstullar och att tredjelandstillverkare i slutändan kommer att öka sin export till unionen och därmed vara de som gynnas av antidumpningsåtgärderna mot Kina snarare än unionsindustrin.

(500) Kommissionen ansåg att detta påstående var spekulativt eftersom det inte styrktes av någon bevisning. Det faktum att importen från andra tredjeländer kan komma att öka till följd av antidumpningsåtgärderna är inte ett tecken på att unionsindustrin inte gynnas av dessa åtgärder. I detta avseende fastställdes det i den nuvarande undersökningen att importvolymerna från andra tredjeländer inte ökade under skadeundersökningsperioden, utan minskade betydligt, och att priserna på importen från dessa källor inte heller överlag underskred unionsindustrins priser. På denna grundval tyder uppgifterna i ärendehandlingarna på att denna import också kan ha påverkats negativt av prispressen från den kinesiska importen på unionsmarknaden, eftersom den dumpade importen från Kina i genomsnitt också låg under priserna på importen från andra tredjeländer och var den som ökade, medan importvolymerna från tredjeländer minskade. Det erinras om att antidumpningsåtgärderna endast syftar till att återställa lika villkor på unionsmarknaden och inte till att begränsa importen enligt rättvisa marknadsvillkor. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(501) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren Celo Suzhou att kommissionens beslut att neka denna part en individuell undersökning sannolikt kommer att skada de närstående tillverkare i unionen som importerar specifika produkttyper från dess närstående företag i Kina. Åtgärden skulle därför inte ligga i unionsindustrins intresse.

(502) Unionsindustrins intresse grundar sig på aggregerade uppgifter från unionsindustrin som helhet. De enskilda unionstillverkarnas situation kan därför inte beaktas som sådan när den inte är representativ för hela unionsindustrin. Detta argument avvisades därför.

7.2 **Importörernas intresse**

(503) Såsom nämns i skäl 58 samarbetade tjugoåtta importörer i undersökningen och lämnade de uppgifter som begärdes i tillkännagivandet om inledande för stickprovsförfarandet. De stod för 18 % av den sammanlagda importen från Kina under undersökningsperioden. Dessa importörer importerade 46 % av sina fästdon från Kina och 54 % från andra tredjeländer.

(504) Kommissionen valde ut fem importörer som besvarade frågeformuläret till stickprovet. För de företag som ingick i urvalet stod importen från Kina för mellan 10 % och 50 % av deras totala import av fästdon. Endast en av importörerna i urvalet köpte mer än 90 % av sina fästdon från Kina. Alla utom en var lönsamma under undersökningsperioden, med vinstmarginaler på [2–5 %] och [4–9 %]. En av importörerna hade en vinst som låg något under nollresultat under undersökningsperioden.

(505) Kommissionen bedömde antidumpningstullarnas inverkan på lönsamheten för de importörer som ingick i urvalet. Under förutsättning att tullarna absorberades helt och hållet skulle de importörer som uppvisade vinstmarginaler under undersökningsperioden fortsätta att vara lönsamma, trots tullarna. Denna bedömning grundades på ett värsta scenario, dvs. den tog inte hänsyn till att prisökningar mycket sannolikt kommer att föras över helt eller delvis till kunderna, särskilt mot bakgrund av slutsatserna i skäl 520 och följande, att kostnaden för fästdon i allmänhet endast utgör en mycket liten del av användarnas totala tillverkningskostnad. Detta gäller även den importör som redan låg under nollresultat under undersökningsperioden, dvs. denna importör kommer också att kunna överföra eventuella prisökningar till sina kunder. Tullarna i sig förväntas därför inte ha någon betydande negativ inverkan på detta företag och därmed försämra dess situation.

(506) Flera berörda parter hävdade att införandet av antidumpningstullar skulle leda till betydande prisökningar för importörerna. De hävdade också att införandet av antidumpningsåtgärder tidigare hade lett till betydande förluster för importörerna, vilket bör beaktas i den aktuella analysen. En importör hävdade att det inte skulle gå att föra över prisökningen till kunderna, åtminstone inte på kort sikt.

(507) Såsom anges i skäl 505 skulle den förväntade prisökningen inte ha någon betydande negativ inverkan på importörens situation, eftersom denne i allmänhet skulle förbli lönsam. Påståendet om att importörerna tidigare hade gjort förluster på grund av de tidigare åtgärderna kunde inte kontrolleras och ingen bevisning lades fram till stöd för detta påstående. Påståendet om att importörerna inte skulle kunna föra över prisökningen på sina kunder åtföljdes inte heller av någon bevisning. Undersökningen visade att eftersom fästdonens andel av användarnas totala kostnader i allmänhet är mycket låg förväntas importörernas prisökningar åtminstone delvis föras över till slutkunden. Dessa påståenden avvisades därför.

(508) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EFDA att införandet av tullar skulle få allvarliga konsekvenser för importörernas lönsamhet och leda till betydande förluster. Parten ifrågasatte den metod som kommissionen använt för att bedöma inverkan på den aggregerade lönsamheten och hävdade att en sådan bedömning borde göras enskilt per importör i urvalet, och endast i förhållande till omsättningen och vinsten för importen av den berörda produkten från Kina. Dessutom hävdade EFDA att tullarnas inverkan på kassaflödet också borde ha bedömts. Slutligen bestred parten att tullen kan överföras till slutkunden.

(509) Kommissionen bedömde importörernas lönsamhet på en aggregerad nivå, i likhet med vad man gjorde för unionstillverkarna. Detta ansågs lämpligt eftersom det är situationen för importörerna i unionen som helhet som analyseras och inte situationen för enskilda företag. Detta argument avvisades därför.

(510) Kommissionens bedömning baserades på faktiska företagsspecifika uppgifter som lämnandes av de importörer som ingick i urvalet själva. EFDA underbyggde däremot inte sina allmänna påståenden med någon faktisk bevisning och dessa kunde därför inte kontrolleras. Dessutom ansåg kommissionen att bedömningen av tullens inverkan på varje företag var mer lämplig på övergripande företagsnivå eftersom detta motsvarade den ekonomiska verkligheten på ett bättre sätt. I detta avseende noterar kommissionen att importörerna hade olika försörjningskällor, och eftersom tullarna endast påverkar en av dessa källor (Kina) påverkas inte alla importörer på samma sätt. En analys av endast en del av verksamheten skulle inte vara meningsfull i detta avseende. Dessa påståenden avvisades därför.

(511) När det gäller påståendet om att kommissionen borde ha analyserat tullarnas inverkan på importörernas kassaflöde stöddes detta påstående inte av någon faktisk bevisning. De importörer som ingick i urvalet lämnade inte heller några uppgifter om kassaflödet till kommissionen, och det fanns inte heller några tillgängliga bevis i ärendehandlingarna för att importörerna skulle behöva öka sina lagervolymer på grund av de långa leveranstiderna, vilket enligt uppgift skulle påverka kassaflödet. Även detta påstående avvisades därför.

(512) EFDA påpekade också att importörerna inte hade möjlighet att föra vidare de höjda kostnaderna till deras kunder. EFDA lämnade dock inga ytterligare förklaringar eller ytterligare bevisning som gör att det finns anledning att ifrågasätta slutsatserna i skäl 520, om att användarnas kostnad för fästdon i allmänhet är mycket låg, vilket tyder på en begränsad priselasticitet hos efterfrågan på fästdon. Dessutom bygger bedömningen i skäl 505 på antagandet att importörerna helt och hållet skulle absorbera tullarna, dvs. att de inte ens till viss del kommer att överföra sina ökade kostnader, vilket är mycket osannolikt. Såsom nämns i samma skäl förväntades även under detta antagande ingen påtagligt negativ inverkan på importörerna baserat på de uppgifter som lämnats av importörerna i urvalet.

(513) Slutligen noterade EFDA att kommissionen inte behandlade påståendet om att det fanns en ökad risk för kringgående av antidumpningsåtgärderna med tanke på den stora skillnaden mellan tullsatserna. Eftersom importörerna skulle vara de som främst drabbades av ett sådant kringgående skulle antidumpningsåtgärder strida mot importörernas intresse.

(514) Kommissionen tog upp risken för kringgående i skäl 606 och följande genom att införa en särskild övervakningsklausul som gör det möjligt att observera handelsmönster och vidta lämpliga motåtgärder om kringgående bekräftas. Detta påstående avvisades därför.

(515) En importör hävdade att antidumpningsåtgärder skulle strida mot de åtgärder som Europeiska kommissionen vidtagit för att stödja företag som drabbats av covid-19-pandemin och tillade att kommissionen borde ta hänsyn till de exceptionella omständigheter som pandemin lett till och de direkta negativa effekterna för importörerna.

(516) Den berörda parten hänvisade endast i mycket allmänna ordalag till de åtgärder som vidtagits till följd av covid-19-pandemin utan att tillhandahålla några närmare uppgifter och utan att förklara i vilken utsträckning antidumpningsåtgärderna skulle strida mot dessa åtgärder. Under alla omständigheter ansåg kommissionen att ingen av dessa åtgärder i sig skulle utesluta att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med grundförordningen för att motverka skadevållande dumpning. Undersökningen har också visat i skäl 471 och följande att covid-19-pandemin inte påverkade importvolymerna från Kina, som fortsatte att öka under hela skadeundersökningsperioden på dumpade nivåer, och kraftigt underskred unionsindustrins försäljningspriser. Detta påstående avvisades därför.

7.3 **Detaljhandlarnas intresse – gör-det-själv-branschen**

(517) EDRA hävdade att åtgärderna skulle påverka branschen mycket negativt. Den hävdade att man inom gör-det-själv-branschen huvudsakligen köper standardfästdon av lägre kvalitet som inte tillverkas av unionsindustrin. De förklarade också att fästdonen inom branschen i fråga såldes i små (konsumentvänliga) förpackningar som utgör en stor del av försäljningspriset. På grund av att förpackningskostnaden är mycket högre i unionen än i Asien skulle det inte vara lönsamt för unionsindustrin att tillverka produkter för denna bransch. EFDA instämde i dessa påståenden och hävdade vidare att prisökningen också skulle skada den internationella konkurrenskraften hos detaljhandlarna inom gör-det-själv-branschen eftersom de inte längre skulle kunna sälja sina egna märken till andra tredjeländer.

(518) Såsom nämns i skäl 142 hävdade en exporterande tillverkare av skruvsatser som huvudsakligen är avsedda för hushållsbruk också att denna typ av produkt inte tillverkades av unionsindustrin och distribuerades via olika försäljningskanaler, dvs. detaljhandlare, medan fästdon som är avsedda för industriell användning och som tillverkas av unionsindustrin såldes via distributörer.

(519) Inget av dessa påståenden styrktes av bevisning. Ingen av detaljhandlarna inom denna bransch samarbetade under undersökningen genom att besvara frågeformuläret eller lämna andra uppgifter om priser och kostnader eller lönsamhet och leverantörer. Kommissionen kunde därför inte analysera åtgärdernas inverkan på denna bransch i detalj. Å andra sidan visade undersökningen att unionsindustrin hade betydande outnyttjad kapacitet och därför skulle kunna öka sin produktionsvolym betydligt. Unionsindustrin består av tillverkare av olika typer av fästdon, inklusive standardfästdon, och kan tillverka alla typer av fästdon, även för gör-det-själv-branschen. Unionsindustrin bekräftade att det fanns flera unionstillverkare och distributörer med egna automatiska förpackningslinjer för stora kvantiteter och att det också finns tjänsteleverantörer på unionsmarknaden för medelstora/små kvantiteter. Påståendet om att vissa produkter distribuerades via olika försäljningskanaler ansågs irrelevant för frågan om huruvida unionsindustrin skulle kunna leverera specifika typer av fästdon. Samtliga påståenden i detta hänseende avvisades därför.

7.4 **Användarnas intresse**

(520) Två användare gav sig till känna under undersökningen och besvarade frågeformuläret. Båda tillverkade ankarskruvar som använder fästdon i sina produktionsprocesser. Båda användarnas svar innehöll uppenbara brister och inget av företagen svarade på kommissionens begäran om ytterligare information. För en av användarna kunde kommissionen därför inte bedöma antidumpningstullarnas inverkan över huvud taget, medan kommissionen för den andra användaren, trots bristen på information, noterade att detta företag rapporterade att kostnaden för fästdon i dess totala kostnad stod för mindre än 1 %. På denna grundval drog kommissionen slutsatsen att tullarna inte skulle ha någon betydande inverkan.

(521) ECAP och den sammanslutning som företräder de europeiska tillverkarna av metall- och plastankare, Construction Fixing Europe (CFE), hävdade, med stöd av EFDA, att tullar skulle påverka dessa tillverkare och deras konkurrenskraft i unionen och globalt sett negativt. Ankartillverkare importerar standardfästdon och använder dem som halvfärdiga produkter i sin produktionsprocess. CFE påstod att sådana standardfästdon inte tillverkas i unionen.

(522) Ingen av ankartillverkarna samarbetade under den aktuella undersökningen och ingen av dem besvarade det frågeformulär som var avsett för användare. Det fanns därför ingen bevisning eller någon annan information i ärendehandlingarna om kostnaden för fästdon i produktionsprocessen för ankare, ankartillverkarnas lönsamhet, deras leverantörer och/eller tullarnas inverkan på deras lönsamhet. Detta gäller även påståendet om ankartillverkarnas konkurrenskraft i unionen och globalt sett. Dessa påståenden avvisades därför.

(523) När det gäller påståendet om att denna typ av standardfästdon inte tillverkades av unionsindustrin noterar kommissionen att unionsindustrin tillverkar standardfästdon och har betydande outnyttjad kapacitet för att tillverka alla typer av fästdon. Detta påstående avvisades därför.

(524) EFDA hävdade också att tullar skulle ha en negativ inverkan på industrisektorer såsom byggbranschen, järnvägsindustrin och industrin för förnybar energi samt på silotillverkare inom jordbrukssektorn. De framförde vissa påståenden om fästdonens andel av de totala kostnaderna inom dessa sektorer och hävdade att den ekonomiska situationen för företagen inom dessa sektorer och deras konkurrenskraft i unionen skulle påverkas negativt.

(525) Inga av dessa påståenden styrktes av någon bevisning. Ingen av de berörda parter som företräder någon av dessa sektorer gav sig till heller känna eller samarbetade under undersökningen. Kommissionen noterade också att kostnaden för fästdon i slutprodukterna i dessa industrier, baserat på EFDA:s påståenden, låg mellan 3 % och högst 12 %. Trots att dessa påståenden inte stöddes av någon bevisning eller på annat sätt underbyggdes visar detta på tullarnas begränsade inverkan, särskilt med tanke på att det inte heller visades i vilken utsträckning dessa specifika sektorer använde fästdon som importeras från Kina. EFDA:s påståenden i detta avseende kunde därför inte godtas.

(526) Slutligen belyste en tillverkare av intercellanslutningar i industribatterier, med stöd av EFDA, särdragen hos de fästdon som används i dess produktionsprocess (polskruvar) och att dessa inte tillverkades av unionsindustrin. Den hävdade också att tullar skulle få negativa följder för dess konkurrenskraft i förhållande till tillverkare av intercellanslutningar för industribatterier i tredjeländer. Detta företag hävdade att polskruvar inte borde omfattas av produktdefinitionen.

(527) Påståendet om att polskruvar borde undantas från produktdefinitionen behandlas i skäl 159. Företaget lämnade inga styrkande handlingar eller uppgifter om åtgärdernas påstådda inverkan på dess ekonomiska situation. När det gäller det bristande utbudet i unionen hänvisas det till slutsatserna i skäl 530 och följande. Det konstaterades särskilt att unionsindustrin hade betydande outnyttjad kapacitet att tillverka specialfästdon och standardfästdon. Företagets påståenden avvisades därför.

(528) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter invände denna part mot slutsatsen att unionsindustrin hade tillräcklig outnyttjad kapacitet för att tillverka polskruvar och hävdade att unionsindustrin inte kan tillverka polskruvar. Till stöd för detta påstående tillhandahöll företaget korrespondens med fem unionstillverkare som bekräftade att de inte kunde leverera polskruvar. Dessa unionstillverkare var inte klagande och gav sig inte till känna under undersökningen. Kommissionen hade därför inga uppgifter tillgängliga i ärendehandlingarna om dessa företags verksamhet och de produkter som de tillverkade. På grundval av den offentligt tillgängliga informationen verkade två av de fem tillverkarna vara specialiserade på fästdon för fönsterramar och maskin- och anläggningskonstruktioner. Det tycks därmed inte konstigt att de inte kunde leverera polskruvar som används i industribatterier. Den information som lämnats kunde därför inte anses vara meningsfull eller representativ för unionsindustrin som helhet. Å andra sidan bekräftade den unionsindustri som företrädde de samarbetsvilliga unionstillverkarna i undersökningen att den hade kapacitet att tillverka alla typer av fästdon, inklusive polskruvar. Detta påstående avvisades därför.

(529) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att antidumpningstullarna inte hade några betydande negativa verkningar för situationen för användarna i unionen.

7.5 **Bristande utbud av fästdon**

(530) Flera berörda parter hävdade att unionsindustrin inte har tillräcklig kapacitet att tillverka standardfästdon för att tillgodose efterfrågan på unionsmarknaden. EFDA och en av importörerna i urvalet hävdade att unionsindustrin inte kunde eller inte ville leverera standardfästdon och att många användare är beroende av import från Kina. De hävdade också att utbudet i andra tredjeländer är begränsat eftersom de exporterande tillverkarna i dessa länder inte har tillräcklig kapacitet. En exporterande tillverkare tillade att unionsindustrin inte var villig att börja masstillverka standardfästdon på grund av de investeringar som behövde göras i helt automatiserade produktionslinjer.

(531) Flera parter hävdade att vissa produkttyper (konstruktionsskruvar för trä, montageskruvar, varmvalsade fästdon, polskruvar, skruvsatser och fästdon som används inom gör-det-själv-branschen) inte tillverkades av unionsindustrin eller endast i begränsade mängder och att det därför, om åtgärder införs, skulle uppstå brist på dessa produkttyper på unionsmarknaden. I vissa fall hävdade dessa parter att unionsindustrin inte förväntas börja tillverka dessa typer och att det också rådde världsomfattande brist på dessa typer, vilket innebär att de inte heller kan köpas in från andra leverantörer.

(532) EDRA hävdade mer allmänt att marknaden för fästdon har ökat i hela världen samtidigt som tillverkarna under covid-19-pandemin producerade under sin kapacitet. Ytterligare störningar på marknaden på grund av införandet av antidumpningstullar skulle förvärra detaljhandlarnas situation.

(533) Flera berörda parter hävdade också att det rådde brist på transportcontainrar för försändelserna från Asien och att ledtiderna mellan beställning och leverans tar upp till flera månader till följd av covid-19-pandemin. Transportkostnaderna har mångdubblats, vilka skulle behöva läggas till den förväntade prisökningen på grund av antidumpningsåtgärderna. Vidare hävdades det att det rådde brist på råvaror (främst stål) i hela världen, något som påverkade den fästdonsvolym som tillverkades världen över.

(534) Undersökningen visade att unionsindustrin tillverkade både standardfästdon och icke-standardfästdon och hade betydande outnyttjad kapacitet tillgänglig för att bemöta en ökad efterfrågan från användare som beslutar sig för att byta leverantör. Under undersökningsperioden använde unionsindustrin således endast 46 % av sin totala kapacitet och kunde därför öka sin produktion med mer än 1 miljon ton inom kort. Den outnyttjade kapaciteten omfattade tillverkning av alla typer av fästdon, inklusive standardfästdon. Påståendena om att unionsindustrin inte kunde eller var villig att tillverka standardfästdon underbyggdes inte med tillräcklig bevisning. EFDA tillhandahöll korrespondens från enskilda unionstillverkare som dock inte ansågs vara representativa för hela unionsindustrin. De tillfälliga svårigheter som har konstaterats när det gäller att leverera till nya kunder till följd av konsekvenserna av covid-19-pandemin ansågs inte heller vara strukturella, och de kullkastade inte slutsatserna att det fanns omfattande outnyttjad kapacitet tillgänglig på unionsmarknaden som kunde tillgodose efterfrågan. Dessa påståenden avvisades därför.

(535) Påståendena om bristande utbud av vissa specifika produkttyper styrktes inte av någon bevisning som kunde kontrolleras. Såsom anges i ovanstående skäl fanns det däremot stor outnyttjad kapacitet i unionen för att tillverka alla produkttyper, inklusive specialfästdon. De uppgifter i ärendehandlingarna som inhämtades från unionstillverkarna tydde inte på att unionsindustrin inte kunde leverera alla typer av fästdon. Dessa påståenden avvisades därför.

(536) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade den exporterande tillverkaren av varmvalsade fästdon att unionsindustrin inte tillverkade varmvalsade fästdon i tillräckliga mängder på unionsmarknaden. Den exporterande tillverkaren hävdade att detta styrktes av de detaljerade beräkningar av prisunderskridandet som gjorts per produkttyp, som bekräftade att det bara var små mängder som tillverkades och såldes av unionsindustrin som hörde till de produkttyper som tillverkas genom varmvalsning. Dessutom verkar unionsindustrin tillverka mindre produkttyper, vilket i sig visar att de inte kan tillhandahålla ett brett utbud av olika produkttyper, bland annat varmvalsade fästdon. Slutligen hävdade den exporterande tillverkaren att bevisbördan för tillräcklig produktionskapacitet i unionen skulle ligga på unionsindustrin.

(537) Det noteras att baserat på urvalet av unionstillverkare, även om de är representativa för unionsindustrin, går det inte att extrapolera den exakta volym fästdon som framställs genom varmvalsning. Unionsindustrins produktionsvolym under undersökningsperioden återspeglar inte heller den fulla produktionskapaciteten, eftersom unionsindustrin, som är drabbad av orättvist prissatt import och låga prisnivåer i unionen, inte har utnyttjat sin produktionskapacitet fullt ut. När det gäller bevisbördan ansåg kommissionen att undersökningen har visat att det finns tillräcklig produktionskapacitet för alla typer av fästdon i unionen. Denna slutsats grundades på den stora outnyttjade kapacitet som fastställdes under undersökningen (se tabell 5) och på de uppgifter som inhämtats under undersökningen avseende de makroekonomiska indikatorerna. Detta påstående liksom påståendena om otillräcklig produktionskapacitet i unionen avvisades därför.

(538) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade ECAP uppgifter från vissa unionstillverkare som bekräftade att de inte kunde leverera konstruktionsskruvar för trä. ECAP hävdade också att vissa typer av träskruvar kräver ytterligare bearbetning (särskild värmebehandling, beläggning) som inte fanns tillgänglig i unionen. De hävdade slutligen att det faktum att en unionsimportör och tillverkare av icke-standardfästdon uttryckligen ställde sig bakom kravet på att träskruvar skulle uteslutas visade på att importen av dessa produkter behövs för att tillgodose efterfrågan på unionsmarknaden.

(539) De ytterligare uppgifter som lämnades av ECAP gällde unionstillverkare som inte var klagande och inte gav sig till känna under undersökningen. Kommissionen hade därför inga uppgifter tillgängliga i ärendehandlingarna om dessa företags verksamhet och de produkter som de tillverkade. På grundval av den offentligt tillgängliga informationen kunde man inte dra någon slutsats om huruvida de tillverkade fästdon för byggsektorn eller inte. Dessutom kunde dessa företag inte anses vara representativa för unionsindustrin som helhet. Å andra sidan bekräftade den unionsindustri, i likhet med vad som nämns ovan, som företrädde de samarbetsvilliga unionstillverkarna under undersökningen, att den hade kapacitet att tillverka alla typer av fästdon. Detta påstående avvisades därför.

(540) Påståendet om att viss förädlingsverksamhet inte fanns tillgänglig i unionen lämnades först efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och underbyggdes inte av någon bevisning. Detta påstående kunde därför inte kontrolleras och avvisades. Det faktum att en unionsimportör och tillverkare av icke-standardfästdon uttryckligen ställde sig bakom kravet på att träskruvar skulle uteslutas bevisar inte att denna import från Kina behövs för att tillgodose efterfrågan på unionsmarknaden. Detta påstående avvisades därför på samma grund.

(541) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EFDA sitt påstående om det bristande utbudet på standardfästdon om höga importtullar behövde införas, samtidigt som det för många industrisektorer var avgörande att ha ett tillräckligt och förutsägbart utbud av standardfästdon som levererades i rätt tid. EFDA hävdade att eftersom unionsindustrin inte tillverkar standardfästdon i tillräckliga mängder eller har haft tekniska svårigheter var distributörerna tvungna att vända sig till andra försörjningskällor, särskilt Kina.

(542) EFDA hävdade att kommissionen avvisade den bevisning som den lämnat i detta avseende utan att motivera detta tillräckligt. Parten hävdade att de uppgifter som lämnades, som huvudsakligen bestod av ett antal e-postmeddelanden från unionstillverkare som vägrar att leverera fästdon, var avgörande, och att de har visat att unionsindustrin inte är villig att leverera standardfästdon och att kommissionen därför bör ta hänsyn till dessa uppgifter.

(543) När det gäller de uppgifter som EFDA lämnat till stöd för sitt påstående att unionsindustrin inte kan eller inte är villig att leverera standardfästdon noterar kommissionen att dessa uppgifter huvudsakligen avsåg perioden efter undersökningsperioden och därför inte kunde beaktas.

(544) EFDA upprepade också att kommissionen inte avslöjade den exakta andelen av unionsindustrins eller de utvalda unionstillverkarnas tillverkning av standardfästdon och icke-standardfästdon. Kommissionen noterade att unionsindustrins exakta andel av tillverkningen av standardfästdon och icke-standardfästdon inte var tillgänglig, eftersom inte alla unionstillverkare samarbetade med undersökningen och det inte finns några exakta statistiska uppgifter tillgängliga i detta avseende. Detta meddelades även EFDA under undersökningen i korrespondens mellan kommissionen och EFDA.

(545) Dessutom hävdade EFDA att kommissionen skulle ha haft svår att identifiera tillverkare av standardfästdon i unionen och var tvungen att utvidga det ursprungliga urvalet av unionstillverkare för att inkludera ytterligare två tillverkare av standardfästdon. Hur som helst tillverkade dessa två tillverkare bara standardfästdon i små kvantiteter. Anklagelserna och påståendena om urvalet av unionstillverkare behandlades redan i detalj i skälen 26–56. Genom påståendet om att urvalet för unionsindustrin ändrades på grund av att det inte inbegrep någon unionstillverkare av standardfästdon bortser man därmed från de upprepade förklaringar och förtydliganden som har lämnats i detta avseende, och påståendet är vilseledande. Påståendet avvisades därför.

(546) Slutligen upprepade EFDA att kommissionen inte förklarade på vilken grund den drog slutsatsen att unionsindustrin tillverkade både standardfästdon och specialfästdon. Denna slutsats grundades på de fakta i ärendehandlingarna som inhämtats från klaganden och de samarbetsvilliga unionstillverkarna och kontrollerades i vederbörlig ordning mot offentligt tillgängliga uppgifter, där sådana fanns tillgängliga. De uppgifter som lämnats i detta avseende fanns också tillgängliga i den icke-konfidentiella akten. Detta påstående avvisades därför.

(547) EFDA hävdade vidare att unionsindustrin inte heller kommer att öka sin tillverkning av standardfästdon om tullar införs. EFDA hävdade i detta avseende att unionsindustrin mellan 2009, när antidumpningsåtgärder på importen av fästdon från Kina tidigare infördes, och 2016, när denna åtgärd upphävdes ([86]), inte ökade sin tillverkning av standardfästdon och specialiserade sig i stället på tillverkningen av icke-standardfästdon. Oviljan att övergå till standardfästdon skulle också framgå av de uppgifter som lämnats av en av de unionstillverkare som ingick i urvalet, som menade att denne inte skulle kunna tillverka standardfästdon till det rådande marknadspriset.

(548) Påståendet om att unionsindustrin inte ökade sin tillverkning av standardfästdon och i stället specialiserade sig på tillverkningen av icke-standardfästdon mellan 2009 och 2016 stöddes inte av någon bevisning. De tillverknings- och försäljningsuppgifter som inhämtades under undersökningen avser skadeundersökningsperioden och inkluderar därför inte uppgifter mellan 2009 och 2016. Detta påstående stöddes hur som helst inte av något bevis under undersökningen. Det faktum att en av unionstillverkarna inte kunde börja tillverka standardfästdon under de rådande marknadsvillkoren visar snarare att prispressen från den kinesiska importen hindrar unionsindustrin från att fullt ut utnyttja sin produktionskapacitet och bekräftar att denna import vållar väsentlig skada. Det visar dock inte att unionsindustrin under rättvisa marknadsvillkor inte skulle öka sin tillverkning igen, även av standardfästdon som säljs till hållbara priser på unionsmarknaden, vilket också konstateras i skäl 496. EFDA:s påståenden i detta avseende avvisades därför.

(549) EFDA hävdade vidare att distributörer vanligtvis köper icke-standardfästdon från unionsindustrin, medan standardfästdon främst importeras från Kina. Parten hävdade att även unionsindustrin köpte standardfästdon från distributörer i unionen och att den var medveten om att dessa produkter kommer från Kina. Ett antal unionstillverkare har dessutom egna dotterbolag i form av handlare som också är medlemmar i EFDA och importerar därmed standardfästdon från Kina och distribuerar dem till slutanvändare. Till stöd för detta påstående lämnade EFDA en förteckning över unionstillverkare som påstås ha köpt standardfästdon från en distributör, som var medlem av EFDA, och en förteckning över fler unionstillverkare som påstås vara närstående distributörer i unionen som importerar standardfästdon från Kina. EFDA hävdade också att på grundval av uppgifterna i den icke-konfidentiella akten bekräftade minst en av de unionstillverkare som ingick i urvalet att denne importerar fästdon från Kina.

(550) Såsom konstateras i skälen 466 och 468 var de volymer som de unionstillverkare som ingick i urvalet köpte från Kina, antingen direkt eller via distributörer, försumbara jämfört med den totala volym som unionsindustrin tillverkade och sålde på unionsmarknaden och den totala volymen fästdon som importerades från Kina. De uppgifter som lämnats av EFDA kullkastade inte dessa slutsatser och påståendena i detta avseende avvisades därför.

(551) EFDA hävdade slutligen att distributörer, under covid-19-pandemin och de därav följande avbrotten i leveranskedjan, har kontaktat unionsindustrin med en begäran om att den skulle leverera standardfästdon, som avslogs. Enligt EFDA skulle detta visa att unionsindustrin inte är villig att leverera standardfästdon i större mängder och att den outnyttjade kapacitet som finns tillgänglig i unionen inte skulle användas för att öka tillverkningen av standardfästdon. Detta beror på att en övergång från icke-standardfästdon till standardfästdon skulle kräva avsevärda investeringar och en förändrad affärsmodell, och därför inte skulle vara meningsfull ur ekonomisk synvinkel. Detta ska också ha bekräftats av en av de samarbetsvilliga unionstillverkarna. EFDA drog slutsatsen att klaganden inte hade lagt fram något bevis för motsatsen.

(552) Ovanstående påstående grundades på antaganden som inte bekräftades under undersökningen. Tvärtom visade undersökningen att unionstillverkarna hade outnyttjad kapacitet att tillverka standardfästdon. Såsom nämns ovan lämnade klaganden information om att det fanns flera unionstillverkare av standardfästdon. Anledningen till varför vissa av tillverkarna har vägrat att tillverka och sälja standardfästdon under undersökningsperioden eller efteråt kan förklaras med att denna tillverkning inte var hållbar eller ekonomiskt lönsam med tanke på prispressen från den lågt prissatta importen från Kina till unionsmarknaden. Med andra ord kunde unionstillverkarna inte öka sin tillverkning och försäljning av standardfästdon på grund av att den kinesiska importens prispress på unionsmarknaden. Detta är i sig bevis för den väsentliga skada som unionsindustrin har lidit. Detta påstående avvisades därför.

([86]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/278.

(553) Kommissionen bekräftade därför sina slutsatser att unionsindustrin tillverkade både standardfästdon och icke-standardfästdon och att den hade stor outnyttjad kapacitet att öka tillverkningen av båda typerna av fästdon.

(554) Kommissionen ansåg också att mer än hälften av de fästdon som importerades av de samarbetsvilliga importörerna under undersökningsperioden kom från andra källor än Kina, såsom Taiwan, Vietnam, Turkiet och andra tredjeländer. Denna imports andel av den totala importen till unionen var betydande under hela skadeundersökningsperioden. EFDA hävdade att de exporterande tillverkarna i dessa tredjeländer inte skulle ha tillräcklig kapacitet för att kunna ersätta importen från Kina eller ens delvis öka sina importvolymer till unionen. De uppgifter som lämnats av EFDA i detta avseende ansågs dock inte vara representativa och kunde inte kontrolleras. Såsom anges ovan gällde den korrespondens med enskilda företag som inte nödvändigtvis representerar situationen för andra exporterande tillverkare i dessa länder. Dessa påståenden avvisades därför.

(555) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EFDA att importen av fästdon från andra tredjeländer inte kommer att vara tillräcklig för att ersätta importen från Kina. I synnerhet skulle kommissionens slutsatser i skäl 554, om att en stor andel av importen av fästdon kom från andra tredjeländer, bekräfta att det inte finns någon ytterligare outnyttjad kapacitet tillgänglig på dessa marknader. EFDA hävdade också att på grund av importbegränsningarna i Förenta staterna för kinesiska fästdon, som har varit i kraft sedan 2018, har köpare i Förenta staterna i allt högre grad vänt sig till leverantörer i andra tredjeländer och därför försändes majoriteten av denna kapacitet till Förenta staterna. Detta skulle också stödjas av importstatistik som visar att importen från andra tredjeländer till unionen påtagligt minskat från och med 2018, samtidigt som importen från dessa länder ökade betydligt till Förenta staterna under samma period.

(556) Såsom anges ovan hävdade EFDA att kommissionen inte beaktade de uppgifter som lämnats om bristen på utbud från tredjeländer utan att motivera detta tillräckligt.

(557) Kommissionen hänvisar till skäl 554, som visar att importen från Kina stod för mindre än hälften av de fästdon som importerades till unionen. Med andra ord tyder den outnyttjade kapaciteten i unionen liksom förekomsten av andra försörjningskällor i andra tredjeländer inte på något eventuellt bristande utbud om åtgärder vidtas mot fästdon från Kina. Detta påstående avvisades därför. Det faktum att importen från andra tredjeländer minskade totalt sett under skadeundersökningsperioden kan inte i sig anses vara ett bevis för att den outnyttjade kapaciteten i dessa länder var otillräcklig. Kommissionen ansåg att prispressen från den kinesiska lågprisimporten som orsakade ohållbart låga prisnivåer på unionsmarknaden gjorde andra marknader mer attraktiva för denna import, särskilt Förenta staterna, som hade mycket lägre importvolymer från Kina och därför inte påverkades av Kinas illojala handelsmetoder. Den bevisning som EFDA lämnat i detta avseende (se skäl 554) ansågs inte vara representativ och kunde inte kontrolleras. Såsom anges ovan rörde uppgifterna perioden efter undersökningsperioden och visade främst på leveransproblem i samband med transportkrisen och covid-19-pandemin, snarare än bristen på outnyttjad kapacitet i sig och visade inte heller om dessa problem var strukturella.

(558) EFDA hävdade att kommissionen i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen var skyldig att fastställa att ”unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21” och därför borde ha berättat för de berörda parterna vilken typ av bevisning som skulle ha ansetts vara representativ och kontrollerbar. EFDA framhöll sin skyldighet att inhämta uppgifter om hela unionsmarknaden och att kommissionen var fri att kontrollera de uppgifter som lämnats av EFDA. EFDA upprepade också i detta sammanhang att den inte ansåg att de uppgifter som lämnats av den unionstillverkare som ingick i urvalet var tillräckligt representativa.

(559) I tillkännagivandet om inledande uppmanades alla berörda parter att delta i undersökningen och att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande till kommissionen. Detta gäller även importörer och användare. 28 importörer gav sig till känna, men ingen användare samarbetade eller lämnade några uppgifter. I frågeformulären anges utförligt vilka uppgifter som är nödvändiga och vilka styrkande handlingar som ska lämnas in. Frågeformulären är nödvändiga för att kommissionen ska kunna inhämta nödvändiga uppgifter, och alla berörda parter ges tillfälle att lämna sådana uppgifter till kommissionen. Kommissionen grundade sina slutsatser om importörerna på de kontrollerade svaren på frågeformuläret. Inget svar på frågeformuläret mottogs för någon av användarna i unionen och i enlighet med artikel 18 i grundförordningen fastställdes slutsatserna för denna grupp av

berörda parter på tillgängliga uppgifter. På samma sätt baserades slutsatserna om skada på information som efterfrågats från och som lämnades av de unionstillverkare som ingår i urvalet samt klaganden. Kommissionen hade särskilt rätt att välja ett representativt urval av unionstillverkare i enlighet med artikel 17 i grundförordningen. Inga av de synpunkter som mottogs från EFDA på urvalet kullkastade slutsatsen att det var representativt för unionsindustrin, vilket beskrivs närmare i skälen 26–56.

(560) Berörda parter som inte är villiga att fylla i ett frågeformulär har ändå rätt att lämna alla uppgifter till kommissionen som de anser vara viktiga. I detta avseende noterar kommissionen att det i tillkännagivandet om inledande också angavs att de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 21 endast kommer att beaktas om de styrks med faktiska bevis vid den tidpunkt då de lämnas in. I den aktuella undersökningen analyserade kommissionen de inlämnade uppgifterna och bevisningen i vederbörlig ordning med beaktande av alla uppgifter som inhämtats från och tillhandahållits av de berörda parterna i detta förfarande, särskilt alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställande av dumpning, därav följande skada och unionens intresse, vilket också anges i skäl 91, och EFDA:s påståenden i detta avseende avvisades därför.

(561) När det gäller påståendena om en världsomfattande minskning av produktionen till följd av covid-19-pandemin noterar kommissionen att importen ökade avsevärt efter det att den aktuella undersökningen inleddes, vilket fastställs i registreringsförordningen. Enligt uppgifter från Eurostat fortsatte denna ökning ([87]). De argument som framfördes i detta avseende avvisades därför.

(562) När det gäller de transportkriser och de störningar i leveranskedjorna som observerats efter undersökningsperioden, som inbegriper råvaror, noterar kommissionen att denna situation inte var strukturell utan förväntas vara tillfällig. En viss lättnad i situationen förväntas således 2022, efter införandet av slutgiltiga åtgärder inom ramen för den aktuella undersökningen. Den samlade handelsstatistiken visar på en snabbt ökande import i allmänhet under 2021 ([88]), bland annat en ökning av råvaruimporten (33 %) under de första åtta månaderna 2021 jämfört med samma period 2020. Kommissionen anser därför att de aktuella transportkriserna och störningarna i leveranskedjan inte är tillräckliga skäl för att inte införa tullar i unionens intresse. Tullarna införs för en period på fem år, medan den aktuella situationen kan komma att förbättras redan under andra halvåret 2022, dvs. strax efter införandet av åtgärderna. Påståendena i detta avseende avvisades därför.

(563) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter betonade ECAP de förlängda leveranstider som berodde på transportkrisen och de ökade sjötransportkostnaderna. ECAP påpekade också bristen på byggnadsråvaror i allmänhet i unionen och den betydande ökning av råvarukostnaderna inom byggsektorn som påverkade byggföretagen negativt. Situationen skulle förvärras om antidumpningstullar infördes och skulle i sin tur få en betydande negativ inverkan på förverkligandet av målen i den gröna given eftersom man i trästrukturer och betong-/träkonstruktioner använder sig av ekologiska byggmaterial (trä), vilket i hög grad bidrar till att minska koldioxidutsläppen. ECAP noterade att marknaden för träkonstruktioner växte för att tillgodose behovet av miljömässigt hållbara bostäder och betonade trämöbelsektorns samarbeten med forskningsinstitut för att förbättra och öka mängden hållbart framställt trä.

(564) Såsom nämns i skäl 562 betraktade kommissionen de transportkriser och störningar i leveranskedjor som observerats efter undersökningsperioden, som inbegriper råvaror, som att de inte var strukturella utan förväntades vara tillfälliga. Inget av de argument som lades fram av ECAP kunde kullkasta dessa slutsatser. Såsom anges i skäl 525 var den förväntade inverkan av tullarna inte betydande i någon av sektorerna i senare led, inklusive byggsektorn, eftersom kostnaderna för fästdon i den totala kostnaden för dessa industrier i allmänhet var låga. Ingen av användarna i byggsektorn samarbetade under undersökningen genom att lämna uppgifter om deras sammantagna kostnader och om hur pass stor andel fästdonen står för i deras kostnader. ECAP:s argument om byggbranschen var inte specifikt begränsade till fästdon utan hänvisade till den övergripande råvarutillgången. De argument som framfördes av ECAP i detta avseende avvisades därför.

([87]) Tillgängliga uppgifter fram till juli 2021.
([88]) Källa Eurostat: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/december/tradoc_151969.pdf.

7.6 **Byte av leverantörer**

(565) Flera berörda parter hävdade att importörerna skulle ha svårt att byta leverantörer på grund av de reserestriktioner som berodde på covid-19-pandemin, samtidigt som ett tillverkargodkännande krävs av kunden vilket skulle kräva en granskning av produktionsprocesserna vid tredjelandsleverantörens fabrik. Det skulle hur som helst vara kostsamt att byta leverantör. EFDA tog särskilt upp de fästdon som används inom järnvägssektorn.

(566) Ingen ytterligare bevisning lämnades i detta avseende. Såsom nämns ovan skedde mer än hälften av de samarbetsvilliga importörernas import från leverantörer i andra tredjeländer, exklusive Kina. Dessutom bekräftades inte påståendet om att unionsindustrin inte kunde eller var villig att leverera fästdon till nya kunder under undersökningens gång. Slutligen syftar antidumpningsåtgärder inte till att förbjuda import från Kina till unionsmarknaden, utan syftet är endast att återställa lika villkor. Såsom nämns ovan kommer importörerna, även om de helt och hållet kan absorbera antidumpningstullen, att fortsätta att bedriva sin verksamhet till största delen på lönsamma nivåer. Det har också fastställts att kostnaden för fästdon i användarnas totala tillverkningskostnad inte är betydande och att prisökningar på importen kan föras vidare till slutkunderna. Dessa påståenden avvisades därför.

(567) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade flera berörda parter som importerade konstruktionsskruvar för trä från Kina att de inte skulle kunna byta leverantör på grund av de nära band till deras leverantörer som har skapats med tiden. Dessa parter hävdade att eftersom beställningarna omfattas av produktionsavtal som innehåller exakta tekniska specifikationer behöver tillverkarna särskild utbildning och särskilda maskiner och verktyg, och de måste granskas för att upprätthålla produktcertifieringen. De noterade att importörerna av konstruktionsskruvar för trä inte var rena distributörer utan hade specialiserade interna produktutvecklingsavdelningar och bedrev ett nära samarbete med tillverkarna av träskruvar för att uppfylla de tekniska specifikationer som krävs för att erhålla produktcertifiering i unionen. Därför skulle ett byte av leverantör vara mycket svårt att få till och till och med vara omöjligt för vissa projekt.

(568) Dessa parter lade inte fram någon bevisning som styrkte det påstådda särskilda bandet till leverantörerna eller några särskilda avtal eller produktionsavtal. Det fanns inte heller någon bevisning för att företagen hade interna produktutvecklingsavdelningar. Såsom anges i skäl 539 bekräftades det inte under undersökningen att unionsindustrin inte kunde eller inte var villig att leverera denna specifika produkttyp till kunder i unionen. Såsom också nämns i skäl 566 syftar antidumpningsåtgärder inte till att förbjuda import från Kina till unionsmarknaden, utan syftet är endast att återställa lika villkor. Såsom även anges i skälen 505 och 529 förväntas antidumpningsåtgärdernas inverkan på importörernas och användarnas ekonomiska situation inte heller bli betydande, och de ökade importpriserna förväntas åtminstone delvis föras över på slutkunderna. Dessa påståenden avvisades därför.

7.7 **Övrigt**

(569) EFDA betonade att fästdon används i många olika tillämpningar. De enskilda användarnas kostnadsandel i produktionsprocessen är inte alltid betydande och inverkan på enskilda företag är inte alltid påtaglig. EFDA menade att kommissionen därför borde bedöma tullarnas kombinerade effekter på unionens ekonomi som helhet. De förluster som drabbar olika företag som använder fästdon i sin produktionsprocess bör beaktas på aggregerad basis.

(570) Undersökningen visade att tullarnas inverkan på användarna totalt sett inte förväntas bli betydande, eftersom fästdonen står för en mycket liten andel av tillverkningsprocessen. Detta faktum erkänns också av EFDA. Detta påstående avvisades därför.

(571) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den användare av polskruvar som nämns i skälen 159 och 160 att kommissionen inte behandlade dess påstående om att de industribatterier som tillverkas av detta företag används för energilagring vid kritisk infrastruktur såsom datacenter och sjukhus. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade användaren vidare att det finns ett extremt stort intresse hos konsumenterna i unionen att förlita sig på att sjukhus och datacentraler fungerar säkert genom pålitlig kraftförsörjning, särskilt under covid-19-pandemin, där sjukhusen också behöver förlita sig på reservkraftförsörjning och där datatrafiken ökade avsevärt genom omställningen till hemarbete. Denna part hävdade att kommissionen inte tog hänsyn till dessa aspekter vid analysen av unionens intresse.

(572) Kommissionen noterar att inget sådant påstående framfördes innan det slutliga utlämnandet av uppgifter, där användaren i fråga endast förklarade vad polskruvar hade för användningsområden och inom vilka industrier de användes. Såsom nämns ovan visade undersökningen att tullarnas inverkan på användarna totalt sett inte förväntas bli betydande, eftersom fästdonen står för en mycket liten andel av produktionsprocessen. Användaren av polskruvar lämnade inga uppgifter om sina produktionskostnader, polskruvarnas andel av de totala kostnaderna, sin lönsamhet eller hur en eventuell kostnadsökning förväntades påverka lönsamheten. Det fanns därför inga tillgängliga bevis för att tullarna skulle få mycket negativa konsekvenser för denna användare och detta påstående avvisades.

(573) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Kinas delegation vid Europeiska unionen att efter införandet av antidumpningsåtgärder beträffande import av fästdon 2009 ([89]) ersattes importen från Kina endast av import från Taiwan och Vietnam. Unionsindustrin förändrade inte sin struktur, och därför drog delegationen slutsatsen att tullarna inte gynnade unionsindustrin vid den tidpunkten, samtidigt som de påverkade industrin i senare led i förädlingskedjan negativt. Inga av dessa påståenden styrktes av någon bevisning. Uppgifterna i ärendehandlingarna bekräftade inte heller dessa påståenden, som därför avvisades.

7.8 **Slutsats om unionens intresse**

(574) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl för att det inte låg i unionens intresse att införa åtgärderna beträffande import av fästdon med ursprung i Kina.

7.9 **Erbjudanden om prisåtaganden**

(575) Efter det slutliga utlämnandet lämnade sex exporterande tillverkare, inom de tidsfrister som anges i artikel 8.2 i grundförordningen, ett erbjudande om ett prisåtagande, nämligen

— Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd,

— Jiangsu Yongyi Fastener Co. Ltd,

— Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd (*Zhejiang*),

— Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd (*Yuyao Alfirste*),

— Celo Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd,

— Shanghai Chaen Chia Fasteners Co., Ltd (*Chaen Chia*).

(576) Enligt artikel 8 i grundförordningen måste ett erbjudande om ett prisåtagande vara tillräckligt för att undanröja dumpningens skadevållande verkan och behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa det. Kommissionen bedömde erbjudandena på grundval av dessa kriterier och kom fram till att det vore praktiskt svårt att tillämpa dem av följande övergripande orsaker.

(577) För det första är omkring 100 exporterande tillverkare inblandade i detta förfarande. Antalet faktiska och potentiella exporterande tillverkare ansågs vara alltför stort för att ett åtagande skulle vara genomförbart, eftersom det skulle göra det mycket svårt att övervaka alla slags prisåtaganden.

(578) För det andra är den berörda produkten av mycket varierande karaktär. Den består av mer än 100 produktkontrollnummer och klassificeras under så många som 10 KN-nummer, varför det i allmänhet inte skulle vara praktiskt möjligt att fastställa och övervaka minimiimportpriset. De produkttyper som exporteras till unionen varierar stort sett till pris och kan inte lätt särskiljas från varandra vid en fysisk kontroll. Faktorer som har stor inverkan på priset, såsom hållfasthet, är i praktiken inte urskiljbara enbart genom en fysisk kontroll. Utan en utförlig laboratorieanalys och destruktiva metoder skulle tullmyndigheterna inte kunna avgöra om den importerade produkten motsvarar den som har deklareras, vilket skulle försvåra genomförandet av ett potentiellt åtagande och göra det praktiskt svårt att tillämpa i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen.

([89]) Förordning (EG) nr 91/2009.

(579) För det tredje innebär det stora antalet produkttyper att det finns en hög risk för korsvis kompensation mellan de olika produkttyperna så att dyrare produkttyper eventuellt felaktigt deklareras som en billigare produkttyp som också omfattas av åtagandet. Detta gör att åtagandena blir omöjliga att genomföra och därmed också praktiskt svåra att tillämpa i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen.

(580) För det fjärde har vissa företag dessutom ett antal närstående företag som är direkt involverade i tillverkningen eller försäljningen av den undersökta produkten och en del av vissa företags omsättning i EU rör andra produkter än den berörda produkten. Denna företagsstruktur och företagsomsättning innebär en hög risk för korsvis kompensation. Kommissionen skulle inte kunna övervaka och säkerställa att åtagandet efterlevs. Enbart detta skulle göra att det blir praktiskt svårt att tillämpa åtagandet. I detta avseende uppfylls inte heller standarden i artikel 8 i grundförordningen.

(581) Kommissionen sände en skrivelse samtliga sex sökande i vilken den angav skälen till att åtagandeerbjudandena avslogs. Fem sökande inkom med synpunkter på skrivelsen. Dessa synpunkter gjordes tillgängliga för de berörda parterna i ärendehandlingarna.

(582) Celo Suzhou har upprepat sin begäran till kommissionen om att se över de erbjudna minimiimportpriserna liksom den icke-skadevållande karaktären hos Celo Suzhous erbjudande. För det första hävdade företaget att kommissionen inte kan avvisa dess åtagandeerbjudande eftersom företaget inte har undersökts under det aktuella förfarandet, eftersom ingenting i den grundläggande antidumpningsförordningen antyder att en individuell undersökning är nödvändig för att ett åtagandeerbjudande ska kunna godtas. I artikel 8 i den grundläggande antidumpningsförordningen fastställs att det enda kravet för att ett åtagande ska godtas är att dumpningens skadliga verkan undanröjs, vilket Celo Suzhou har säkerställt. För det andra har Celo Suzhou hävdat att kommissionen inte har undersökt de erbjudna priserna, som gjorde det möjligt att undvika risken för korsvis kompensation, eftersom alla erbjudna minimiimportpriser garanterade en icke-skadevållande prisnivå och låg på nivån från fabrik, vilket innebär att dessa priser kommer att vara ännu högre när de förs in i unionen. För det tredje har Celo Suzhou hävdat att kommissionen inte har undersökt de villkor som Celo Suzhou erbjöd för att minska risken för korsvis kompensation i förhållande till sina närstående företag, samt för att minska de därmed sammanhängande övervakningskostnaderna, eftersom parten erbjöd sig att ändra sitt nuvarande funktionssätt, vilket tog hänsyn till kommissionens farhågor kring övervakningskostnader, korsvis kompensation och risker för kringgående. För det fjärde har Celo Suzhou hävdat att kommissionen har ignorerat företagets villighet att ändra och anpassa villkoren för sitt åtagande efter kommissionens förväntningar, liksom all tillgänglig bevisning (baserat på EIFI:s skrivelse till kommissionen) som tyder på att Celo Suzhous åtagande inte kan skada unionsindustrin.

(583) Chaen Chia har hävdat att dess åtagandeerbjudande inte omfattar flera olika produkttyper, eftersom den enda skillnaden mellan de produkttyper som erbjuds är längden, som inte har någon inverkan på beräkningen av enhetspriset per kilogram och lätt kan urskiljas vid en fysisk kontroll. Chaen Chia har även hävdat att dess kunder importerar fästdonen under specifika Taric-nummer, och att det därför inte föreligger någon risk för korsvis kompensation. Dessutom måste varje paket med Chaen Chia-produkter som exporteras till unionen innehålla den unika certifieringen (europeisk teknisk bedömning), vilket garanterar att dess produkter uppfyller grundläggande prestandakrav och gör det enkelt för tullmyndigheterna i unionen att se till att kringgående eller korsvis kompensation inte förekommer. Slutligen rör Chaen Chias omsättning i unionen endast den undersökta produkten.

(584) Wenzhou instämde inte i kommissionens slutsats om risken för korsvis kompensation i dess åtagandeerbjudande, eftersom företaget endast erbjöd sig att exportera vissa produkttyper som klassificeras under mindre än tio KN-nummer som omfattar hela den undersökta produkten. I det beräknade minimiimportpris som erbjöds ingick dessutom referenspriset för den råvara som användes för att beräkna minimiimportpriset för det första kvartalet, vilket fortfarande var okänt eftersom undersökningen pågick, och vilket innebar att ett konkret minimiimportpris inte beräknades i erbjudandet om åtagande. Metoden för att beräkna minimiimportpriset baserades dessutom på metoden för beräkning av normalvärdet, vilket var tillräcklig för att undanröja dumpningens skadliga verkan. Wenzhou har hävdat att de skäl som rör närstående företag och export av produkter som inte berörs av ärendet inte är tillräckliga för att avvisa åtagandeerbjudandet, eftersom dess närstående företag står för bearbetning i av produktionsstegen och inte säljer fästdon till unionen, och i och med att Wenzhous omsättning nästan inte omfattar försäljning av någon annan produkt än den undersökta produkten.

(585) Yuyao Alfirste hävdade att den beräkning av minimiimportpriset som erbjöds föreslog att man skulle använda de vägda genomsnittliga uppgifterna från de tre exportörer som ingick i urvalet för att beräkna minimiimportpriset, och att det därför var lämpligt att undanröja dumpningens skadliga verkan. Parten har också invänt mot slutsatsen om risken för korsvis kompensation som orsakas av olika produkttyper eftersom produktspecifikationerna (t.ex. hållfasthetsklass) kan anges i exporthandlingarna (fakturor, kontrakt osv.) och de produkttyper som exporteras av

Yuyao Alfirste inte klassificeras under samtliga KN-nummer som omfattar den undersökta produkten. Slutligen är skälen till att närstående företag och export av produkter som inte berörs av ärendet inte tillräckliga för att avvisa åtagandeerbjudandet, eftersom Yuyao Alfirste strikt kommer att följa kravet på att inte sälja någon annan typ av produkter som företaget tillverkar eller handlar med till samma kund till vilken företaget säljer den produkt som omfattas av åtagandet, och eftersom kommissionens övervakningsmekanism för åtaganden är tillräckligt effektiv.

(586) Zhejiang påstod att beräkningen av minimiimportpriset dessutom inkluderade referenspriset för den råvara som användes för att beräkna minimiimportpriset för det första kvartalet, vilket fortfarande var okänt eftersom undersökningen pågick, varför ett konkret minimiimportpris inte beräknades i åtaganderbjudandet. Metoden för att beräkna minimiimportpriset baserades dessutom på metoden för beräkning av normalvärdet, vilket var tillräcklig för att undanröja dumpningens skadliga verkan. Parten har också invänt mot slutsatsen om risken för korsvis kompensation som orsakas av olika produkttyper eftersom produktspecifikationerna (t.ex. hållfasthetsklass) kan anges i exporthandlingarna (fakturor, kontrakt osv.) och de produkttyper som exporteras av Zhejiang inte klassificeras under samtliga KN-nummer som omfattar den undersökta produkten. Slutligen är skälen till att närstående företag och export av produkter som inte berörs av ärendet inte tillräckliga för att avvisa åtagandeerbjudandet, eftersom Zhejiang inte har några närstående företag, strikt kommer att följa kravet på att inte sälja någon annan typ av produkter som företaget tillverkar eller handlar med till samma kund till vilken företaget säljer den produkt som omfattas av åtagandet, och eftersom kommissionens övervakningsmekanism för åtaganden är tillräckligt effektiv.

(587) Som svar på dessa påståenden noterar kommissionen att produktens särdrag, såsom anges ovan, kännetecknas av ett betydande antal produkttyper, för vilka priserna varierar stort och där vissa egenskaper är svåra att urskilja i samband med import. Även om produkternas specifikationer anges i exporthandlingarna eller om specifika produkttyper importeras under särskilda Taric-nummer är det svårt för medlemsstaternas tullmyndigheter att skilja en produkttyp från en annan vid fysisk kontroll. Vissa av de berörda parterna hävdade att de har begränsat de produkttyper som omfattas av deras åtagandeerbjudande eller endast tillverkar ett begränsat antal typer av den produkt som omfattas av åtagandeerbjudandet, men detta innebär ändå att dessa parter kan sälja eller i slutändan tillverka andra typer av den produkt som omfattas av undersökningen än de typer som ingår i deras åtagandeerbjudande. Risken för korsvis kompensation mellan de olika typerna av produkter kvarstår därför fortfarande för alla dessa parter.

(588) Dessutom gör de många olika produktegenskaperna det så gott som omöjligt att fastställa minimipriser för varje produkttyp som skulle vara meningsfulla och möjliga att övervaka ordentligt av kommissionen och medlemsstaternas tullmyndigheter i samband med import. Detta stöds av åtagandet från en exporterande tillverkare, där det högsta erbjudna minimiimportpriset för en viss produkttyp var mer än hundra gånger högre än det lägsta minimiimportpris som erbjöds. Även om de erbjudna minimiimportpriserna var tillräckliga för att undanröja dumpningens skadevållande verkan, såsom anges i skälet ovan, kunde de inte övervakas ordentligt av kommissionen på grund av de många olika egenskaperna hos den undersökta produkten, vilket innebär att det finns risk för att dessa parter kan sälja eller i slutändan tillverka andra typer av den produkt som omfattas av undersökningen än de typer som ingår i deras åtagandeerbjudande.

(589) När det gäller företagsstrukturen och företagens omsättning, som inbegriper andra produkter än den berörda produkten, vilket innebär en hög risk för korsvis kompensation, kvarstår risken för korsvis kompensation även om parterna åtar sig att följa kraven i åtagandet eller anpassa sina försäljningsmönster till ett närstående företag. Kommissionen skulle inte kunna övervaka och säkerställa att åtagandet följdes vad gäller försäljningen av den produkt som inte omfattas av detta ärende. Samma argument gäller för eventuell korsvis kompensation inom företagskoncernen. Detta gör alla åtagandeerbjudanden praktiskt ogenomförbara.

(590) Därför ansåg kommissionen att åtagandeerbjudandena var omöjligt att genomföra och därmed också praktiskt svåra att genomföra i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen och avslog därför samtliga erbjudanden.

8. **RETROAKTIVT INFÖRANDE AV ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(591) Såsom anges i skäl 3 gjorde kommissionen import av den berörda produkten med ursprung i Kina föremål för registrering genom förordningen om registrering för att det skulle vara möjligt att retroaktivt tillämpa antidumpningsåtgärder i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen.

(592) I enlighet med artikel 10.4 i grundförordningen kan tullar tillämpas retroaktivt på produkter ”som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas”. Kommissionen noterar att inga provisoriska åtgärder infördes i detta ärende.

(593) På denna grundval anser kommissionen att ett av de rättsliga villkoren i artikel 10.4 i grundförordningen inte är uppfyllt och att tullarna inte bör tas ut retroaktivt på den registrerade importen. Registreringen av import bör därför avbrytas.

(594) EIFI bestred att införandet av provisoriska åtgärder skulle vara en rättslig förutsättning för att införa tullar retroaktivt i enlighet med artikel 10.4 i grundförordningen och hävdade att grundförordningen inte uttryckligen innehåller ett sådant villkor. EIFI hänvisade också till rättspraxis från tribunalen (mål T-749/16, Stemcor) och WTO:s tvistlösningsorgan (*US – Hot-Rolled Steel*) som skulle bekräfta dess ståndpunkt. EIFI begärde därför att de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna skulle införas retroaktivt under en period av nio månader. EFDA och två importörer höll inte med och hävdade att de rättsliga villkoren för ett retroaktivt införande av tullar inte var uppfyllda, eftersom inga provisoriska åtgärder infördes. En importör hävdade att tullar inte borde tas ut retroaktivt eftersom detta skulle strida mot den rättsliga principen om berättigade förväntningar.

(595) Den rättspraxis från tribunalen och WTO som citeras av EIFI stöder inte dess tolkning om att införandet av provisoriska åtgärder inte är ett villkor för retroaktivt uttag av tullar. Båda fallen är begränsade till tolkningen av de materiella villkor som krävs för retroaktivt uttag av tullar som fastställs i artikel 10.4 i grundförordningen respektive artikel 10.6 i WTO:s antidumpningsavtal. Den bakomliggande situationen skiljer sig också åt i båda fallen, där provisoriska tullar infördes till skillnad från den nuvarande undersökningen, och frågan om att inte införa provisoriska åtgärder därför inte behandlades. Detta påstående avvisades därför.

(596) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EIFI sitt påstående om att tullar borde införas retroaktivt och hävdade att alla rättsliga villkor enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda och att införandet av provisoriska åtgärder inte var ett kriterium enligt samma artikel. Inga ytterligare argument lades fram till stöd för detta påstående, som därför avvisades av de skäl som anges i skäl 595.

9. **SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER**

(597) Slutgiltiga antidumpningsåtgärder bör införas på import av fästdon med ursprung i Kina i enlighet med regeln om lägsta tull i artikel 9.4 i grundförordningen. Tullbeloppet bör fastställas till en nivå som motsvarar de lägre av dumpnings- och skademarginalerna.

(598) De slutgiltiga antidumpningstullsatserna, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull, bör därför vara följande:

Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Slutgiltig antidumpningstull
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd	22,1 %	79,0 %	22,1 %
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd	46,1 %	85,3 %	46,1 %
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd	48,8 %	125,0 %	48,8 %
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	39,6 %	94,0 %	39,6 %
Alla övriga företag	86,5 %	196,9 %	86,5 %

(599) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatser är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet närstående enheter till de specifikt nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”Alla övriga företag”. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(600) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen. Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer en förordning om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(601) En exporterande tillverkare begärde att företaget skulle beviljas status som ny exportör och att det inte skulle behandlas annorlunda än de företag som samarbetade i undersökningen. Denna exporterande tillverkare hävdade att även om företaget inte exporterade den berörda produkten under undersökningsperioden började det exportera den kort därefter, dvs. i juli 2020.

(602) Eftersom det i denna förordning uttryckligen anges i artikel 2 att den rättsliga grund och det förfarande som ska följas för nya exporterande tillverkare från Kina ska läggas till i bilagan till denna förordning, avvisades denna begäran som alltför tidig.

(603) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.

(604) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

(605) För att säkerställa likabehandling mellan eventuella nya exportörer och de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet (se förteckningen i bilaga I till denna förordning) bör den vägda genomsnittliga tull som införs för de sistnämnda företagen även tillämpas på de eventuella nya exportörer som annars skulle ha rätt till en översyn enligt artikel 11.4 i grundförordningen.

9.1 **Särskild övervakningsklausul**

(606) För att minimera risken för kringgående till följd av den stora skillnaden i tullsatser behövs särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. De företag som har individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura kommer att bli föremål för den antidumpningstullsats som gäller för ”alla övriga företag”.

(607) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och bör, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av den lägre tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(608) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning beträffande kringgående inledas, om villkoren för detta är uppfyllda. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatser och därmed införa en landsomfattande tull.

(609) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade EIFI att övervakningen av åtgärderna borde utvidgas till att omfatta all import från alla exporterande tillverkare. Övervakningen bör inte bara omfatta importvolymer och importpriser utan även de produkter som exporteras till unionen. EIFI hänvisade till tidigare kringgående och de många olika tullar som är tillämpliga på import från Kina till stöd för sitt påstående.

(610) EIFI underbyggde inte sitt påstående ytterligare. Kommissionen anser att ett övervakningssystem enligt beskrivningen i skäl 608 utgör en tillräcklig garanti för att kringgående upptäcks i tid för att kunna motverkas vid behov. Påståendet i detta hänseende avvisades därför.

10. **SLUTBESTÄMMELSER**

(611) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska den tillämpliga räntesatsen, enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([90]), motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(612) Den 16 november 2021 underrättade kommissionen alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen mottog synpunkter från flera exporterande tillverkare, Kinas delegation vid Europeiska unionen, CCCME, EFDA, EIFI, två importörer och en unionstillverkare av fästelement för träkonstruktioner.

(613) Den 14 december 2021 tillhandahöll kommissionen berörda parter ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter, på grundval av vilket den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Kina. Alla parter gavs möjlighet att inom en viss tid inkomma med synpunkter. Kommissionen erhöll synpunkter från EFDA.

(614) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter gavs berörda parter möjlighet att bli hörda i enlighet med punkt 5.7 i tillkännagivandet om inledande. Flera exporterande tillverkare, EFDA, CCCME, Kinas delegation vid Europeiska unionen, två importörer och en unionstillverkare av fästelement för träkonstruktioner samt EIFI hördes. Dessutom hölls tre höranden med förhörsombudet, ett med den exporterande tillverkaren Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (*Jiangsu*), ett med CCCME och ett med EIFI.

(615) Den kommitté som inrättas genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 har inte avgett något yttrande.

([90]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av vissa fästdon av järn eller stål utom rostfritt stål, dvs. träskruvar (utom franska träskruvar), självgängande skruvar, andra skruvar och bultar med huvud (även med tillhörande muttrar eller underläggsbrickor, men exklusive skruvar och bultar för att fästa järnvägsmateriel) och underläggsbrickor med ursprung i Folkrepubliken Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7318 12 90, 7318 14 91, 7318 14 99, 7318 15 58, 7318 15 68, 7318 15 82, 7318 15 88, ex 7318 15 95 (Taric-nummer 7318 15 95 19 och 7318 15 95 89), ex 7318 21 00 (Taric-nummer 7318 21 00 31, 7318 21 00 39, 7318 21 00 95 och 7318 21 00 98) och ex 7318 22 00 (Taric-nummer 7318 22 00 31, 7318 22 00 39, 7318 22 00 95 och 7318 22 00 98).

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd	22,1	C856
Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd	46,1	C857
Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd	48,8	C858
Andra samarbetsvilliga företag som är förtecknade i bilagan	39,6	
Alla övriga företag	86,5	C999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som innehåller en försäkran, vilken ska vara daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå tjänstemannens namn och befattning, med följande lydelse: ”*Jag intygar härmed att de (kvantitet) (berörd produkt) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av [företagets namn och adress] [Taric-tilläggsnummer] i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.*” Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för ”Alla övriga företag” tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet.

En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

a) den inte exporterade de varor som avses i artikel 1.1 med ursprung i Folkrepubliken Kina under undersökningsperioden (1 juli 2019–30 juni 2020),

b) den inte är närstående någon exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning,

c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 3

1. Tullmyndigheterna åläggs härmed att upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2021/970, som ska upphöra att gälla.

2. Ingen slutgiltig antidumpningstull ska tas ut retroaktivt på den registrerade importen.

3. Uppgifter som inhämtats i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2021/970 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 februari 2022.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Kina	Anhui Goodlink Fastener Co., Ltd	C859
Kina	Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd	C767
Kina	LIAOCHENG BSC METAL	C768
Kina	Celo Suzhou Precision Fasteners Co., Ltd	C769
Kina	Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd	C770
Kina	CHENGLONG TECHNOLOGY (JIAXING) CO., LTD.	C771
Kina	EC International (Nantong) Co., Ltd	C772
Kina	FASTWELL METAL PRODUCTS CO., LTD.	C773
Kina	Finework (Hunan) New Energy Technology Co., Ltd	C774
Kina	FRÖTEK Plastic Technology(Wuxi) CO., LTD.	C775
Kina	Haining Hisener Trade Co., Ltd	C776
Kina	HAINING JINJIE METAL CO., LTD.	C778
Kina	HAIYAN BOOMING FASTENER CO., LTD.	C779
Kina	Haiyan C&F Fittings Co., LTD.	C780
Kina	HAIYAN GUANGDA HARDWARE CO., LTD.	C781
Kina	Haiyan Jiamei Hardware Manufacturing And Tech. Co., Ltd	C782
Kina	Haiyan Shangxin Standard Parts Co., Ltd	C783
Kina	HAIYAN TIANQI STANDARD PARTS CO., LTD.	C784
Kina	Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd	C785
Kina	HAIYAN XINGLONG FASTENER CO., LTD.	C786
Kina	HAIYAN YIHUI HARDWARE TECHNOLOGY CO., LTD.	C787
Kina	HAIYAN YOUSUN ENTERPRISE CO., LTD.	C788
Kina	HANDAN HAOSHENG FASTENER CO., LTD.	C789
Kina	HILTI (CHINA) LTD.	C790
Kina	Jia Xing Tai Cheng Auto Parts Co., Ltd	C791
Kina	Jiashan Chaoyi Fastener Co., Ltd	C792

Kina	JIASHAN GIANT IMP.&EXP.TRADE CO., LTD.	C793
Kina	Jiashan Sanxin Fastener Company Limited	C794
Kina	Jiashan United Oasis Fastener Co., Ltd	C795
Kina	JIASHAN WEIYUE FASTENER CO., LTD.	C796
Kina	Jiashan Xiaohai Metal Products Factory	C797
Kina	JIASHAN YONGXIN FASTENER CO., LTD.	C798
Kina	JIAXING CHENGFENG METAL PRODUCTS CO., LTD.	C799
Kina	JIAXING H.J TECH INDUSTRY LIMITED	C800
Kina	Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., LTD.	C801
Kina	JIAXING KINFAST HARDWARE CO., LTD.	C802
Kina	JIAXING LONGSHENG HARDWARE CO., LTD.	C803
Kina	Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., LTD.	C804
Kina	JIAXING SULATER AUTO PARTS CO., LTD.	C805
Kina	JIAXING TAIXIN AUTO PARTS MANUFACTURING CO., LTD.	C806
Kina	Jiaxing Victor Screw Co., Ltd	C807
Kina	JIAXING ZHENGYING HARDWARE CO., LTD.	C808
Kina	Jinan Huayang Fastener Co., Ltd	C809
Kina	JINAN STAR FASTENER CO., LTD.	C810
Kina	Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd	C811
Kina	NEDSCHROEF FASTENERS (KUNSHAN) CO., LTD.	C812
Kina	NEW STARWDH INDUSTRIAL CO., LTD.	C813
Kina	Ningbo Dongxin High-Strength Nut Co., Ltd	C814
Kina	Ningbo Economic & Technical Development Zone Yonggang Fasteners Co., Ltd	C815
Kina	Ningbo Haixin Hardware Co., Ltd	C816
Kina	NINGBO LEMNA PRODUCT TECHNOLOGY CO., LTD.	C817
Kina	Ningbo Minda Machinery & Electronics Co., Ltd	C818
Kina	Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co., Ltd	C819
Kina	Ningbo Ningli High-Strength Fastener Co., Ltd	C820

Kina	Ningbo Shengtai Fastener Technology Co., Ltd	C821
Kina	Ningbo Taida Hezhong Fastener Manufacture Co., Ltd	C822
Kina	Ningbo Zhenghai Yongding Fastener Co., Ltd	C823
Kina	NINGBO ZHONGBIN FASTENER MFG. CO., LTD.	C824
Kina	Ningbo Zhongjiang High Strength Bolts Co., Ltd	C825
Kina	OK TECH CO., LTD.	C826
Kina	PINGHU OTEBAY HARDWARE PRODUCT CO., LTD.	C827
Kina	Pinghu Sanjiaozhou Lubricant Co., Ltd	C828
Kina	Pol Shin Fastener (Zhejiang) Co., Ltd	C829
Kina	QIFENG PRECISION INDUSTRY SCI-TECH CORP.	C830
Kina	Shanghai Autocraft Co., Ltd	C831
Kina	SHANGHAI CHAEN CHIA FASTENERS CO., LTD.	C832
Kina	SHANGHAI EAST BEST FOREIGN TRADE CO., LTD.	C833
Kina	Shanghai Chunri New Energy Technology Co., Ltd,	C777
Kina	Shanghai Rongdun Industry Co., Ltd	C834
Kina	Shanghai Galgem Hardware Company Limited	C835
Kina	Shanghai High-Strength Bolts Plant	C836
Kina	SHANGHAI MOREGOOD HARDWARE CO., LTD.	C837
Kina	Shanghai Yueda Nails Co., Ltd	C838
Kina	SSF INDUSTRIAL CO., LIMITED	C839
Kina	Suzhou Escort Hardware Manufacturing Co., Ltd	C840
Kina	Suzhou Hongly Hardware Co., Ltd	C841
Kina	Suzhou Litto Fastener Co., Ltd	C842
Kina	Suzhou YNK Fastener Co., Ltd	C843
Kina	Yantai Agrati Fasteners Ltd	C844
Kina	YUYAO ALFIRSTE HARDWARE CO., LTD.	C845
Kina	Yuyao Zhenrui Metal Co., Ltd	C846
Kina	ZHE JIANG WORLD WIN FASTENER CO., LTD.	C847
Kina	Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd	C848

Kina	ZHEJIANG CHAOBOER HARDWARE CO., LTD.	C849
Kina	ZHEJIANG DONGHE MACHINERY TECHNOLOGY CORPORATION LIMITED	C850
Kina	Zhejiang Excellent Industries Co., Ltd	C851
Kina	ZHEJIANG MS TECHNOLOGY CO., LTD.	C852
Kina	ZHEJIANG NEW SHENGDA FASTENER CO., LTD.	C853
Kina	ZheJiang RuiZhao Technology Co., Ltd	C854
Kina	Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd	C855